

Τ.Ε.Ι. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΘΕΜΑ: ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ –
ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

ΜΕΛΕΤΗ – ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΠΙΤΣΑΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΑΘΗΝΑ 2002

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....	4
Εισαγωγή.....	5
Συντομογραφίες.....	7

ΜΕΡΟΣ Α' ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

1.1. Γενικά.....	10
1.2. Το δικαίωμα στη Φυσική Αγωγή.....	11
1.3. Προγράμματα Αθλητισμού.....	12
1.4. Ρόλος των Δημοσίων Αρχών.....	13
1.5. Διεθνής Συνεργασία.....	14
1.6. Αθλητικά Ήθη.....	15
1.7. Συμμετοχή της Τ.Α. στην προαγωγή του Αθλητικού Ήθους.....	16
1.8. Η Ηθική της Ελληνικής Αγωνιστικής.....	16
1.9. Φίλαθλον Πνεύμα.....	18
1.10. Το αγωνιστικό περί δικαίου αίσθημα.....	19
1.11. Αθλητική και Φ.Ι. ως όρος συμμετοχής στην αθλητική δράση.....	20
1.12. Συμπέρασμα.....	22

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

2.1 Ομοσπονδίες.....	23
2.2 Σύνταγμα και Αθλητικά Σωματεία.....	23
2.3 Η φύση της Ομοσπονδίας.....	24
2.3.1. Πειθαρχική Εξουσία.....	26
2.3.2. Μεταγραφή.....	27
2.4. Συμπέρασμα.....	29

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ (ΑγΟ)

3.1. Η ΑγΟ στη σύγχρονη Ελλάδα: διαχρονική αναδρομή & λειτουργική δομή.....	31
3.2. Η λειτουργική δομή της ΑγΟ σήμερα.....	33
3.3. Προγράμματα ΑγΟ της ΓΓΑ και των ΟΤΑ.....	33
3.4. Προγράμματα ΑγΟ άλλων Κρατικών και Κοινοφελών Φορέων.....	38
3.5. Το Υπουργείο Τουρισμού.....	40

3.6.	<u>Σώμα Ελλήνων Προσκόπων</u>	44
------	-------------------------------	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

4.1	<u>Γενικές Παρατηρήσεις</u>	46
4.2	<u>Ο ρόλος των Εθνικών Ομοσπονδιών</u>	47
4.3	<u>Προώθηση του Αθλητισμού</u>	48
4.4	<u>Αθλητισμός και Τηλεόραση</u>	48
4.5	<u>Αθλητισμός και Κοινωνική Πολιτική</u>	49

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

5.1.	<u>Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης</u>	51
5.1.1	<u>Σκοπός του Χάρτη</u>	51
5.2.	<u>Το Αθλητικό Κίνημα και ο Ρόλος των ΟΤΑ</u>	52
5.2.1.	<u>Εγκαταστάσεις και Δραστηριότητες</u>	53
5.2.2.	<u>Θεμελιακή Δομή</u>	53
5.2.3.	<u>Βελτίωση Επίδοσης</u>	54
5.3.	<u>Υποστήριξη του αθλητισμού υψηλού επιπέδου και του επαγγελματικού αθλητισμού</u>	55
5.4.	<u>Χρηματοδότηση</u>	55
5.5.	<u>FAIR PLAY</u>	56
5.5.1.	<u>Οι ευθύνες των Κυβερνήσεων</u>	57
5.6.	<u>Περιφερειακό επίπεδο</u>	58
5.6.1.	<u>Εθνικά και διεθνή αθλητικά όργανα</u>	61
5.7.	<u>Προγράμματα δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας</u>	61
5.7.1.	<u>Κοινότητα διάστασης στον αθλητισμό</u>	63
5.8.	<u>Αθλητισμός και Ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα</u>	64

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ

6.1.	<u>Γενικά για την Ελληνική Νομοθεσία</u>	65
6.2.	<u>Το δικαίωμα στον αθλητισμό και η προστασία του κατά το ελληνικό σύνταγμα</u>	66
6.3.	<u>Τιθέμενοι περιορισμοί</u>	67
6.3.1.	<u>Περιορισμός στην ελευθερία της γνώμης</u>	69
6.3.2.	<u>Περιορισμός των Οικονομικών ελευθεριών</u>	70
6.3.3.	<u>Περιορισμός στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι στον αθλητισμό</u>	71
6.3.4.	<u>Η μετεγγραφή των αθλητών</u>	72
6.4.	<u>Εποπτεία και Έλεγχος</u>	72
6.5.	<u>Το δικαίωμα για αθλητική δραστηριότητα (Γυμναστική)</u>	73
6.5.1.	<u>Η διεθνής πρακτική και το δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών για αθλητική δραστηριότητα (Γυμναστική)</u>	74
6.6.	<u>Η τοπική αυτοδιοίκηση ως φορέας ικανοποίησης του δικαιώματος των πολιτών για γυμναστική</u>	75

6.7.	<u>Συμπέρασμα</u>	77
------	-------------------	----

ΜΕΡΟΣ Β' ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

7.1.	<u>Ιστορική Εξέλιξη της Πόλης</u>	80
7.2.	<u>Χωροταξικά χαρακτηριστικά του Δήμου Αιγάλεω</u>	82
7.3.	<u>Επιχειρήσεις που ανθούν στο Δήμο</u>	83
7.4.	<u>Συμμετοχή σε ολοκληρωμένα προγράμματα</u>	85
7.4.1.	<u>Κοινοτική Πρωτοβουλία Απασχόλησης - Β' Κύκλος</u>	86
7.5.	<u>Οργανόγραμμα Δήμου Αιγάλεω</u>	95
7.6.	<u>Οργάνωση Δημοτικών Υπηρεσιών</u>	97

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

8.1.	<u>Δ.Α.Ο. Αιγάλεω</u>	102
8.2.	<u>Προγράμματα και αθλητικές δραστηριότητες για παιδιά & ενήλικες</u>	102
8.3.	<u>Προτάσεις Δήμου Αιγάλεω προς ΑΣΔΑ</u>	103
8.4.	<u>Αθλητικές Υποδομές του Δήμου Αιγάλεω</u>	103
8.5.	<u>Οικονομικά Χαρακτηριστικά του Δ.Α.Ο.</u>	105
8.6.	<u>Διοίκηση του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω</u>	106
8.6.1.	<u>Σύνθεση Διοικητικού Συμβουλίου</u>	106
8.6.2.	<u>Σύνκληση του Διοικητικού Συμβουλίου</u>	107
8.6.3.	<u>Λειτουργία Διοικητικού Συμβουλίου</u>	107
8.6.4.	<u>Αρμοδιότητες Προέδρου</u>	109
8.6.5.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες του Αντιπροέδρου του Δ.Σ.</u>	109
8.6.6.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες του Γραμματέα του Δ.Σ.</u>	110
8.6.7.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Εφόρου</u>	110
8.7.	<u>Οικονομική Διοίκηση</u>	111
8.8.	<u>Ανάλυση Προσωπικού</u>	111
8.8.1.	<u>Πρόσληψη Προσωπικού</u>	112
8.8.2.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες του Διευθυντή</u>	112
8.8.3.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Γυμναστών</u>	113
8.8.4.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Βοηθών - Γυμναστών</u>	114
8.8.5.	<u>Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Γραμματέα του Ν.Π.Δ.Δ.</u>	114
8.8.6.	<u>Καθήκοντα Βοηθητικού Προσωπικού</u>	115
8.9.	<u>Σφραγίδα Δ.Α.Ο.</u>	115

<i>ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ</i>	116
----------------------------	-----

<i>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</i>	109
---------------------	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

<i>ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 1975/86</i>	120
------------------------------------	-----

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Για τη λήψη του πτυχίου του τμήματος Διοίκησης Μονάδων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εκτός από την παρακολούθηση και τις επιτυχείς εξετάσεις σε θεωρητικά και εργαστηριακά μαθήματα, απαιτείται και η εκπόνηση πτυχιακής εργασίας.

Η εργασία με θέμα «Αθλητισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μελέτη περίπτωσης του Δήμου Αιγιάλεω» εκπονήθηκε για να καλύψει αυτή την υποχρέωσή μου.

Το θέμα παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον επειδή ο αθλητισμός είναι δικαίωμα όλων των πολιτών. Επίσης συμβάλλει στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του ατόμου, στην συνεργασία και στην ευγενή άμιλλα.

Βασική επιδίωξή μου είναι η παρουσίαση του έργου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Δήμου Αιγιάλεω στον αθλητισμό.

Πιστεύω δε ότι η εργασία αυτή μπορεί να αποτελέσει πηγή πληροφοριών για συναδέλφους μου φοιτητές.

Θεωρώ χρέος μου να ευχαριστήσω όλους όσους με βοήθησαν στην εκπόνηση της πτυχιακής αυτής και να την παρουσιάσω ολοκληρωμένη στη σημερινή της μορφή.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ την καθηγήτριά μου Μπιτσάνη Ευγενία για την παρακολούθηση, την επιστημονική της καθοδήγηση και την εποικοδομητική κριτική της. Την αδελφή μου Χατζηπαύλου Μαρία και την Κορμέτσα Σοφία αρμόδια υπάλληλο του Δήμου Αιγιάλεω για την παροχή χρήσιμων στοιχείων που έχω συμπεριλάβει στην εργασία μου.

Χατζηπαύλου Ελένη

Αθήνα 2002

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο αθλητισμός, ένας θεσμός καθαρά ελληνικός, γεννήθηκε στην ηρωική εποχή, όταν οι αρχαίοι πρόγονοί μας θριάμβευαν όχι μόνο στην πολιτική και την τεχνολογία αλλά και στον αθλητικό στίβο. Μέσα από την άθληση δεν επιτελείται μόνο η άσκηση του σώματος και η προαγωγή της μυϊκής ισχύος αλλά καλλιεργούνται επίσης πνευματικές ικανότητες, όπως η ετοιμότητα, η επινοητικότητα, η αυτοσυγκέντρωση και η γρήγορη αντίληψη. Οι αρχαίοι μάλιστα πρόγονοί μας υποστήριζαν ότι «νους υγιής εν σώματι υγιεί», δηλαδή το υγιές σώμα είναι προϋπόθεση για την πνευματική διαύγεια.

Με τον αθλητισμό δραστηριοποιούνται όλες οι δυνατότητες που υπάρχουν μέσα στον άνθρωπο σε λανθάνουσα κατάσταση και αισθάνεται πολλές φορές ότι ξεπερνούν τον ίδιο του τον εαυτό. Νοιώθει την ικανοποίηση της υπέρβασης κάποιων ορίων τη χαρά της νίκης. Και βέβαια όταν ο άνθρωπος έχει τη συνείδηση ότι το σώμα του είναι γερό, αποκτά αυτοπεποίθηση και αποβάλλει συναισθήματα κατωτερότητας και κόμπλεξ.

Εκτός των άλλων, ο αθλητισμός προσφέρει το πνεύμα της ομαδικότητας, ιδιαίτερα στα ομαδικά αθλήματα όπου εκεί την νίκη κερδίζουν όλοι και όχι ένας. Απ' την ομαδική άθληση γεννιέται το πνεύμα της συνεργασίας και της συντροφικότητας που είναι τόσο αναγκαία στην εποχή μας.

Στις μέρες μας βέβαια επικρατεί η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού. Οι αθλητές έπαψαν να αγωνίζονται για το στεφάνι, για τη δόξα μόνο, αλλά αγωνίζονται για το υλικό όφελος. Οι αθλητές μετατράπηκαν πια σε επαγγελματίες. Γνωρίζουν ότι ο αθλητισμός είναι μια ανταλλάξιμη αξία, ξέρουν δηλαδή εκ των προτέρων ότι η διάκριση στον στίβο θα επιλύσει οικονομικά προβλήματα αλλά γνωρίζουν επίσης ότι για να διακριθούν στο στίβο και να ασχοληθούν απεριόπαστοι με τον αθλητισμό πρέπει να προστατεύονται και να επιχορηγούνται από εταιρίες αθλητικών ειδών δεδομένου ότι η πολιτεία στις περισσότερες των περιπτώσεων αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Η εμπορευματοποίηση είναι η βασική αιτία που οδηγεί στο φανατισμό και στη βία του φιλάθλου μια που στο βωμό του συμφέροντος επιτρέπονται όλα.

Για την παγκοσμιοποίηση όμως όπως βιώνεται στις μέρες μας η διατήρηση της Ολυμπιακής Ιδέας θεωρείται παραγωγικό στοιχείο. Η Ολυμπιακή Ιδέα είναι βασική προϋπόθεση για τη δημιουργία ενός καλύτερου μέλλοντος της ανθρωπότητας. Απαιτείται όμως άνθρωποι και λαοί να κατανοήσουν την ανθρωπιστική αξία της.

Σκοπός της Εργασίας αυτής είναι να δοθούν στοιχεία για το πώς η Τοπική Αυτοδιοίκηση συμβάλλει στην ανάπτυξη και βελτίωση των αθλητικών εγκαταστάσεων καθώς επίσης και στον έλεγχο της καλής τους λειτουργίας.

Ένα άλλο θέμα που θα μας απασχολήσει είναι κατά πόσο η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι πρόθυμη να χρηματοδοτήσει την δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων προς όφελος των δημοτών ή να διαθέσει τα ποσά αυτά για άλλες μη αθλητικές δραστηριότητες.

Επιπλέον θα μας απασχολήσουν οι οργανισμοί και οι φορείς που χρηματοδοτούν τις αθλητικές ενασχολήσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, καθώς επίσης και ο θεσμός των αθλητικών ομοσπονδιών και πώς αυτές διοικούνται.

Άλλος ένας σημαντικός τομέας είναι η νομοθεσία τόσο η Ελληνική όσο και η Ευρωπαϊκή για τον αθλητισμό, τα δικαιώματα των πολιτών στην άθληση και η ανάγκη χρηματοδότησης των αθλητικών ενασχολήσεων.

Στο τελευταίο τμήμα της εργασίας θα ασχοληθούμε με τις χρηματοδοτήσεις και τα οικονομικά χαρακτηριστικά του Δήμου Αιγιάλεω για την κατασκευή αθλητικών χώρων καθώς και για την προώθηση της αθλητικής ιδέας και του αθλητικού ιδεώδους στους δημότες του Αιγιάλεω μέσω ειδικών προγραμμάτων που προωθούνται για το σκοπό αυτό. Άλλο ένα κομμάτι που θα μας απασχολήσει είναι η Οργάνωση των Δημοτικών Υπηρεσιών για την ενίσχυση και την ενδυνάμωση του Δήμου Αιγιάλεω.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

Τ.Α.	Τοπική Αυτοδιοίκηση	Π.Σ.	Περιφερειακός Συντονιστής
Ο.Τ.Α	Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης	Κ.Ο.Ε.	Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή
Ο.Κ.Χ.	Ολυμπιακός Καταστατικός Χάρτης	Ν.Υ.	Νομαρχιακός Υπεύθυνος
Δ.Ο.Ε.	Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή	Π.Γ.Φ.Α.	Προϊστάμενος Γραφείου Φυσικής Αγωγής
Ο.Η.Ε.	Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών	Ν.Α.Ε.	Νομαρχιακής Αθλητικής Επιτροπής
Δ.Ε.Α.Δ.	Διεθνής Ένωσης Αθλητικού Δικαίου	Ν.Π.Δ.Δ.	Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου
Δ.Σ.	Διοικητικό Συμβούλιο	Ν.Π.Ι.Δ.	Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικό Δικαίου
Γ.Γ.Α.	Γενική Γραμματεία Αθλητισμού	Ν.Π.	Νομικό Πρόσωπο
Τ.Ε.Φ.Α.Α.	Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού	Δ.Α.Ε.	Δημοτικές Αναπτυξιακές Επιχειρήσεις
Α.Ε.Ι.	Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα	Ι.Κ.Α.	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Α.γ.Ο.	Αθλητισμός για Όλους	Ε.Α.Κ.Ν.	Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητας
Ο.Π.Α.Π.	Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου	Ι.Α.Κ.Ν.	Ιδιωτικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητας
Ε.Ο.Α.	Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή	Χ.Α.Ν.Α.	Χριστιανική Αδελφότητα Νέων Αθηνών
Κ.Ο.Ε.Μ.Α.	Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή Μαζικής Άθλησης	Χ.Α.Ν.Θ.	Χριστιανική Αδελφότητα Νέων Θεσσαλονίκης
Ν.Ε.Μ.Α.	Νομαρχιακή Επιτροπή Μαζικής Άθλησης		

Γ.Γ.Ν.Γ.	Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς	Δ.Κ.Χ.	Διεθνής Καταστατικός Χάρτης
Ε.Ο.Π.	Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας	Π.Α.Ε.	Ποδοσφαιρική Ανώνυμη Εταιρία
FAIR PLAY	Αγωνίζεσθε	Ε.Τ.Π.	Επιτροπή των Περιφερειών
Ε.Α.Κ.	Εθνικό Αθλητικό Κέντρο	Φ.Α.	Φυσική Αγωγή
Ο.Ν.Α.	Οργανισμός Νεολαίας και Άθλησης	Π.Ε.	Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση
Τ.Α.Δ.	Τμήματα Αθλητικής Διευκόλυνσης	Δ.Ε.	Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση
Α.Σ.Δ.Α.	Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Δυτικής Αττικής	Ο.Ε.Υ.	Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας
Α.Σ.Ε.Α.Δ.	Ανώτατο Συμβούλιο Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών	Κ.Α.Π.Η.	Κέντρο Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων
Δ.Α.Ο.	Δημοτικός Αθλητικός Οργανισμός	Ε.Ο.Τ.	Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού
Ε.Ε.	Ευρωπαϊκή Ένωση	Φ.Ε.Κ.	Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης
Ο.Α.Ε.Δ.	Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού		
Φ.Ι.Φ.Α.	Διεθνής Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου		

ΜΕΡΟΣ Α΄

Γενικά περί αθλητισμού και ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ - ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΗΘΗ

1.1. Γενικά

Ο Αθλητισμός και η Φυσική Αγωγή στηρίζονται στις μεγάλες αξίες που καθιερώθηκαν στην αρχαία ελληνική αγωνιστική και γυμναστική¹, στις αξίες εκείνες που έγιναν παιδαγωγικές πηγές για τους πολίτες του ωραίου και του υψηλού, του αγαθού και του κάλλους στον ορίζοντα της κοινής φιλίας για τη Δημοκρατία και την Ειρήνη.

Σ' αυτόν τον ορίζοντα θεμελιώνονται και κατοχυρώνονται τα ανθρώπινα δικαιώματα για άσκηση – άθληση, ψυχαγωγία, παιχνίδι και διασκέδαση ως ενότητα, μαζί με την ευθύνη των ελεύθερα αποδεκτών κανόνων της κοσμιότητας, της εντιμότητας, της καθαρότητας και της δίκαιης κρίσης.

Με τον όρο Φυσική Αγωγή εννοείται η Παιδεία που παίρνουν οι μαθητές μέσα από το σχολείο με σκοπό την ανάπτυξη της φυσικής τους διάπλασης. Από την άλλη ο αθλητισμός είναι το δικαίωμα που έχει ο κάθε πολίτης να αναπτύξει ελεύθερα την προσωπικότητά του συμμετέχοντας σε όποιο άθλημα επιθυμεί. Αυτή είναι η διάκριση ανάμεσα στη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό.

1. Δ. Παναγιωτόπουλος (1990), Φίλαθλος Ιδιότητα, Αντ. Σάκκουλας: Αθήνα, σελ. 15-50, (1991), Φ. Αγωγή Δίκαιο της Διοίκησης, ΤΕΛΕΘΡΙΟΝ: Αθήνα, σελ 94-96 και (1990), Θεωρία του Αθλητικού Δικαίου, Αντ. Σάκκουλας: Αθήνα, σελ. 26-91.

1.2. Το δικαίωμα στην Φυσική Αγωγή

Η εξάσκηση της φυσικής αγωγής και αθλητισμού είναι θεμελιώδες δικαίωμα για όλους

Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη έχει ένα θεμελιώδες δικαίωμα ελεύθερης χρήσης της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, που είναι ουσιώδες για την πλήρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς της. Η ελευθερία για δημιουργία φυσικών, πνευματικών και ηθικών δυνάμεων μέσα από την φυσική αγωγή και τον αθλητισμό πρέπει να εγγυώνται και τα δύο μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα και σε άλλες όψεις της κοινωνικής ζωής.

Ο καθένας πρέπει να έχει ίσες ευκαιρίες, σύμφωνα με την παράδοση της χώρας του στον αθλητισμό, για εξάσκηση της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, αναπτύσσοντας τη φυσική του κατάσταση και επιτυγχάνοντας το επίπεδο της βελτίωσης στο αγώνισμα που ανταποκρίνεται στα προσόντα του.

Ειδικές ευκαιρίες πρέπει να δοθούν σε νεαρά άτομα περιλαμβάνοντας και παιδιά προσχολικής ηλικίας για αθλητικά προγράμματα που να ταιριάζουν στις απαιτήσεις τους.

Η φυσική αγωγή και ο αθλητισμός αποτελούν ένα ουσιώδες στοιχείο της εκπαίδευσης, ως μια ουσιώδη διάσταση της παιδείας και το οποίο αναπτύσσει τις ικανότητες, τη δύναμη της θέλησης και την αυτοπειθαρχία κάθε ανθρώπινης ύπαρξης σαν ένα ολοκληρωμένο μέλος της κοινωνίας.

Στο ατομικό επίπεδο η φυσική αγωγή και ο αθλητισμός συνεισφέρουν στη διατήρηση και βελτίωση της υγείας, παρέχουν μια πλήρη απασχόληση για τον ελεύθερο χρόνο και καθιστούν ικανό έναν άνθρωπο να αντεπεξέλθει στα προβλήματα της μοντέρνας διαβίωσης. Στο κοινωνικό επίπεδο, εμπλουτίζουν τις κοινωνικές σχέσεις και δημιουργούν τόμα μεταχείριση, που είναι ουσιώδης όχι μόνο στον αθλητισμό αλλά και στην κοινωνία.

Κάθε πλήρες εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να ορίζει την απαιτούμενη θέση και σπουδαιότητα της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού με σκοπό να καθιερώσει μια ισορροπία και να δυναμώσει τους δεσμούς μεταξύ των φυσικών δραστηριοτήτων και των άλλων συστατικών στοιχείων της εκπαίδευσης.

1.3. Προγράμματα Αθλητισμού

Η φυσική αγωγή και τα προγράμματα αθλητισμού πρέπει να εκπληρώνουν ατομικές και κοινωνικές ανάγκες.

Πρέπει να σχεδιάζονται για να ταιριάζουν στις απαιτήσεις και τα προσωπικά χαρακτηριστικά αυτών που τα εξασκούν, όσο και στους θεσμούς, στις κοινωνικοοικονομικές και κλιματολογικές συνθήκες της κάθε χώρας.

Πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στις κοινωνικές ομάδες με ειδικές ανάγκες, αλλά και να βοηθούν στην ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Ακόμη και όταν διατηρεί τα θεαματικά του χαρακτηριστικά, ο αγωνιστικός αθλητισμός πρέπει να στοχεύει, σε σχέση με το Ολυμπιακό ιδεώδες, να εκπληρώνει το σκοπό του εκπαιδευτικού αθλητισμού του οποίου αντυπροσωπεύει τη χρυσή τομή. Δεν πρέπει με κανένα τρόπο να επηρεάζεται από εμπορικά συμφέροντα κέρδους.

Η διδασκαλία, η προπόνηση και διοίκηση της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού πρέπει να γίνονται από ειδικευμένο προσωπικό.

Όλο το προσωπικό που κατέχει επαγγελματική ευθύνη της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού πρέπει να έχει τα σωστά προσόντα και εκπαίδευση. Πρέπει να επιλέγεται προσεκτικά σε ικανό αριθμό και να παίρνει προκαταρκτική όσο και κύρια εκπαίδευση έτσι ώστε να επιβεβαιώνεται ότι έχει φθάσει σε επαρκές επίπεδο ειδίκευσης.

«Το εθελοντικό προσωπικό» αφού τύχει σωστής εκπαίδευσης και επίβλεψης μπορεί να δώσει μια ανεκτίμητη προσφορά στην προοπτική ανάπτυξης του αθλητισμού και να ενθαρρύνει τη συμμετοχή του πληθυσμού στην εξάσκηση και οργάνωση φυσικών και αθλητικών δραστηριοτήτων.

Σωστά συστήματα πρέπει να καθιερωθούν για την εκπαίδευση προσωπικού στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό.

Το προσωπικό που έτυχε τέτοιας εκπαίδευσης, πρέπει να λάβει μια θέση που να περιλαμβάνει τα καθήκοντά του.

Επαρκείς εγκαταστάσεις και εξοπλισμός είναι ουσιώδη στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό.

Επαρκείς και ικανές εγκαταστάσεις και εξοπλισμός πρέπει να παρέχονται και να τοποθετούνται για να πληρούν τις ανάγκες εντατικής και ασφαλούς συμμετοχής τόσο

στα σχολικά όσο και στα εξωσχολικά προγράμματα που αφορούν τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό.

«Το εθελοντικό προσωπικό» αφού τύχει σωστής εκπαίδευσης και επίβλεψης μπορεί να δώσει μια ανεκτίμητη προσφορά στην προοπτική ανάπτυξης του αθλητισμού και να ενθαρρύνει τη συμμετοχή του πληθυσμού στην εξάσκηση και οργάνωση φυσικών και αθλητικών δραστηριοτήτων.

Τα μαζικά μέσα ενημέρωσης θα πρέπει να ασκούν μια θετική επίδραση στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό. Χωρίς προκατάληψη στο δικαίωμα της ελευθερίας της πληροφόρησης, είναι ουσιώδες όποιος ασχολείται με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να γνωρίζει τις ευθύνες του πλήρως, λαμβάνοντας υπ' όψιν την κοινωνική σημασία, τον ανθρωπιστικό σκοπό και τις ηθικές αξίες που ενσωματώνουν η φυσική αγωγή και ο αθλητισμός.

Οι σχέσεις μεταξύ αυτών που περιλαμβάνονται στα μέσα ενημέρωσης και των ειδικών στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό, πρέπει να είναι στενές και να βασίζονται στην κοινή εμπιστοσύνη με σκοπό να ασκούν θετική επίδραση στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό και να εξασφαλίζουν αντικειμενική και καλή πληροφόρηση. Η εκπαίδευση του προσωπικού για τα μέσα μπορεί να περιλαμβάνει στοιχεία που έχουν σχέση με τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό.

1.4. Ρόλος των Δημοσίων Αρχών

Είναι σημαντικό οι δημόσιες αρχές και οι μη κυβερνητικοί φορείς, να ενθαρρύνουν αυτές τις δραστηριότητες της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, των οποίων η εκπαιδευτική αξία είναι φανερή.

Η δράση τους πρέπει να περιλαμβάνει την ενίσχυση της νομοθεσίας και των κανονισμών που προβάλλουν υλική βοήθεια και την υιοθέτηση όλων των άλλων μορφών ενθάρρυνσης, κινήτρων και ελέγχου. Οι δημόσιες αρχές πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν τέτοια οικονομικά μέτρα και να ενθαρρύνουν τέτοιες δραστηριότητες.

Είναι υποχρεωτικό όλοι οι θεσμοί που ευθύνονται για τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό να προβάλλουν ένα σταθερό, πλήρες και αποκεντρωτικό σχέδιο δράσης στα πλαίσια της μακρόχρονης εκπαίδευσης, έτσι ώστε να επιτρέπουν τη συνέχεια και συνεργασία μεταξύ των υποχρεωτικών φυσικών δραστηριοτήτων και αυτών που εξασκούνται ελεύθερα και αυθόρμητα.

1.5. Διεθνής Συνεργασία

Η διεθνής συνεργασία είναι προαπαιτούμενη για την παγκόσμια και ισορροπημένη προβολή της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού.

Είναι ουσιώδες τα κράτη και εκείνες οι διεθνείς και τοπικές κυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες είναι υπεύθυνες για τη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό, να προσφέρουν στη φυσική αγωγή και τον αθλητισμό τα απαιτούμενα κατά τη διεθνή διμερή και πολυμερή συνεργασία.

Η διεθνής συνεργασία πρέπει να διέπεται από ανιδιοτελή κίνητρα έτσι ώστε να προβάλλει και παρακινεί την εσωτερική ανάπτυξη σε αυτόν τον τομέα.

Μέσα από τη συνεργασία και επιδίωξη κοινών συμφερόντων στην παγκόσμια γλώσσα της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού, όλοι οι άνθρωποι θα συμβάλλουν στη διατήρηση της διαρκούς ειρήνης, κοινού σεβασμού και φιλίας και έτσι θα δημιουργήσουν ένα ευνοϊκό κλίμα για την επίλυση διεθνών προβλημάτων. Απαιτείται στενή συνεργασία μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων εθνικών και διεθνών κυβερνητικών και μη κυβερνητικών μεσολαβητών, βασισμένη στο σεβασμό προς την ειδική αρμοδιότητα του καθένα, αναγκαστικά θα ενθαρρύνει την εξέλιξη της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού σε όλο τον κόσμο.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί σε ορισμένες μορφές συνεργασίας όπως είναι :

α. η ανταλλαγή πληροφοριών με τις οποίες θα ζητείται από τα κράτη μέλη να συνεργάζονται στενά και να διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα του τραπεζικού γραφείου, ειδικότερα μέσω ενεργούς συμμετοχής των γραφείων συνδέσμων.

β. ο συντονισμός των προσπαθειών των κρατών μελών στην επιστημονική έρευνα μέσω:

- Της κυκλοφορίας πληροφοριών για προγράμματα ερευνών που έχουν καταρτισθεί ή πρόκειται να σχεδιαστούν, έτσι ώστε να τροφοδοτείται η συνεργασία μεταξύ κρατών και μεταξύ ερευνητών και να αποφεύγονται διπλογραφίες.
- Της ενθάρρυνσης του τμήματος εργασίας στην εκτέλεση σχεδίων έρευνας επί θεμάτων προτεραιότητας που επιλέγονται από την ad hoc

Συμβουλευτική Διάσκεψη, διαρκούσης της μετατροπής σε Συμβούλιο για την σε Ανάπτυξη του Αθλητισμού.

γ. ανταλλαγές προσώπων, επισκέψεις, δίδυμες διευθετήσεις κ.λ.π.

δ. καταγραφή εμπειρίας στη διαμόρφωση και στη διεύθυνση των αθλητικών διευκολύνσεων.

ε. από κοινού μελέτη των νομοθετικών μέτρων, κανονισμών και οικονομικών διευθετήσεων που προορίζονται τόσο για την προαγωγή του αθλητισμού για όλους όσον και για την διαφύλαξη του αθλητισμού και των αθλουμένων.

στ. αμοιβαία αρωγή για χώρες που τη ζητούν.

ζ. ανάπτυξη μιας μεθόδου εκτίμησης που θα καθιστά δυνατή την ευχερή σύγκριση των πολιτικών του αθλητισμού.

1.6. Αθλητικά Ήθη

Η εξασφάλιση του δικαιώματος συμμετοχής στην αθλητική δράση σχετίζεται όπως διαφάνηκε από τα παραπάνω και με την προστασία αυτού του αθλητισμού ο οποίος ως θεσμός της εθνικής νομοθεσίας, αλλά και του διεθνούς οργανωμένου αθλητισμού διέπεται και από τους κανόνες που αφορούν την ηθική, τα αθλητικά ήθη που προσδίδουν την ιδιαίτερη φυσιογνωμία στο αθλητικό γίγνεσθαι και στην έννοια αθλητισμός ως πολιτιστικός θεσμός και θεσμός κοινωνικής παιδείας².

Υπό τους όρους αυτούς κατά συνέπεια ο αθλητισμός συμποκνώνει και παρουσιάζει μέσα από την αγωνιστικότητα, αξίες που αποτέλεσαν και αποτελούν παιδαγωγικές πηγές για τους πολίτες όπως είναι: η κοσμιότητα, η εντιμότητα, η καθαριότητα και η δίκαιη κρίση, συναφείς πηγές με αυτές της ελληνικής κλασσικής αγωνιστικής του ωραίου και του υψηλού, του αγαθού και του κάλλους, στον ορίζοντα της κοινής φιλίας και ειρήνης μεταξύ των λαών³.

2.Βλ. Δ. Παναγιωτόπουλος, Π. Νάσκου Περράκη, " Φυσική Αγωγή και Αθλητισμός σελ. 158-179, Βλ. Ελληνική νομοθεσία στο Δ. Παναγιωτόπουλος, Αθλ. Κ. σελ 306-347.

3.Φίλαθλος Ιδιότητα , Αντ. Σάκκουλας: Αθήνα – Κομοτηνή, 1990, σελ. 11-15.

Αυτές οι αξίες προσδίδουν στον αθλητισμό την ιδιαίτερη φυσιογνωμία του και σχηματίζουν έναν κόσμο με ηθικές αρχές, τα λεγόμενα **Αθλητικά Ήθη**, τα οποία η συμμετοχή στην αθλητική δράση, δεν μπορεί να τα παραβιάζει.

1.7. Συμμετοχή της Τ.Α. στην προαγωγή του Αθλητικού Ήθους

Συμμετοχή στην αθλητική δραστηριότητα σημαίνει συμμετοχή σε ένα χώρο όπου οι σχέσεις των μελών – αθλητών θα πρέπει να διέπονται από αμοιβαίο σεβασμό, ευγενή άμιλλα και φιλαθλο πνεύμα. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, κατά τη δραστηριοποίησή της στον αθλητικό χώρο, μπορεί να συμβάλλει στην προαγωγή του φιλαθλου πνεύματος. Αυτό γίνεται με καλύτερα αποτελέσματα απ' αυτά που θα μπορούσε να πετύχει ένα κράτος επειδή τα άτομα που αθλούνται στις εγκαταστάσεις των Δήμων είναι συνήθως μικρά σε ηλικία και γενικά στο ξεκίνημα της αθλητικής τους δραστηριότητας. Επομένως μπορούν ευκολότερα να διαπλαστούν όχι μόνο σωματικά αλλά και πνευματικά. Οι δάσκαλοι που απασχολούνται στους Δήμους πρέπει να προβάλλουν την ευγενή άμιλλα και τη σωστή συμπεριφορά που πρέπει να 'χει ο αθλητής. Μόνο εάν τα παιδιά γαλουχηθούν, απ' την αρχή της αθλητικής τους δράσης με τα ιδανικά του αθλητισμού θα μετατραπούν σε μεγάλους αθλητές και ευγενείς προσωπικότητες. Σε κρατικό ή διεθνές επίπεδο, τα πράγματα είναι πιο απρόσωπα και απόμακρα που είναι δύσκολο να έχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Γι' αυτό λοιπόν επιβάλλεται η ενίσχυση των ΟΤΑ στον τομέα του αθλητισμού εάν επιθυμούμε να εξαλείψουμε τη βία και το χουλιγκανισμό απ' τον αθλητικό χώρο.

1.8. Η Ηθική της Ελληνικής Αγωνιστικής

Η ιδέα του έντιμου και δίκαιου αγώνα γεννήθηκε στην Ελλάδα μαζί με τη θεμελίωση του Ελληνικού αλλά και του Ευρωπαϊκού αθλητισμού, χάριν "της προς αλλήλους φιλίας", "προς Ειρήνην", "ου χρήμασιν αλλ' ωκύτητα των ποδών και υπό ισχύος σώματος ολυμπικήν έστιν εύρεσθαι νίκην". Αυτή η ιδέα επέβαλε στην αρχαία αγωνιστική το αθλητικό πνεύμα κατά το οποίο ο αγώνας ήταν "αρετής και ου χρημάτων", "υπέρ των κηρυγμάτων", των ιερών εκείνων κανόνων της ηθικής των Ολυμπιακών Αγώνων που αφορούσε πολίτες και πόλεις των διαπολιτειακών σχέσεων

και αναφέρονταν στην πρόσκληση του νικητή για να παραλάβει το στεφάνι της νίκης του δικαίου και τίμιου αγώνα στο όνομα του πατέρα και της πατρίδας του. Σ' αυτές τις μεγάλες αξίες στηρίχθηκε η ελληνική αγωνιστική, οι οποίες έγιναν παιδαγωγικές πηγές για τους πολίτες του ωραίου και του υψηλού, του αγαθού, και του κάλλους στο πλαίσιο της κοινής φιλίας, για τη Δημοκρατία και την Ειρήνη, για να ζήσουν "μακαριστόν βίον ον Ολυμπιονίκαι ζώσει μακαριότερων".

Στα πλαίσια αυτά η Γυμναστική, η Αγωνιστική και το παιχνίδι αποκτούν συμβολικό χαρακτήρα όπου ανταγωνισμός και συναγωνισμός, δοκιμασία και αποτέλεσμα, εντάσσονται μέσα στο πνεύμα της ειρήνης, της φιλίας, της συνεργασίας, της αμοιβαιότητας και γιορτής. Η ευγένεια του αθλητισμού και των αγώνων δεν πηγάζει μόνο από τα μορφολογικά τους στοιχεία αλλά και από το υψηλό τους πνεύμα.

Η Ελληνική Αγωνιστική εμφανίζει έναν ηθικό ορίζοντα που στηρίζεται πάνω σε αλληλοδιάδοχες έννοιες αξιών, όπως είναι η "αιδώς", η περί δικαίου συνείδηση, η οποία προβάλλει την εξέγερση, την αντίσταση απέναντι σε κάθε μορφή παράβασης σε κάθε άδικη κρίση, κάθε αυθάδεια, κάθε βία οι οποίες αποτελούν την "ύβριν". Στον ορίζοντα αυτόν της Αγωνιστικής επιβραβεύεται ο υπηρέτης της "αιδούς" αθλητής, με τον κότινο της αγριελιάς ως επικύρωση του δικαίου αγώνα με δημόσια αναγνώριση.

Μια τέτοια θεώρηση μας επιτρέπει να εξηγήσουμε γιατί το βραβείο της νίκης στην Ολυμπία αλλά και στους άλλους μεγάλους ελληνικούς αγωνιστικούς χώρους είχε μεγάλη αξία. Διότι η αξία αυτή έγκειτο ακριβώς στο ηθικό βάρος της νίκης ως επίδειξη και απόδειξη του δικαίου και της αλήθειας, ως βούληση και απαίτηση μαζί του θεού Δία, Θεού του Ήλιου, του Φωτός, της Αλήθειας, του Δικαίου, της Δίκης και της Δικαιοσύνης.

Η τιμή αυτής της ηθικής διάκρισης μέσω του "κότινου" αποτελεί την πεμπτουσία της ηθικής στην Αγωνιστική των Ολυμπίων, η οποία είναι υπέρ των κηρυγμάτων, ως τιμή του νικητή, του πατέρα και της πατρίδας. Τιμάται το γένος, η πορεία της γενιάς μέσα στο χρόνο.

Διαμορφώνεται έτσι μέσα από την ίδια την πράξη της αγωνιστικής η ιδέα περί Ολυμπιακών Αγώνων το φίλαθλο και αγωνιστικό πνεύμα. Η ιδέα αυτή τίθεται εκ των κάτω, δηλαδή εκ του γεγονότος και όχι χάριν αυτού, η οποία καθιστά το γεγονός ιερό και σεβαστό.

1.9. Φίλαθλον Πνεύμα

Ποια θα μπορούσαν να είναι τα στοιχεία που περικλείουν οι φράσεις όπως: "φίλαθλο πνεύμα", "φίλαθλος", "φίλαθλος ιδιότητα" σήμερα; Είναι ένα ερώτημα που αποκτά ιδιαίτερο ενδιαφέρον απ' την μεριά του Αθλητικού Δικαίου. Πολλοί αναφερόμενοι σ' αυτές τις φράσεις προσδίδουν μια γενική και αφηρημένη έννοια όπως ότι η ολυμπιακή ιδέα και η φίλαθλος ιδιότητα κατ' αρχήν συμπίπτουν και ενσαρκώνουν ότι και η έννοια "ολυμπισμός", δηλαδή "ότι ωραίο, ευγενικό και ηθικό μπορεί να υπάρξει στην Αγωνιστική", για να καταλήξουν στο ότι "τελικά η φίλαθλη ιδέα, το φίλαθλο πνεύμα "περιορίζεται στο να σημαίνει αυτό που η ίδια η λέξη λέει "φίλος της άθλησης". Αυτό κατά την ίδια άποψη μεταφράζεται ως "αγάπη για την άθληση" στο πλαίσιο του "καλώς αγωνίζεσθαι" υπό την έννοια του ήθους και της συμπεριφοράς⁴. Γίνεται φανερό ότι θα πρέπει επακριβώς να προσδιορισθούν απ' την πλευρά μας οι έννοιες "φίλαθλο πνεύμα", "φίλαθλος ιδιότητα" και "φίλαθλος" έτσι ώστε να προβληθούν, μέσα από την επιστημονική ανάλυση, τα επιμέρους στοιχεία των εννοιών αυτών που προσδίδουν την ιδιαίτερη ενδεχομένως φύση και λειτουργία του καλώς αγωνίζεσθαι, Fair- Play ή "Αγαθή Έρις" κατά την ελληνική αγωνιστική.

Η έννοια φίλαθλο πνεύμα από μια πρώτη προσέγγιση δεν φανερώνει κάποιο συγκεκριμένο κανόνα που ήδη έχει τεθεί και έχει γίνει αποδεκτός και ο οποίος δημιουργεί υποχρεώσεις και δικαιώματα στο πλαίσιο της αθλητικής δραστηριότητας. Περισσότερο δηλώνει η έννοια αυτή τη συμπύκνωση αρχών, αξιών, μέσω των οποίων σχηματίζεται μια ιδεολογία στο πλαίσιο της οποίας θα πρέπει να ασκείται η πρακτική του αθλητισμού.

Με την ανασύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων έχει τεθεί ήδη το πρώτο ιδεολογικό πλαίσιο. Θεμελιώδης πηγή του φιλάθλου πνεύματος θεωρείται ο Ολυμπιακός Καταστατικός Χάρτης και ιδιαίτερα οι κανόνες και οι ερμηνευτικές διατάξεις που αναφέρονται σε ζητήματα ηθικής, που αφορούν τους παράγοντες του αθλητισμού, τους αθλητές και τους αγώνες.

4. X. Χρισοδουλάτος, «Το έργο της επιτροπής Φιλάθλου Ιδιότητας», Πρακτικά 1^{ης} Ειδικής Συνόδου Δ.Ο.Α., Αρχ. Ολυμπία, 22-26/1985.

Οι φράσεις: "Σεβασμό του ενός προς τον άλλον"⁵, " Αμοιβαία κατανόηση ", "φιλία", "διαπαιδαγώγηση της νεολαίας", "καλύτερος και ειρηνικός κόσμος", "φιλική προσπάθεια και ευγενής άμιλλα ", "ίση αναμέτρηση"⁶, συμπυκνώνουν σήμερα το εννοιολογικό του φιλάθλου πνεύματος και του αγωνιστικού ήθους, οι οποίες πρέπει να υφίστανται και στην καθημερινή ζωή με την τιμιότητα ως βασικό κανόνα στην ζωή του αθλητή.

Κατά την άποψη πολλών οι παρεκκλίσεις και οι υπερβολές απειλούν την ηθική του αθλητισμού⁷, ενώ το doping και οι πράξεις βίας καταστρέφουν την υγεία των αθλητών, την αθλητική τους πορεία και τους αποξενώνουν από την κοινωνία⁸.

Άλλη άποψη υποστηρίζει ότι: " η προσπάθεια επίτευξης νίκης με οποιαδήποτε μέσα, πολιτικά συμφέροντα και η άμεση αποδοχή υλιστικών επιδιώξεων από παράγοντες και αθλούμενους, απειλούν με καταστροφή το φιλάθλον πνεύμα".

Είναι πασιφανές πια ότι η ηθική στον αθλητισμό και στην αγωνιστική ιδιαίτερα μετά και την επίσημη εμπορευματοποίησή τους αποτελεί το ουσσιωδέστερο πρόβλημα στον αθλητισμό και θα πρέπει να μελετηθεί δεόντως από το Αθλητικό Δίκαιο.

1.10. Το αγωνιστικό περί δικαίου αίσθημα

Το ηθικό περιεχόμενο που αποδίδεται με την έννοια " φιλάθλον πνεύμα" έτσι όπως εκπορεύεται από τον Ολυμπιακό Χάρτη, προσδιορίζει την φύση ορισμένης αθλητικής συμπεριφοράς. Γίνεται δηλαδή το μέτρο της συνέπειας και της καταδίκης σε κάθε παρέκκλιση και εκτροπή από αυτήν την ιδεώδη αρχή του Αθλητισμού. Η συνέπεια αυτή έχει ή θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την στέρηση της δραστηριοποίησης του παρεκκλίνοντα και του εκτραπέντα από τις αρχές αυτές του Αθλητισμού και της Αγωνιστικής.

5. P. de Coubertin, The Olympic Idea, in Olympic Games, Athens, 1986, p. 134.

6. International Olympic Committee, Olympic Charter, 1992, Άρθρο 1,επ. Βλ.

L. Killanin.

7. Δήλωση του F. Mayor, Γενικού Διευθυντή του οργανισμού για το " Fair Play p. 679.

8. R. Banbuck, Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού, δηλώσεις για το " Fair Play p. 679.

Αυτός ο αθλητής πρέπει να θεωρείται ως φορέας συμπεριφοράς αντίθετης προς τα αγωνιστικά και αθλητικά ήθη, ως μη φίλαθλος. Ερωτάται όμως:

Υπάρχει το θεσμικό οικοδόμημα εκείνο τόσο στον εθνικό όσο και στο διεθνή αθλητισμό στη βάση των διεθνών αρχών περί ηθικής του Αθλητισμού, έτσι ώστε ειδικά όργανα να επιβάλλουν τις συνέπειες της ανταθλητικής συμπεριφοράς που αφορά την μη φίλαθλη δράση; Πολύ περισσότερο όταν το προσδιορισμένο άνωθεν αθλητικό πνεύμα βρίσκεται σε διάσταση με την καθημερινή Πρακτική της Αγωνιστικής και του Αθλητισμού της εμπορευματοποιημένης σχέσης και της με κάθε μέσο κατάκτησης της επίδοσης η οποία οδηγεί στη νίκη δια του doping και άλλων μέσων; Διαφαίνεται επομένως ότι το περί δικαίου αγωνιστικό και αθλητικό αίσθημα είναι απροσδιόριστο και οι αρχές περί ηθικής του αθλητισμού και των Αγώνων χωρίς κανόνες υπό το πρίσμα του Δικαίου παραμένουν γράμμα κενό.

Κατά συνέπεια η ποινή και η καταδίκη και ο στιγματισμός στον κόσμο του Αθλητισμού χάνουν το νόημά τους και είναι άνευ σημασίας.

1.11. Αθλητική και φίλαθλος ιδιότητα ως όρος συμμετοχής στην αθλητική δράση

Κάθε παρέκκλιση και υπερβολή, ή πράξεις όπως: το Doping, η βία η δωροδοκία, οι προσπάθειες επίτευξης νίκης με οποιαδήποτε μέσα και η εμπορευματοποίηση η οποία σήμερα πλέον επισημοποιείται, έρχονται σε αντίθεση με τις ηθικές αρχές και τους θεσμοθετημένους κανόνες των αθλητικών ηθών. Οι πράξεις αυτές δεν συμβιβάζονται με τον αθλητισμό και ως εκ τούτου εφ' όσον διαπιστώνονται τίθεται υπό αίρεση η αθλητική ή η φίλαθλος ιδιότητα, το οποίο σημαίνει και στέρηση της ιδιότητας αυτής, όπως και της δυνατότητας συμμετοχής στην αθλητική δράση, με αποκλεισμό πρόσκαιρο ή εφ' όρου ζωής.

Ο Αθλητισμός και η συμμετοχή στην αθλητική δραστηριότητα σήμερα αποτελούν θεμελιώδες δικαίωμα, στην ανάπτυξη της προσωπικότητας του ανθρώπου, στην ελευθερία κάθε ανθρώπου για δημιουργία και διατήρηση φυσικών, πνευματικών και ηθικών δυνάμεων, ως μια βασική προϋπόθεση για την επιτυχή άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Υφίσταται ανάγκη προστασίας του δικαιώματος συμμετοχής στην αθλητική δραστηριότητα ως ατομικό και κοινωνικό δικαίωμα και της δι' αυτού ειδικής συμβολής στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή.

Επίσης είναι αναγκαίο να τεθούν σαφή όρια περιορισμού της άσκησης του δικαιώματος στην αθλητική δράση με σκοπό :

- Την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού,
- Την προστασία των δικαιωμάτων των ανηλίκων αθλητών και
- Την προστασία του αθλητισμού και του δημοσίου σκοπού τον οποίο υπηρετεί.

Είναι αναγκαίο να τεθούν σαφείς κανόνες αθλητικού δικαίου διεθνώς με δέσμευση των κρατών, για τα αθλητικά και αγωνιστικά ήθη, ώστε να επιβληθεί στα φυσικά και νομικά πρόσωπα που συμμετέχουν η προσδιορισμένη ηθική του αθλητισμού και να αποκτήσει νόημα η έννοια "φίλαθλον πνεύμα" και λειτουργική σημασία η "αθλητική και φίλαθλος ιδιότητα".

Για την επίτευξη των ανωτέρω προτείνονται :

- Να αναληφθεί προσπάθεια από τους Υπουργούς Αθλητισμού των κρατών να δημιουργηθεί ένας διεθνής διακρατικός οργανισμός αθλητισμού, ένας **αθλητικός Ο.Η.Ε.** για την διεθνή εποπτεία και εφαρμογή της διεθνούς αθλητικής δραστηριότητας και της τήρησης της αθλητικής τάξης διεθνώς με ειδικά συγκροτημένα δικαστικά και πειθαρχικά όργανα. Σήμερα υφίστανται μόνο οι διεθνείς ομοσπονδίες και η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.) με ειδικά καθήκοντα και χωρίς συντονισμό.
- Να δημιουργηθεί ένας **Κώδικας Διεθνούς Αθλητικού Δικαίου και Αθλητικής Συμπεριφοράς** για την αντιμετώπιση όλων των θεμάτων και των προβλημάτων που αφορούν την αθλητική και αγωνιστική δραστηριότητα και τα αθλητικά και αγωνιστικά ήθη με σαφή και περιεκτική ρύθμιση, ένα *International Corpus Juris Athletici*, και
- **Η Διεθνής Ένωση Αθλητικού Δικαίου** ως ο μοναδικός φορέας ειδικός για τα θέματα αυτά, μπορεί να συμβάλει ιδιαίτερα στη διαμόρφωση ενός σχεδίου με τα παραπάνω θέματα. Για το λόγο αυτό προτείνεται να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες ώστε να αναγνωριστεί η Διεθνής Ένωση Αθλητικού Δικαίου (Δ.Ε.Α.Δ.) επίσημα από την *UNESCO* ως ένας μη κυβερνητικός οργανισμός και να κινηθεί ταχύτατα προς την κατεύθυνση αυτή.

1.12. Συμπέρασμα

Ο αθλητισμός και το παιχνίδι στις μέρες μας διαρκώς φτωχαίνουν όσον αφορά το νόημα και τους κανόνες τους. Μέσα στο κενό αυτό εμφανίζονται η βία, παραφράσεις και παραμορφώσεις και άλλα αρνητικά φαινόμενα. Είναι επομένως αναγκαίο προκειμένου να αναχαιτισθούν οι αρνητικές τάσεις που εμφανίζονται στον περίγυρο του αθλητισμού να επαναπροσδιοριστούν οι σχέσεις παράδοσης και εξέλιξης, ανθρωπισμού και αθλητισμού, παιδείας, διασκέδασης και παιχνιδιού με τον έντιμο και δίκαιο Αγώνα σ' όλες του τις μορφές, θέση από την οποία πολύ έχει απομακρυνθεί η σήμερα Αγωνιστική.

Είναι αναγκαίο να γίνει σαφές και ειλικρινές το πεδίο της Αγωνιστικής και του Αθλητισμού με κανόνες Αθλητικού Δικαίου διεθνώς, ώστε να δημιουργηθεί καθαρό και υγιές αγωνιστικό και αθλητικό πλαίσιο αποκαθαρισμένο από κάθε μορφή εμπορευματοποίηση ή άλλου αρνητικού φαινομένου και παραφράσεως. Το τοπίο αυτό της Αγωνιστικής είναι εκείνο που κατ' ανάγκην θα διαμορφώσει τα αγωνιστικά και αθλητικά ήθη και θα εκπέμψει το περί αγωνιστικού δικαίου αίσθημα, το οποίο θα γίνει κώδικας αθλητικής και αγωνιστικής ηθικής, σεβαστός αλλά και δυνάμενος να επιβληθεί σε έναν κόσμο του Αθλητισμού πραγματικά Ωραίο⁹.

9. Παναγιωτόπουλος (1990), Φίλαθλος Ιδιότητα, σελ. 27-32.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

2.1. Ομοσπονδίες

Οι Ομοσπονδίες είναι αθλητικοί φορείς οι οποίοι βασίζονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία και ρυθμίζουν διάφορα θέματα που αφορούν τον αθλητισμό.

Ο θεσμός του Αθλητισμού και το σύνολο των θεμάτων του ρυθμίζονται από κανόνες, οι οποίοι προέρχονται από τον Έλληνα νομοθέτη ή τη διοίκηση και από κανόνες που πηγάζουν από την αυτόνομη νομοθεσία των αθλητικών φορέων όπως είναι οι Ομοσπονδίες, οι οποίοι βασίζονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία στη βάση της αθλητικής σωματειακής Οργάνωσης.

Η θεσμική υπόσταση του Αθλητισμού γενικά διακρίνεται :

- από άμεσο κρατικό παρεμβατισμό όταν η κρατική εξουσία είναι εκείνη που ρυθμίζει με νόμους της την αθλητική δραστηριότητα σε κάθε επίπεδο (Αθλητισμός των πρώην ανατολικών χωρών).
- Από έμμεσο κρατικό παρεμβατισμό όταν ένα μεγάλο μέρος του αθλητικού θεσμού ρυθμίζεται από νόμους της κρατικής εξουσίας και κανόνες της αθλητικής σωματειακής οργάνωσης όπως είναι το ελληνικό σύστημα και
- Στην περίπτωση που ο νόμος επιτρέπει στη θέση της σωματειακής οργάνωσης, τις ρυθμίσεις εξ' ολοκλήρου να τις κάνουν οι ομοσπονδίες γίνεται λόγος για φιλελεύθερο σύστημα οργάνωσης.

2.2. Σύνταγμα και Αθλητικά Σωματεία

Το Ελληνικό Σύνταγμα αναγορεύει τον Αθλητισμό, την αθλητική δράση σε θεσμό, θέτοντας τον υπό την προστασία και την ανώτατη εποπτεία του Κράτους.

Ο τύπος της Συνταγματικής ρύθμισης αποτελεί θεσμική εγγύηση του δικαιώματος για ελεύθερη ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας και υποδεικνύει στο νομοθέτη μία έντονη παρέμβαση με σκοπό να ρυθμίσει την οργανωμένη αθλητική και αγωνιστική δραστηριότητα, με την οποία επιδιώκονται: η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, η ελεύθερη ατομική η συλλογική αθλητική δράση και μέσω αυτών η διαμόρφωση αθλητικής παιδείας και συμβολή στην κοινωνική, πολιτιστική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας.

Η δραστηριοποίηση κατά συνέπεια στον αθλητισμό αποτελεί άσκηση Συνταγματικού δικαιώματος το οποίο συνίσταται στην ατομική αλλά και στη συλλογική ελεύθερη αθλητική δράση.

Η ίδρυση των αθλητικών σωματείων, ενώσεων και των ομοσπονδιών ως ειδική απόκλιση του συνεταιρίζεσθαι, προβάλλει μία θεσμική αυτονομία του αθλητικού θεσμού στον οποίον η κρατική προστασία υλοποιείται μόνο με την ικανοποίηση του δικαιώματος για παροχές σ' αυτόν, καθιστώντας έτσι την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας στον αθλητισμό και την αθλητική δράση σ' αυτόν κοινωνικό δικαίωμα. Για να εξασφαλιστούν αυτά όμως και να ικανοποιηθεί ο σκοπός των δικαιωμάτων αυτών απαιτείται και είναι αναγκαίος κατά τον Συνταγματικό νομοθέτη ο έλεγχος στην αθλητική δραστηριότητα. Η θεσμική αυτονομία και η αθλητική δράση σ' αυτήν σε καμία περίπτωση δεν εξισώνεται με τους κανόνες του Αστικού Δικαίου που ρυθμίζουν ιδιωτικές σχέσεις και συναφή θέματα.

Οι αθλητικοί κανόνες υφίστανται ειδικά για να ικανοποιήσουν δικαιώματα, να ρυθμίσουν σχέσεις και να επιλύσουν διαφορές μέσα στον κόσμο του Αθλητισμού, ο οποίος έχει την έδρα του μέσα στην έδρα της κοινωνίας, δημόσιας και ιδιωτικής.

2.3. Η φύση της Ομοσπονδίας

Η Ομοσπονδία κάθε αθλήματος, όπως την γνωρίζουμε στην Ελλάδα είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Η ιδιωτική φύση της αθλητικής ομοσπονδίας προσδιορίζεται από το :

- **Ότι αυτή προέρχεται από συσσωμάτωση ιδιωτών και εκφράζει ιδιωτική εξουσία.**
- **Ότι η ίδια διαχειρίζεται οικονομικά ιδιωτών και**

- Ότι ως αθλητική ομοσπονδία εξυπηρετεί το προσωπικό συμφέρον για αθλητισμό, την ανάπτυξη της ελεύθερης σωματικής καλλιέργειας των ιδιωτών.

Ο χαρακτήρας των Ομοσπονδιών στο ισχύον καθεστώς παρουσιάζεται διφυής. Από το ένα μέρος η ιδιωτική πρωτοβουλία συμβάλλει ουσιαστικά στην ανάπτυξη του Αθλητισμού σε πρωτοβάθμιο επίπεδο, ενώ από το άλλο μέρος στο ανώτερο επίπεδο η ίδια περιορίζεται, λειτουργεί κάτω από την ανώτατη εποπτεία και τον έλεγχο του Κράτους. Μ' αυτόν τον τρόπο πετυχαίνεται " η ενότητα της δράσης στην κορυφή ", και η ενιαία καθοδήγηση στη βάση, δηλαδή στο αθλητικό σωματείο. Αυτή η ενιαία καθοδήγηση στη βάση του Αθλητισμού έρχεται να υπηρετήσει μία άλλη επιταγή του Συντάγματος που θέλει τον αθλητικό Πολιτισμό, όπου δεν μπορεί παρά να ασκείται κάτω από ενιαία αντίληψη.

Η ιεραρχημένη αυτή δομή των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου του Αθλητισμού, εξυπηρετεί εκτός των άλλων και εξασφαλίζει " την σύμφωνο προς τον προορισμό των επιχορηγούμενων ενώσεων διάθεση των παρεχομένων εκάστοτε ενισχύσεων". Στο θέμα αυτό ο νόμος είναι αρκετά αυστηρός, αφού ορίζει ότι, όταν η οικονομική επιχορήγηση διαθέτει για αλλότριους σκοπούς από το αθλητικό σωματείο ή την ένωση κάθε κλάδου άθλησης, έξω και πέρα από τον σκοπό για τον οποίο δόθηκε, η πράξη αυτή συνιστά ποινικό αδίκημα που διώκεται αυτεπάγγελτα.

Από την άλλη πλευρά η Ομοσπονδία διαχειρίζεται, διοικεί ως μοναδική για κάθε άθλημα σύμφωνα με το νόμο, όχι μόνο τον σωματειακό αθλητισμό αλλά τον αθλητισμό σε εθνικό επίπεδο, συγκροτεί εθνικές ομάδες αθλουμένων μελών της, τα οποία αν και προέρχονται από σωματεία δεν λειτουργούν χάριν αυτών. Τα αθλούμενα μέλη αυτά παίρνουν μέρος σε διεθνείς συναντήσεις μετά την έγκριση του αρμόδιου Υπουργού και παρουσιάζουν έτσι τον αθλητισμό της χώρας μέσω της Ομοσπονδίας ως του μοναδικού φορέα αθλητισμού στο επίπεδο αυτό εντός και εκτός των ορίων του Κράτους.

Η εθνική αθλητική Ομοσπονδία όπως προκύπτει έχει την ευθύνη του εθνικού, του κρατικού αθλητισμού και λειτουργεί ή οφείλει να λειτουργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο χάρη του δημοσίου συμφέροντος. Κατά συνέπεια και σύμφωνα με το Σύνταγμα το κράτος οφείλει να προσφέρει προστασία χρηματοδοτώντας την Ομοσπονδία, να ασκεί έλεγχο νομιμότητας, έλεγχο σκοπιμότητας και εποπτείας. Κατ' αυτόν τον τρόπο αναγάγει την ομοσπονδία για τον κύκλο των θεμάτων που την απασχολούν, τον εθνικό αθλητισμό και τα προβλήματα που ανακύπτουν σ' αυτόν, σε όργανο με δημόσια εξουσία. Ασκείται δηλαδή από την ομοσπονδία για τα αθλητικά θέματα εξουσίας υπέρ

του δημοσίου συμφέροντος της εθνικής αθλητικής και αγωνιστικής δραστηριότητας, με την οικονομική ενίσχυση του κράτους και με αντίστοιχο έλεγχο ώστε να εξασφαλίζεται η διάθεσή τους για τον εθνικό αθλητισμό. Τα παραπάνω κριτήρια προσδίδουν στην Ομοσπονδία ως αθλητικού φορέα δημόσια χαρακτηριστικά¹⁰.

Η ομοσπονδία ως προς την εσωτερική της διοίκηση και στις σχέσεις που διαμορφώνει με τρίτους λειτουργεί όπως ένας ιδιωτικός φορέας.

Σκοπός της αθλητικής ομοσπονδίας όμως είναι εκτός των άλλων η ανάπτυξη και η καλλιέργεια του εθνικού αθλητισμού κατ' αποκλειστικό τρόπο, όπου αυτή δρα επομένως υπέρ του έθνους, υπέρ του δημοσίου συμφέροντος και τελεί υπό την κρατική εποπτεία και έλεγχο. Αυτό σημαίνει ότι ενδύεται δημόσια εξουσία, διαχειρίζεται και διοικεί τον εθνικό αθλητισμό.

Κάτω από το ιδιότυπο αυτό νομικό καθεστώς που διέπει την ελληνική αθλητική ομοσπονδία προκύπτουν ζητήματα όπως είναι:

2.3.1. Πειθαρχική Εξουσία

Η άσκηση πειθαρχικής εξουσίας στον κύκλο αρμοδιότητας της ομοσπονδίας αφορά τα μέλη της και τους αθλούμενους ή τους σχετιζόμενους με την δραστηριότητά της. Εκδίδει κανονισμούς οι οποίοι ισχύουν μετά την έγκριση του Υπουργού, με τους οποίους ρυθμίζεται η οργάνωση της άθλησης, οι σχέσεις ανάμεσα στα μέλη της, η άσκηση πειθαρχικού ελέγχου, τα όργανα επιβολής ποινών ο τρόπος και η επίβλεψη της αθλητικής δράσης στο πεδίο αναφοράς της. Εκτός από όργανο διοίκησης δηλαδή η Ομοσπονδία είναι και πειθαρχικό- δικαιοδοτικό όργανο¹¹.

Η σύγκυση των εξουσιών της διοικητικής και πειθαρχικής λειτουργίας μιας ομοσπονδίας, όπως σήμερα λειτουργεί, της επιβάλλει πολλές φορές να υπερβαίνει τις αρμοδιότητές της, να υπερβαίνει το νόμο και να υφίστανται προβλήματα στη διαδικασία απονομής δικαίου.

10. Α. Παναγιωτόπουλος (1990), Θεωρία, σελ 49-56.

11. Ibid, p. 19, επ. Βλ. Διοικητική δίκη: (199), 1, σελ. 20.

Η νομοθετική παρέμβαση στην ουσία του Αθλητικού Δικαίου και στην ειδική δικαιοδοτική διάρθρωση με στόχο τον περιορισμό της Ομοσπονδίας μόνο στη διοίκηση, φαίνεται ότι είναι ο πλέον ιδανικός τρόπος εξασφάλισης της αντικειμενικότητας στη δράση των αθλητικών οργάνων.

2.3.2. Μεταγραφή

Η φύση της σχέσεως εργασίας του προσωπικού όταν μάλιστα επιχορηγείται γι' αυτό από την κεντρική διοίκηση αποτελεί ένα σημαντικό πρόβλημα.

Οι θέσεις του προσωπικού μετά από σχετική εισήγηση του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας καθορίζονται από την Γ.Γ.Α., ενώ καμία δαπάνη δεν αναγνωρίζεται για μισθοδοσία προσωπικού και για θέση που δεν καθορίστηκε από την Γ.Γ.Α.

Τα θέματα όπως μεταγραφή και κίνητρα στους κόλπους της Αθλητικής Ομοσπονδίας είναι δύο αντιτιθέμενα προβλήματα. Η μετεγγραφή του Αθλητή έχει ως σκοπό την χωρίς εμπόδια ανάπτυξη της αθλητικής του δράσης¹². Αυτό σημαίνει ότι τιθέμενοι περιορισμοί που μπορεί να επιδιώξει η αθλητική ομοσπονδία μπαίνουν ως εμπόδιο στην ελεύθερη άσκηση του δικαιώματος του αθλητή να συνεχίζει να αθλείται και να προσφέρει δια της αθλητικής του δράσης. Αντίθετα το κίνητρο προς τους αθλητές έχει ως στόχο, επιδιώκει να κινήσει δυναμικά τον αθλητή να συνεχίσει με ζήλο προς την κατεύθυνση της αθλητικής δράσης. Πρέπει να τονισθεί ότι η ιδιότητα του αθλητή ως προσώπου της αθλητικής δραστηριότητας συνεπάγεται δικαιώματα και υποχρεώσεις.

12. Δ. Παναγιωτόπουλος (1993) 1st International Congress of Sports Law, p.p. 77-78.

Μέγιστο δικαίωμα το οποίο απολαμβάνει ο αθλητής είναι αυτό της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς του. Τούτο αναλύεται στο ότι μπορεί να επιλέγει ελεύθερα το σωματείο της προτίμησής του στο οποίο θα προβεί στην σωματική του δραστηριότητα και καλλιέργεια. Επίσης έχει το δικαίωμα να εγγραφεί σε όποιο αθλητικό σωματείο εκείνος κρίνει και να μετεγγραφεί σε άλλο σωματείο εκτός εάν τεθούν περιορισμοί σ' αυτό βεβαίως, που δεν θα είναι υπέρμετροι, ώστε να μην αποτελέσουν ανασταλτικό παράγοντα ιδιαίτερα στην περίπτωση της άθλησης ανηλίκων όπως είναι οι μικροί κολυμβητές και οι αθλητές της ελεύθερης Γυμναστικής που αιτούνται μετεγγραφή για οικογενειακούς λόγους. Επίσης ο περιορισμός να μην καταλήγει εις βάρος της ανάπτυξης της προσωπικότητας και της ελεύθερης ανάπτυξης της αθλητικής δράσης, όπως μπορεί να συμβεί στους φοιτητές αθλητές. Τέτοιοι περιορισμοί ήδη έχουν κριθεί στην Ελλάδα ως αντισυνταγματικοί.

Το μοναδικό κυρίως κίνητρο στην Ελλάδα είναι η εισαγωγή των αθλητών στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα το οποίο υπό τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος πολλές φορές λειτουργεί ως αντικίνητρο :

α) διότι η μελλοντική επαγγελματική εξασφάλιση του αθλητή και ο ζήλος για την νέα του αυτή εργασία τον κάνει να εγκαταλείπει την αθλητική του δράση,

β) πολλές είναι οι περιπτώσεις Αθλητών οι οποίοι με την εισαγωγή τους στα Α.Ε.Ι. αντιμετωπίζουν νομοθετικά προβλήματα, επειδή δεν υπάρχουν σαφείς και ακριβείς ρυθμίσεις. Οι περιπτώσεις των αθλητών των ομαδικών αθλημάτων αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της φύσης του αγωνίσματος ως ομαδικό, ποιο θεωρείται ως τέτοιο και ποιο όχι με αποτέλεσμα άλλοι αθλητές να δύνανται να εισαχθούν σε ΑΕΙ και άλλοι όχι. Αξεκαθάριστο παραμένει ακόμη το ποιοι είναι αθλητές κατά νόμο για να κάνουν χρήση του κινήτρου εισαγωγής σε Α.Ε.Ι. Επίσης πρόβλημα αντιμετωπίζουν οι γυναίκες αθλητές των αγωνισμάτων που δεν συμπεριλαμβάνονται στο ολυμπιακό πρόγραμμα όπως είναι π.χ. το αγώνισμα της Άρσης Βαρών Γυναικών.

Οι Αθλητές αυτοί καταφεύγουν στα δικαστήρια ώστε να εξασφαλίσουν την εισαγωγή τους σε κάποιο ίδρυμα, κυρίως στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΤΕΦΑΑ). Δημιουργήθηκαν έτσι πολλά προβλήματα στους αθλητές – φοιτητές και απασχόλησαν δια μακρόν βουλευτές όλων των κομμάτων στη Βουλή των Ελλήνων και δικαστές.

Κίνητρο προς την ορθή κατεύθυνση ήταν η καταργηθείσα διάταξη του ελληνικού νόμου 1771/88 περί εξειδικευμένων προπονητών. Αφού με την εισαγωγή τους ως αθλητές χωρίς εξετάσεις στα ΤΕΦΑΑ θα έπρεπε να συνεχίσουν σπουδές

εκπαιδευόμενοι στο άθλημά τους και με τη λήψη του πτυχίου τους θα έπρεπε να ασκήσουν μόνο το επάγγελμα του Προπονητή του αθλήματος από το οποίο προήρχοντο. Αυτή η ρύθμιση βέβαια απαιτεί εκσυγχρονισμένο Πρόγραμμα σπουδών αθλητικής επιστήμης το οποίο ακόμα δεν έχει υπάρξει, με προοπτική τον αθλητικό επιστήμονα:

- Προπονητή κατ' αποκλειστική απασχόληση,
- Ειδικό Φυσικής Αγωγής και
- Ειδικό της αθλητικής διοίκησης.

2.4 Συμπέρασμα

Απαιτείται σαφής οριοθέτηση της φύσης της αθλητικής Ομοσπονδίας και ξεκαθάρισμα των ορίων ασκήσεων εξουσίας στην αθλητική δραστηριότητα. Παράλληλα απεμπλοκή των ομοσπονδιών από τις δικαστικές – δικαιοδοτικές αρμοδιότητες και περιορισμό τους μόνο σε διοικητικής φύσης αρμοδιότητες.

Στην κρίση που περνάει γενικότερα ο αθλητισμός ως ιδεώδες, ως μέρος του πολιτισμού μας θα ήταν σκόπιμο να θεσμοθετηθούν εκτός από υλικές παροχές, η μελλοντική εξασφάλιση των αθλητών υψηλών επιδόσεων και οι υψηλές ηθικές διακρίσεις "επί τιμή" π.χ. θεσμοθέτηση υψηλών βραβείων από την Προεδρία της Δημοκρατίας, από την Βουλή των Ελλήνων κ.α., εκ των προτέρων γνωστές και ρητά αναφερόμενες.

Σημαντικό τέλος είναι να τεθεί σε συζήτηση η ειδική νομοθετική ρύθμιση του ανήλικα αθλούμενου, ως προς την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, τον μη εμπόδιο του, και την εξασφάλιση της βούλησής του, ώστε να προστατευθεί ως άτομο το οποίο δεν δύναται να υπερασπίσει τον εαυτό του. Με τον τρόπο αυτό δύναται να τεθεί υπό κρίση η διαδικασία της προπόνησης του ανήλικα και η συμμετοχή του σ' αυτήν. Αυτό το θέμα απασχολεί τελευταία έντονα την επιστήμη του Αθλητικού Δικαίου.

Γίνεται πλέον σαφές ότι στη σύγχρονη κοινωνία του Αθλητισμού απαιτείται και είναι αναγκαίο να υπάρξει πλήρης νομοθετική ρύθμιση για όλο το φάσμα του αθλητικού γίνεσθαι με ένα σαφές λιτό και περιεκτικό νομοθέτημα για να αποκτήσει η

πατρίδα μας το Corpus Juris Athletic, τον Αθλητικό Κώδικα για να λάβουν, τέλος στο χώρο του Αθλητισμού, διαμάχες και ανωφελείς έριδες .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ (ΑγΟ)

3.1. Η ΑγΟ στη σύγχρονη Ελλάδα : διαχρονική αναδρομή και λειτουργική δομή

Από τους πρώτους οργανισμούς που προσέφεραν τη δυνατότητα Άσκησης για Όλους – κινητική αναψυχή στην Ελλάδα, ήταν το Υπουργείο Παιδείας, καθιστώντας τη γυμναστική μέρος της εκπαίδευσης των Ελλήνων στα μέσα του περασμένου αιώνα. Το 1899, καθιέρωσε τις γυμναστικές επιδείξεις (κάθε Μάιο), οι οποίες αποτελούσαν την κορύφωση του προγράμματος άσκησης για όλους τους μαθητές, μέσα από το μάθημα της φυσικής αγωγής.

Ακολούθησαν οι διάφορες κατασκηνώσεις (1911) και η Χριστιανική Αδελφότητα Νέων Θεσσαλονίκης (ΧΑΝΘ), η οποία το 1918 εισήγαγε το άθλημα του μπάσκετ στη χώρα (ΧΑΝΘ, 1989).

Το 1923, ο Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών και Αθλητικών Σωματείων (ΣΕΓΑΣ), οργάνωσε αθλητικούς αγώνες με ελεύθερη συμμετοχή στις γειτονίες της Αθήνας, σε μία προσπάθεια αναζήτησης ταλέντων στίβου (Μανιατάκης, 1962).

Το 1937, ιδρύεται το κέντρο νεότητας από το δήμο Αθηναίων. Ο σκοπός του οργανισμού αυτού, είναι η καλλιέργεια και η προώθηση της φυσικής πνευματικής, ηθικής και αισθητικής ανάπτυξης των Αθηναίων, ιδιαίτερα των μη μαθητών και των δύο φύλων. Ο οργανισμός αυτός αποτελεί τον πρώτο φορέα ολοκληρωμένων υπηρεσιών αναψυχής (πολιτισμός – αθλητισμός) στην Ελλάδα (Δήμος Αθηναίων, 1960). Στη συνέχεια ακολούθησαν το παράδειγμα αυτό και άλλοι δήμοι.

Το 1947, μία νέα προσέγγιση στην Άσκηση για Όλους ήταν η πρωινή ραδιοφωνική εκπομπή με τον τίτλο "Γυμναστική" (Το ραδιόφωνο, 1947).

Το 1957, δημοσιογράφοι του αθλητικού περιοδικού "Τα Σπορ", άρχισαν να προβάλλουν τα οφέλη της Άσκησης για Όλους τους Έλληνες και όχι μόνο των αθλητών (Μαρσό 1958, Παλαιολόγος 1958α, 1958β, 1958γ, Παπαρέσκας 1959, Ζάπτας 1957).

Σταθμός στην ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού όλων των μορφών, υπήρξε η δημιουργία της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) το 1958. Τον επόμενο χρόνο, με την οικονομική υποστήριξη του επίσης νεοϊδρυθέντα Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου (ΟΠΑΠ), ανακοινώθηκε πενταετές πρόγραμμα ανάπτυξης του αθλητισμού. Σε αυτό προτεραιότητα είχε η δημιουργία εγκαταστάσεων για την αθλητική ενασχόληση όλων των Ελλήνων.

Με το σκεπτικό αυτό δημιουργήθηκε το πρωτοποριακό για την εποχή εκείνη αθλητικό κέντρο του Αγίου Κοσμά, το οποίο συνεχίζει έως τις μέρες μας να προσφέρει τη δυνατότητα άθλησης σε όποιον ενδιαφέρεται. Την ίδια χρονική περίοδο, άρχισε η ανάπτυξη του εργασιακού αθλητισμού, με τη δημιουργία των πρώτων αθλητικών ομάδων εργοστασίων και τη διοργάνωση πρωταθλημάτων ατομικών σπορ μεταξύ επαγγελματιών (Εργασιακός αθλητισμός, 1952).

Ο Αθλητισμός για Όλους (ΑγΟ) προπαγανδίστηκε και από τις δικτατορικές κυβερνήσεις κατά την περίοδο 1967 – 74. το σλόγκαν ήταν: "Κάθε Πόλις και Στάδιο, Κάθε Χωριό και Γυμναστήριο" για την αθλούμενη νεολαία, ο Άγιος Κοσμάς εξακολουθούσε να αποτελεί ένα χώρο άσκησης και αναψυχής για τους κατοίκους της Αττικής (Το σλόγκαν, 1971).

Τον Μάρτιο του 1975, το Συμβούλιο της Ευρώπης διακήρυξε τον " Αθλητισμό για Όλους" στα μέλη του, μεταξύ των οποίων είναι και η Ελλάδα.

Το 1978, η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), οι Παγκόσμιες (Ερασιτεχνικές) Αθλητικές Ομοσπονδίες και οι Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές διακήρυξαν στα μέλη τους το παγκόσμιο κίνημα του Αθλητισμού για Όλους (ΕΟΕ 1978). Η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (ΕΟΕ) ανταποκρίθηκε οργανώνοντας το 1980 μία τριήμερη εκδήλωση με ομιλίες για το ίδιο θέμα στη Θεσσαλονίκη (ΕΟΕ 1989).

Το 1983, μία διαφορετική προσέγγιση στην άσκηση για όλους εμφανίστηκε με ένα πρόγραμμα πιλότο στο Δήμο της Αθήνας. Η επιτυχία της προσπάθειας αυτής, οδήγησε το Υπουργείο Πολιτισμού να δημιουργήσει σε πανελλήνια κλίμακα συγκεκριμένα προγράμματα με τον τίτλο: «Μαζικός Λαϊκός Αθλητισμός» ("Υφυπουργείο"). Τα συγκεκριμένα προγράμματα που συνεχίζονται μέχρι σήμερα, σχεδιάζονται από στελέχη της ΓΓΑ και υλοποιούνται από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ).

3.2. Η Λειτουργική Δομή της ΑγΟ Σήμερα

Η Άσκηση για Όλους, υλοποιείται και στη χώρα μας από διάφορους οργανισμούς. Οι πιο δραστήριοι από τους οποίους είναι η ΓΓΑ και οι ΟΤΑ (δήμοι – κοινότητες). Η ΓΓΑ είναι αρμόδια για θέματα αθλητισμού που αφορούν ολόκληρη τη χώρα. Αντίθετα η ΤΑ ενδιαφέρεται για την προώθηση του αθλητισμού σε συγκεκριμένο Δήμο ή Κοινότητα, δηλαδή η δράση της είναι ειδικότερη και όχι γενική όπως της ΓΓΑ. Με τη συνεργασία των δυο αυτών φορέων επιτυγχάνονται τα επιθυμητά αποτελέσματα στον τομέα του αθλητισμού.

3.3. Προγράμματα ΑγΟ της ΓΓΑ και των ΟΤΑ

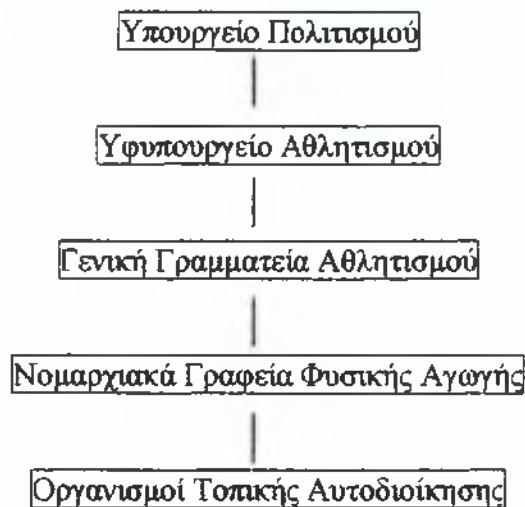
Η οργάνωση των προγραμμάτων αυτών, αποτελείται από τρία επίπεδα : εθνικό, περιφερειακό και τοπικό.

Εθνικό επίπεδο. Το Υπουργείο Πολιτισμού μέσω του Υφυπουργείου Αθλητισμού και τη ΓΓΑ, σχεδιάζει και προγραμματίζει την υλοποίηση συγκεκριμένων προγραμμάτων ΑγΟ, για μαζική συμμετοχή. Υπεύθυνη για τη διεργασία αυτή είναι η Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή Μαζικής Άθλησης (ΚΟΕΜΑ), που δραστηριοποιείται παράλληλα με τη Διεύθυνση Ανάπτυξης Αθλητισμού της ΓΓΑ και τα τρία σχετικά τμήματα : του συνοικιακού, εργασιακού και στρατιωτικού αθλητισμού (“Γενική”, 1996).

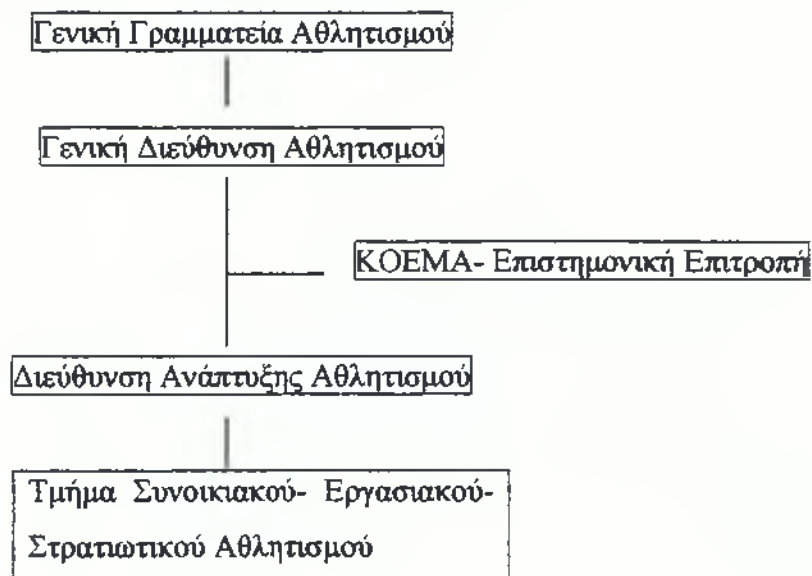
Νομαρχιακό επίπεδο. Τα προγράμματα που σχεδιάζονται από την ΚΟΕΜΑ, συντονίζονται σε κάθε Νομό από τη Νομαρχιακή Επιτροπή Μαζικής Άθλησης (ΝΕΜΑ). Αυτή συγκροτείται από τον Περιφερειακό Συντονιστή (ΠΣ) που είναι μέλος της Κεντρικής Οργανωτικής Επιτροπής (ΚΟΕ), τον Νομαρχιακό Υπεύθυνο (ΝΥ) και τον Προϊστάμενο του Γραφείου Φυσικής Αγωγής (ΠΓΦΑ). Σε περίπτωση απουσίας του Π.Σ. την ευθύνη λειτουργίας της Νομαρχιακής Επιτροπής Μαζικής Άθλησης έχει ο Ν.Υ. Ο Νομαρχιακός Υπεύθυνος πρέπει να είναι καθηγητής φυσικής αγωγής, διορισμένος στο Δημόσιο. Έχει έδρα το γραφείο φυσικής αγωγής του Νομού του ή άλλο χώρο που ορίζεται από τον Νομάρχη, ο οποίος και τον διορίζει κατόπιν πρότασης

της ΓΓΑ. Όπως αναφέρει το σχετικό οργανωτικό πλαίσιο της ΓΓΑ (Γενική Γ, 2-9-1996), η ΝΕΜΑ έχει την ευθύνη της

*Οργανωτική Δομή Προγραμμάτων ΑγΟ/ Μαζικού Αθλητισμού
Της ΓΓΑ και των ΟΤΑ*

*Διοικητική Δομή της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού σε Σχέση με τα
Προγράμματα Μαζικού Αθλητισμού*

... ενημέρωσης των Νομαρχιακών Αθλητικών Επιτροπών (ΝΑΕ) για θέματα που αφορούν τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού όπως, προγραμματισμό, ανάπτυξη, προβολή, συντονισμό ενεργειών με άλλους φορείς και εξεύρεση οικονομικών πόρων. Ο Νομαρχιακός Υπεύθυνος υπογράφει τις συγκεντρωτικές οικονομικές καταστάσεις (έξοδα) των φορέων που προσφέρουν προγράμματα μαζικού αθλητισμού, αφού προηγουμένως έχουν εγκριθεί από τη Νομαρχιακή Επιτροπή Μαζικής Άθλησης, και τις αποστέλλει στην Ελληνική Ιστιοπλοϊκή Ομοσπονδία για πληρωμή ("Γενική", 2-9-1996).

Τοπικό επίπεδο. Οι ενδιαφερόμενοι δήμοι και κοινότητες σε όλη τη χώρα, μπορούν να υποβάλλουν σχετική αίτηση στις ΝΕΜΑ, προκειμένου να χρηματοδοτηθούν για να δημιουργήσουν προγράμματα μαζικού αθλητισμού. Τα επιδοτούμενα αυτά προγράμματα, ελέγχονται διοικητικά (περιεχόμενο, προσλήψεις, μισθοί, οικονομικό απολογισμό πεπραγμένων, κ.λ.π.), από τους Νομαρχιακούς Υπευθύνους μαζικού αθλητισμού της ΓΓΑ. Τα προγράμματα απευθύνονται σε ορισμένο κοινό – στόχο, με συγκεκριμένη δομή και περιεχόμενο για όλη τη χώρα. Όπως αναφέρει το σχετικό οργανωτικό πλαίσιο της ΓΓΑ. ("Γενική", 2-9-1996, σ. 3):

Οι αιτήσεις των φορέων θα πρέπει να περιλαμβάνουν το είδος του προγράμματος που θέλουν να υλοποιήσουν όπου θα συνοδεύεται από εισηγητική έκθεση του περιεχομένου του προγράμματος, της διαθέσιμης υλικοτεχνικής υποδομής (αίθουσες, όργανα, κλπ), του εκτιμώμενου αριθμού αθλουμένων και του αριθμού των Π.Φ.Α. [πτυχιούχων φυσικής αγωγής] που απαιτούνται για την υλοποίηση των προγραμμάτων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα παραπάνω απαιτούνται αναλυτικά για κάθε πρόγραμμα και όχι μόνο συγκεντρωτικά για όλα τα προγράμματα του φορέα.

Τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού που καλύπτει οικονομικά η ΓΓΑ είναι τα εξής ("Γενική", 2-9-1996):

1. Γενικά προγράμματα :
 - αθλητισμός και παιδί (6 - 12)
 - άσκηση στην εφηβική ηλικία (12- 18 χρονών)
 - άσκηση ενηλίκων
 - άσκηση στην τρίτη ηλικία
2. Ειδικά προγράμματα :
 - άσκηση ατόμων με ειδικές ανάγκες
 - άσκηση στις φυλακές
 - άσκηση στα κέντρα απεξάρτησης και ψυχικής υγείας
 - πανεπιστημιακός αθλητισμός

3. Πρότυπα κέντρα :
 - οικογενειακός αθλητισμός
 - άσκηση στην προσχολική ηλικία
4. Καινοτόμες δραστηριότητες μαζικής άθλησης. Νέα προγράμματα (που δεν συμπεριλαμβάνονται στα παραπάνω) τα οποία προτείνονται από τους φορείς υλοποίησης.

Η δομή τους αποτελείται από τμήματα ασκουμένων, το δε περιεχόμενό τους από γύμναση (ενδυναμώσεις, διατάσεις και αεροβική γυμναστική), αθλοπαιδιές διδασκαλία και αγώνες αναψυχής μπάσκετ, βόλεϊ) και ειδικές εκδηλώσεις (εκδρομές για ορειβασία, κολύμβηση, συμμετοχή σε γύρους των πόλεων, ανωμάλους δρόμους, κλπ.).

Ο τόπος διεξαγωγής των προγραμμάτων, είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις των ΟΤΑ, της ΓΓΑ, ενοικιαζόμενες αίθουσες για γυμναστική, πάρκα και δασικές ή άλλες κατάλληλες φυσικές τοποθεσίες.

Οι δραστηριότητες ΑγΟ σε τοπικό επίπεδο, με εξαίρεση τα προγράμματα Μαζικού Αθλητισμού της ΓΓΑ, δεν έχουν ένα ενιαίο οργανωτικό πλαίσιο. Κατά συνέπεια, τα είδη της διοικητικής οργάνωσης του δημοτικού αθλητισμού που συναντάει κανείς συχνότερα είναι:

Υπεύθυνοι αθλητισμού. Πολλοί δήμαρχοι έχουν αναθέσει τον χειρισμό των δημοτικών αθλητικών θεμάτων σε αντιδημάρχους, οι οποίοι είναι συνήθως υπεύθυνοι για τους τομείς νεολαίας και πολιτισμού. Αυτοί με τη σειρά τους, προγραμματίζουν και συντονίζουν τις ανάλογες δραστηριότητες, που υλοποιούνται από δημοτικούς υπαλλήλους (διοικητικούς και γυμναστές) και εποχιακό προσωπικό (συνήθως γυμναστές).

Οργανωτική Δομή Προγραμμάτων ΑγΟ/ Μαζικού Αθλητισμού των ΟΤΑ

Άλλοι δήμοι, συστήνουν επιτροπές από δημοτικούς συμβούλους για τον προγραμματισμό, την οργάνωση και το συντονισμό εκτέλεση διαφόρων αθλητικών προγραμμάτων (της ΓΤΑ και δικών τους), με την εποπτεία αντιδημάρχων.

Γραφεία άθλησης. Δήμοι, όπως της Θεσσαλονίκης, έχουν συστήσει γραφεία αθλητισμού, στελεχωμένα με γυμναστές και άλλο σχετικό προσωπικό. Τα γραφεία αυτά χειρίζονται θέματα προγραμμάτων ΑγΟ της ΓΤΑ, αλλά και άλλων, που οργανώνουν με δική τους πρωτοβουλία.

Πνευματικά κέντρα. Είναι οργανισμοί (Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου), οι οποίοι συστήνονται από τους δήμους για μεγαλύτερη ευελιξία στον προγραμματισμό και την προσφορά δημοτικών υπηρεσιών ελεύθερου χρόνου (πολιτισμός, τέχνες, αθλητισμός, κ.α.). Τα πνευματικά κέντρα διοικούνται από συμβούλιο που προεδρεύει ο εκάστοτε δήμαρχος ή άλλο μέλος που ορίζεται από το δημοτικό συμβούλιο.

Αθλητικοί οργανισμοί. Οι αθλητικοί οργανισμοί των ΟΤΑ, είναι στην πλειοψηφία τους αυτόνομοι, δημοσιοσυντήρητοι και εποπτεύονται από τους δήμους (Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, 1993). Ιδρύονται και

λειτουργούν ως νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου με απόφαση του νομάρχη και του οικείου συμβουλίου του ΟΤΑ. Διοικούνται από 5 έως 10 μέλη με πρόεδρο το δήμαρχο, τον κοινοτάρχη ή άλλο μέλος αιρετό ή μη, με ανάλογη επαγγελματική, κοινωνική δράση και εμπειρία. Τα υπόλοιπα μέλη διορίζονται από το συμβούλιο του ΟΤΑ, στο οποίο μπορεί και να συμμετέχουν. Η θητεία του διοικητικού συμβουλίου του αθλητικού οργανισμού, καθώς επίσης η οργανωτική του δομή, ορίζονται από το καταστατικό του και ρυθμίζονται με κανονισμούς που ψηφίζουν οι ΟΤΑ (Π.Δ. 323/89, αρ. 187). Με το νόμο 1735/87, οι ΟΤΑ μπορούν επίσης να προσλαμβάνουν καθηγητές φυσικής αγωγής, για την κάλυψη των ανάλογων αναγκών τους.

Η δημιουργία των πρώτων αθλητικών οργανισμών ιδιωτικού δικαίου (Δημοτικές Αναπτυξιακές Επιχειρήσεις), υπήρξε επιλογή ανάγκης για πολλούς δήμους. Το πρόβλημα είναι ότι στο δημόσιο τομέα (ΟΤΑ), παρατηρείται μία διοικητική δυσκινησία η οποία δεν ευνοεί αλλαγές, νεωτερισμούς και γρήγορα αποτελέσματα. Οι αθλητικοί οργανισμοί ιδιωτικού δικαίου όμως, παρέχουν σχετικά με την πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού, προμήθεια αθλητικού ή άλλου υλικού, βελτίωση της γενικότερης αθλητικής υλικοτεχνικής υποδομής, εξεύρεσης οικονομικών πόρων και οικονομικής διαχείρισης, δεν αποτελούν δυνατότητα να προγραμματίζουν ανάλογες δραστηριότητες άμεσα, χωρίς την έγκριση του Νομάρχη ή των δημοτικών κοινοτικών συμβουλίων τα οποία θέτουν άλλες προτεραιότητες.

3.4. Προγράμματα ΑγΟ Άλλων Κρατικών και Κοινοφελών Φορέων

Οι δραστηριότητες της άσκησης για όλους, έχουν αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Εκτός από τη ΓΓΑ και τους ΟΤΑ, υπάρχουν οργανισμοί κρατικοί ή μη που προσφέρουν ανάλογες υπηρεσίες, ως κοινωνική παροχή. Ακολουθούν χαρακτηριστικά παραδείγματα οργανισμών όπως το Υφυπουργείο Νέας Γενιάς, ο ΕΟΤ, κ.α. Επίσης, υπάρχουν φορείς (όπως το Υπουργείο Υγείας – Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το ΙΚΑ, οι τράπεζες, κ.α.) που λειτουργούν καλοκαιρινές κατασκηνώσεις, καθώς επίσης εργατικές οργανώσεις οι οποίες πραγματοποιούν πρωταθλήματα μεταξύ επιχειρήσεων.

Το Υπουργείο Πολιτισμού, με τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (ΓΓΑ), δείχνει ενδιαφέρον για την άθληση των Ελλήνων δημιουργώντας, εκτός από τα

προγράμματα μαζικού αθλητισμού και αθλητικά κέντρα. Ένα από αυτά είναι το Εθνικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητας (ΕΑΚΝ) του Άγιου Κοσμά, το οποίο αποτελεί πρότυπο χώρο κινητικής αναψυχής και ΑγΟ. Είναι το μεγαλύτερο κέντρο νεότητας της Ελλάδας και ένα από τα μεγαλύτερα της Ευρώπης. Διοικείται από τον ομώνυμο οργανισμό, αποτελούμενο από διοικητικό προσωπικό, γυμναστές – προπονητές καθώς επίσης από μία σειρά αθλητικών εγκαταστάσεων και μέσων κινητικής αναψυχής. Εκεί δημιουργούνται αθλητικά προγράμματα και εκδηλώσεις, υιοθετούνται και αναπτύσσονται νέα σπορ, διαθέτονται αθλητικοί χώροι για ελεύθερη χρήση και παρέχονται τα απαραίτητα μέσα άθλησης σε κάθε ενδιαφερόμενο πολίτη. Παρόμοιο, μικρότερης έκτασης Ιδιωτικό Αθλητικό Κέντρο Νεότητας (ΙΑΚΝ), είναι και το Ποσειδώνιο της Θεσσαλονίκης.

Οργανισμοί που Παρέχουν Υπηρεσίες ΑγΟ και Κινητικής Αναψυχής

Οργανισμοί	Προγράμματα	Εγκαταστάσεις
Υπουργείο Πολιτισμού (Γ.Γ. Αθλητισμού)	v1	v
Υπουργείο Τουρισμού (ΕΟΤ)	—	v
Υπουργείο Γεωργίας (Ε.Γ. Δασών)	—	v
Υπουργείο Παιδείας (Γ.Γ. Νέας Γενιάς)	v2	v
Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ)	v1	v
Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας	v1	v
Σώμα Ελλήνων Προσκόπων	v4	—
Χ.Α.Ν. Αθηνών και Θεσσαλονίκης	v1	v

Στελεχιακό δυναμικό:

1. Γυμναστές
2. Συνοδοί σε φυσιολατρικές εκδρομές
3. Στελέχη κατασκηνώσεων - Γυμναστές
4. Στελέχη προσκόπων

Τα σπορ που προσφέρονται στο ΕΑΚΝ Αγ. Κοσμάς είναι τα εξής 28:

Στίβος	Γυμναστική	Άρση Βαρών	Πινγκ Πονγκ
Σκοποβολή	Τοξοβολία	Μπάσκετ	Βόλει
Τένις	Μίνι Γκολφ	Ποδόσφαιρο	Κολύμβηση
Πόλο	Τεχνική Κολύμβηση	Ιστιοπλοΐα	Κωπηλασία
Θαλάσσιο σκι	Χάντμπολ	Μοντελισμός	Σούπερ κρός
Μότο κρός	Κρίκετ	Τζετ σκι	Τάνγκ Σο Ντο
Τζόκινγκ	Σόφτ Μπολ	Σκάκι	Δεξιοτεχνία Αυτοκινήτων

Εγκαταστάσεις αθλητισμού για όλους λειτουργούν επίσης σε χώρους οργανισμών εποπτευομένων από τη ΓΓΑ σε όλη την Ελλάδα, χωρίς κατ' ανάγκη να χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία οργανωμένων προγραμμάτων, αλλά για ελεύθερη χρήση. Για παράδειγμα, στον περιβάλλοντα χώρο του Ολυμπιακού Αθλητικού Κέντρου Αθηνών, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, και σε άλλα μικρότερα αθλητικά κέντρα.

3.5. Το Υπουργείο Τουρισμού

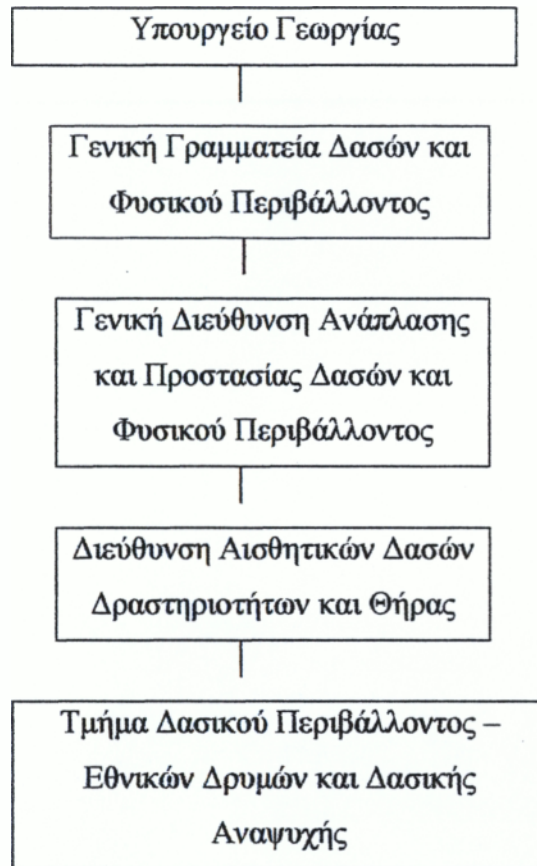
Ο ρόλος του υπουργείου τουρισμού σε σχέση με την ΑγΟ, έως τώρα, είναι μέσω του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού (ΕΟΤ) να :

- Διατηρεί *οργανωμένες παραλίες* που διαθέτουν εγκαταστάσεις για σπορ αναψυχής. Παράδειγμα, στην πλαζ της Βάρκιζας υπάρχουν γήπεδα τένις, μπάσκετ, βόλει και υπαίθριο γυμναστήριο που προσφέρονται στο κοινό με την τιμή της εισόδου ή με ωριαία επιβάρυνση. Επίσης, στον ίδιο χώρο υπάρχει πλήρης παιδική χαρά, τσουλήθρα μεγάλων διαστάσεων με νερό, ενώ στην παραλία οι λουόμενοι μπορούν να παίξουν ρακέτες θαλάσσης και μπιτς βόλει.
- Προσφέρει *ενημερωτικό υλικό* σε ταξιδιωτικούς πράκτορες για την ιστιοπλοΐα ανοικτής θάλασσας, το Ευρωπαϊκό υπερσυνοριακό πεζοπορικό μονοπάτι E4, και τα χιονοδρομικά κέντρα της Ελλάδας.

- Ενοικιάζει χώρους σε 5 πλαζ της Αττικής (Άλιμος, Α΄ και Β΄ Βούλας, Βουλιαγμένης, Βάρκιζας) και 8 - 10 κάμπινγκ σε όλη τη χώρα, σε επιχειρηματίες για να προσφέρουν ανάλογες υπηρεσίες αξιοποιώντας αθλητικές εγκαταστάσεις, δημιουργώντας γυμναστήρια, σχολές τένις, γούντιντ σέρφινγκ, κλπ.

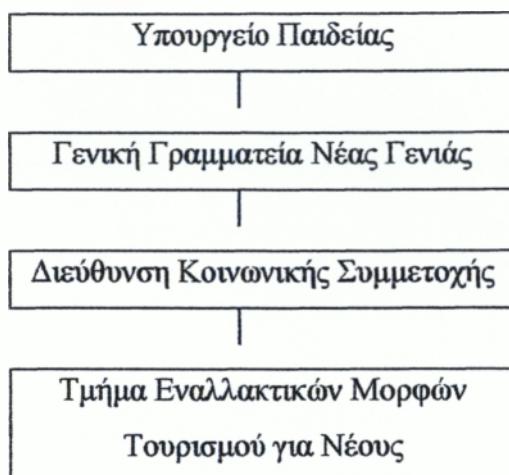
Το Υπουργείο Γεωργίας, μέσω της Γενικής Γραμματείας Δασών και διαμορφώνοντας ανάλογα περιοχές της Ελλάδας, οι οποίες παρουσιάζουν ενδιαφέρον από πλευράς πανίδας και χλωρίδας. Οι "Εθνικοί Δρυμοί" αποτελούν μέρος αυτών. Είναι οι εκτάσεις όπου η φυσική τους κατάσταση διατηρείται με ελάχιστες παρεμβάσεις και πολλούς περιορισμούς σε όσους τις επισκέπτονται. Υπάρχουν επίσης τα αισθητικά δάση, τα οποία έχουν λιγότερους περιορισμούς και τα δάση αναψυχής, που διαθέτουν παιδικές χαρές, χώρους αθλοπαιδιών, παγκάκια, τραπέζια, κ.λ.π.

Οργανωτική Διάταξη του Υπουργείου Γεωργίας
σε Σχέση με τη Δασική Αναψυχή

Το Υπουργείο Παιδείας, μέσω της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς (ΓΓΝΓ) δημιουργεί και προσφέρει κοινωνικές υπηρεσίες μαζικής αναψυχής, όπως είναι τα προγράμματα: "Νέοι και Βουνό", "Νέοι και Θάλασσα", κ.α. Στις εκδηλώσεις αυτές, ομάδες νέων παίρνουν μέρος σε ορειβασίες, χειμερινό σκι, κολύμπι, επισκέπτονται σπήλαια, μαθαίνουν προσανατολισμό, διδάσκονται στοιχεία μετεωρολογίας κ.λ.π.

Προγράμματα Αναψυχής της ΓΓΝΓ

Για την πραγματοποίηση των προγραμμάτων αυτών, συνεργάζονται ορειβάτες, σπηλαιολόγοι και άλλοι ειδικοί ανάλογα με την περίπτωση. Οι ΟΤΑ μπορούν να αξιοποιήσουν τα συγκεκριμένα προγράμματα δημιουργώντας ομάδες νέων για να συμμετέχουν.

Ο Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας (ΕΟΠ) προσφέρει ένα σημαντικό αριθμό κοινωνικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων εκπαίδευσης και αναψυχής σε παιδιά, νέους, οικογένειες και ηλικιωμένα άτομα που βρίσκονται σε ανάγκη. Όσον αφορά την ΑγΟ, τα προγράμματα του ΕΟΠ απευθύνονται τόσο σε παιδιά, με μορφή δραστηριοτήτων γύμνασης, άθλησης και αναψυχής, όσο και σε ενήλικες με δραστηριότητες άσκησης. Για την εκπλήρωση των σκοπών του, ο Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας, διατηρεί ανάλογα κέντρα σε 30 πόλεις και σε 320 χωριά της Βόρειας κυρίως Ελλάδας (παιδικούς σταθμούς, κέντρα νεότητας, ξενώνες, γηροκομεία, ορφανοτροφεία, κ.α. και συνεργάζεται με εξειδικευμένους επαγγελματίες ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, φυσικοθεραπευτές, κ.α.).

Επίσης, ο ΕΟΠ αξιοποιεί επιχορηγήσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που αφορούν σχετικά προγράμματα, τα οποία στελεχώνει κάθε χρόνο με ειδικό προσωπικό (συμβασιούχους). Στα προγράμματα που προσφέρει ο ΕΟΠ, συγκαταλέγονται:

Για παιδιά

- Αθλητισμός και γυμναστική

- Καλές τέχνες (μουσική, ζωγραφική, χορό, θέατρο σκιών, κεραμική, κ.α.)
- Δημιουργία ομάδων ειδικών ενδιαφερόντων (ομάδα φωτογραφίας, κ.α.)

Για ενήλικες

- Γυμναστική
- Κοινωνικές εκδηλώσεις (εκδρομές, συζητήσεις κ.α.)
- Διαλέξεις

Για ηλικιωμένους

- Προγράμματα σχολής (εκδρομές, διαλέξεις, επιτραπέζια παιχνίδια, κ.α.)
- Δημιουργικές δραστηριότητες (χειροτεχνία, κ.α.)
- Βοήθεια και φροντίδα κατ' οίκον (βασική ιατρική παρακολούθηση, συντροφιά, κ.α.)

3.6. Σώμα Ελλήνων Προσκόπων

Ο προσκοπισμός είναι ένας κοινωφελής οργανισμός, ο οποίος δραστηριοποιείται στο πλαίσιο της σχολής του ατόμου, προσφέροντας στα μέλη του πολλές εμπειρίες αγωγής και αναψυχής. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την αγωγή σχολής, το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων προσφέρει στα παιδιά – μέλη του (λυκόπουλα), το μοναδικό στην Ελλάδα εμπειριστατωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα δημιουργικής αξιοποίησης των ενδιαφερόντων και ιδιαίτερων ταλέντων τους (Αγωγή Σχολής). Αυτό αποτελείται από 118 δραστηριότητες ερασιτεχνικής ενασχόλησης, ταξινομημένες σε 5 τομείς ενδιαφερόντων, οι οποίες είναι: Σωματική αγωγή (16), υπαίθρια ζωή (23), πνευματική καλλιέργεια (27), κοινωνική συνεργασία (27) και τεχνικές δεξιότητες (25) (Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, 1993).

Ο προσκοπισμός βασίζει την υλοποίηση των δραστηριοτήτων του, αποκλειστικά στην εθελοντική συμμετοχή και συνεπώς ο επαγγελματικός ρόλος του ειδικού της άσκησης για όλους εδώ δεν υφίσταται. Πρέπει όμως, στο πλαίσιο της συνεργασίας των φορέων προσφοράς κοινωνικών υπηρεσιών σε τοπικό επίπεδο, να αξιοποιηθούν με τον καλύτερο τρόπο από τους ΟΤΑ οι εξειδικευμένες γνώσεις και η εθελοντική προσφορά του προσκοπισμού, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Θρησκευτικοί φορείς. Η Χριστιανική Αδελφότητα Νέων Αθηνών (ΧΑΝ) και Θεσσαλονίκης (ΧΑΝΘ) ως "εθελοντικοί, κοινωφελείς και αγαθοεργοί" οργανισμοί, προσφέρουν από τις αρχές του αιώνα τις υπηρεσίες τους, σε κάθε ενδιαφερόμενο. Τα ετήσια, μηνιαία και ημερήσια προγράμματα που προσφέρουν είναι αθλητικού, ψυχαγωγικού, πνευματικού, επιμορφωτικού και εκπαιδευτικού, περιεχομένου και στοχεύουν στη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των μελών τους με δραστηριότητες: χορού, αθλοπαιδιών, στίβου, ενόργανης και ρυθμικής γυμναστικής, φυσικής κατάστασης, τένις, πατινάζ, περιηγήσεις, θαλάσσια σπορ, πινγκ – πονγκ, κ.α. Υλοποιούνται δε σε αθλητικές εγκαταστάσεις από εθελοντικά στελέχη – μέλη, αλλά και από επαγγελματίες που -προσλαμβάνονται ως υπάλληλοι ή για παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών.

Ανάλογες υπηρεσίες προσφέρονται και από άλλους θρησκευτικούς φορείς όπως είναι η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών στην οποία υπάρχει διεύθυνση νεότητας και τμήμα αθλητικών εκδηλώσεων, με δεκαετή δραστηριότητα στη διοργάνωση πρωταθλημάτων μεταξύ ενοριών σε αθλήματα όπως το μπάσκετ και το πινγκ – πονγκ. Στα πρωταθλήματα αυτά "αγωνίζονται όλοι ανεξαιρέτως οι νέοι που δηλώνουν συμμετοχή, ανεξάρτητα από τα σωματικά τους προσόντα και τις ατομικές τους επιδόσεις. Η αξία εντοπίζεται στη συμμετοχή και όχι στην κατάκτηση της νίκης (Φιλοθέου, 1996 σ. 61). Επίσης, οι διάφορες ενορίες με δική τους πρωτοβουλία, στο πλαίσιο των κατηχητικών σχολείων και άλλων συναφών δραστηριοτήτων σε εξειδικευμένες ή μη εγκαταστάσεις και προσωπικό. Για παράδειγμα, στην ενορία της Αγίας Τριάδος του Δήμου Αιγάλεω (Νομός Αττικής), πραγματοποιούνται δρομικά παιχνίδια και αθλητικές δραστηριότητες αναψυχής από τα παιδιά του κατηχητικού, στον αύλειο χώρο του ομώνυμου Ιερού Ναού. Επίσης, στην ενορία Αγ. Γεωργίου του Δήμου Καματερού (Νομός Αττικής), έχει δημιουργηθεί ένα πνευματικό κέντρο που περιλαμβάνει τον ομώνυμο Ιερό Ναό, καθώς επίσης χώρους για κατήχηση, πολιτιστικές εκδηλώσεις, επαγγελματική κατάρτιση και γύμναση. Συγκεκριμένα, προσφέρονται προγράμματα γύμνασης γυναικών από γυμνάστρια που έχει προσληφθεί για το σκοπό αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

4.1. Γενικές Παρατηρήσεις

Ο ευρωπαϊκός αθλητισμός και οι αναπτυγμένες δομές του, τις οποίες η Επιτροπή επιχειρεί να περιγράψει ως Έυρωπαϊκό Πρότυπο Αθλητισμού παρουσιάζουν σημαντική ποικιλία και πολυπλοκότητα. Από τη μια πλευρά έδωσαν τη δυνατότητα να αναπτυχθεί η έννοια " αθλητισμός για όλους ", καταδεικνύοντας τις αξίες του αθλητισμού στον κοινωνικό τομέα, στον τομέα της εκπαίδευσης, της υγείας και του περιβάλλοντος. Από την άλλη πλευρά κατέστησαν δυνατή τη δημιουργία ενός πολύμορφου αγωνιστικού προτύπου, του οποίου το σύστημα " προαγωγή – υποβιβασμός " που εφαρμόζεται στα αθλήματα, εξάγει με σαφήνεια η Επιτροπή.

Η εξέλιξη του αθλητισμού και η διαμεσολαβητική του επίδραση υποχρεώνουν πλέον τον αθλητισμό να ενστερνιστεί δύο νέες λογικές που ταυτίζονται ανάλογα με το επίπεδο δημοτικότητας του αθλήματος:

- α) η οικονομική λογική,
- β) η λογική του θεάματος.

Οι αθλητικές ομοσπονδίες αντιμετωπίζουν όλο και συχνότερα οικονομικά ζητήματα, έχουν αναπτύξει μια λειτουργία επιχείρησης υπηρεσιών στον τομέα του αθλητισμού και σε ορισμένα αθλητικά πεδία έχουν μετατραπεί σε επιχειρήσεις που υπακούουν στους κανόνες της αγοράς. Αναλαμβάνουν όλο και συχνότερα τον πλήρη ρόλο του εργοδότη. Το γεγονός αυτό δημιουργεί στις ομοσπονδίες την υποχρέωση να συμμετέχουν όλο και περισσότερο στην κατάρτιση, την επιμόρφωση και τη δια βίου κατάρτιση αθλητών.

Η Επιτροπή των Περιφερειών (Παιδεία, Επαγγελματική Εκπαίδευση, Πολιτισμός, Νεολαία, Αθλητισμός, Δικαιώματα του Πολίτη) σχετικά με το Ευρωπαϊκό

Πρότυπο Αθλητισμού τονίζει ότι, χωρίς να παραμελείται η προσφορά του αθλητικού λαχείου στις περισσότερες χώρες της Ε.Ε., η χρηματοδότηση του αθλητισμού προέρχεται κυρίως από τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές. Μολονότι ο θεσμός της οικονομικής χορηγίας αποτελεί πλέον αναπόφευκτο οικονομικό συμπλήρωμα, πρέπει να σημειωθεί ότι στις περισσότερες περιπτώσεις η χορηγία αφορά μόνο τον επαγγελματικό τομέα αθλητισμού ο οποίος και λαμβάνει μεγάλη δημοσιότητα. Η ΕΤΠ επιθυμεί, λοιπόν, να προβλεφθούν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να μειωθούν οι διαφορές ανάμεσα στις δυνατότητες χρηματοδότησης ομοσπονδιών, οι οποίες διαχειρίζονται αθλήματα που είναι φορείς της δημοσιότητας, και ομοσπονδιών που αναπτύσσουν δραστηριότητες οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια των μέσων μαζικής ενημέρωσης και ειδικότερα της ακροαματικότητας. Η ΕΤΠ επιθυμεί από την Επιτροπή να μην μειώσει τη σημασία που έχει για τη χρηματοδότηση του αθλητισμού ο αθλητής και η οικογένειά του καθώς και η παρουσία χιλιάδων ατόμων που συνεισφέρουν οικειοθελώς.

4.2. Ο ρόλος των Εθνικών Ομοσπονδιών

Η διαχείριση του ευρωπαϊκού αθλητισμού διέπεται από την αρχή της μιας ομοσπονδίας για κάθε αθλητικό κλάδο και για κάθε κράτος.

Στον αναπτυσσόμενο κόσμο του ευρωπαϊκού αθλητισμού, κάθε επίπεδο του ομοσπονδιακού συστήματος (πυραμιδοειδές πρότυπο), έχει ειδικό ρόλο. Στην κορυφή της πυραμίδας οι ευρωπαϊκές ομοσπονδίες θέλουν ως πρώτη ευθύνη την επεξεργασία τεχνικών κανόνων, τις λεπτομέρειες εφαρμογής των αγώνων, την οργάνωσή τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών ομοσπονδιών για την προώθηση και την ανάπτυξη των αθλημάτων. Εξάλλου, ένας από τους σημαντικούς ρόλους των ομοσπονδιών είναι και η διασφάλιση της εκπαίδευσης καθώς και η μόνιμη παρακολούθηση των πλαισίων που απαιτούνται για την ανάπτυξη των αθλημάτων και μάλιστα σε όλα τα υπαρκτά επίπεδα.

4.3. Προώθηση του Αθλητισμού

Η δημόσια χρηματοδότηση του αθλητισμού βασίζεται στην αρχή της επικουρικότητας, εφαρμόζεται δε μόνο όταν οι αθλητικοί όμιλοι ή σύλλογοι δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν δεόντως στην κοινωνική τους λειτουργία επί τη βάσει ιδίων πόρων. Η συμβολή από πλευράς αθλητικών ομίλων και συλλόγων πρέπει συνεπώς να συμπληρώνεται με έσοδα που προέρχονται από την εμπορική δραστηριότητα.

Η δημόσια χρηματοδότηση δικαιολογείται μόνο για τους τομείς του αθλητισμού που συμβάλλουν στο κοινό καλό (ευζωία) ή για μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Αποκλείεται η χρηματοπιστωτική ενίσχυση για την προαγωγή του επαγγελματικού αθλητισμού και των εμπορικών δραστηριοτήτων των αθλητικών συλλόγων που πραγματοποιούνται με τη χρηματοδότηση του δημοσίου.

4.4. Αθλητισμός και Τηλεόραση

Το κεφάλαιο για τον αθλητισμό και την τηλεόραση δίδει το ακριβές πανόραμα των προβλημάτων που τίθενται, έστω και αν η ανάλυση είναι πολλές φορές επιφανειακή, ανακριβής και πότε πότε ασαφής. Ο αθλητισμός και η τηλεόραση θα μπορούσαν να αναπτυχθούν εκ παραλλήλου για έναν περιορισμένο αριθμό προβεβλημένων αθλημάτων που προσελκύουν περισσότερο το κοινό από ότι ο μαζικός αθλητισμός.

Τα μαζικά μέσα επικοινωνίας ασκούν σημαντική επίδραση στην ανάπτυξη του αθλητισμού αλλά το παράδειγμα που δίδεται δεν επεξηγεί επαρκώς το φαινόμενο. Είναι σφάλμα να διαβεβαιώνεται ότι τα έσοδα που προέρχονται από τις τηλεοπτικές αναμεταδόσεις έχουν καταστεί η βασικότερη πηγή χρηματοδότησης για τα περισσότερα αθλήματα. Αυτό ισχύει μόνο για μικρό αριθμό αθλημάτων που προβάλλονται επαρκώς από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

Η έμφαση που δίδεται στον περιορισμένο τομέα των προβεβλημένων αθλημάτων είναι κατανοητή λόγω του ρόλου που διαδραματίζει η αγορά αναμετάδοσης, πλην όμως αυτό δε θα πρέπει να επισκιάζει τον κόσμο του αθλητισμού στο σύνολό του, που αποτελεί πολύ ευρύτερη σφαίρα από οικονομικής απόψεως. Εφ' όσον τα προβεβλημένα αθλήματα έχουν άμεση επίπτωση σε όλο το φάσμα των αθλημάτων στην Ευρώπη, οι αποφάσεις αναφορικά με το νομικό πλαίσιο του τομέα

αυτού έχουν μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις για τη δομή και τη μελλοντική οργάνωση των αθλημάτων στην Ευρώπη με την οποία η πλειονότητα των Ευρωπαίων ταυτίζεται μέσω της εντάξεώς τους σε μία ομάδα ή μία οργάνωση και μάλιστα εκτός του πλαισίου αυτού.

4.5. Αθλητισμός και Κοινωνική Πολιτική

Σήμερα, μπροστά στην κοινωνική πρόκληση της εποχής μας, διαπιστώνουμε πράγματι ένα είδος ιδιοποίησης του αθλητισμού από τις κοινωνικές ενώσεις, όπως ακριβώς γίνεται και στον τομέα της υγείας και της ευεξίας, έννοιας της οποίας ιδιοποιείται ο ιδιωτικός τομέας για καθαρά εμπορικούς σκοπούς (γυμναστήρια).

Στο επίπεδο της εκπαίδευσης, η ΕΤΠ φρονεί ότι η Ε.Ε. έχει μία σημαντική αποστολή να εκτελέσει όσον αφορά την αναγνώριση των απαραίτητων δεξιοτήτων για την πλαισίωση του αθλητικού κινήματος. Εξάλλου, η Ε.Ε. πρέπει να διευκολύνει τη δυνατότητα των αθλητών και των αθλητικών δασκάλων να προπονούνται σε διαφορετικά κράτη μέλη, προάγοντας έτσι την κατάργηση των εμποδίων που δημιουργούνται στην ελεύθερη κυκλοφορία.

Το αθλητικό κίνημα αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της κοινωνίας μας. Κανείς δεν μπορεί να αναπτύξει καλύτερα τη λογική αυτή και να βοηθήσει το νέο να αναπτύξει την προσωπικότητά του και τη φυσική του ευημερία προωθώντας την κοινωνική του ολοκλήρωση ενδεχομένως μέσα από τον ίδιο τον αθλητισμό όσο ο αθλητικός όμιλος. Μία από τις βασικές διαστάσεις του κοινωνικού ρόλου του αθλητισμού είναι επίσης η δυνατότητά του να προωθεί την κοινωνική ένταξη ατόμων με αναπηρίες, είτε σωματικές είτε πνευματικές. Πρέπει λοιπόν να αναγνωριστεί και να εδραιωθεί η αποστολή του αθλητικού κινήματος για το οποίο απαιτείται να συνοπλογοισθεί πραγματικά το αθλητικό κίνημα μεταξύ των κοινωνικών εταίρων.

Χρειάζεται εντούτοις να αναδιατυπωθεί η εξής προειδοποίηση. Είναι σφάλμα να πιστεύουμε ότι η διαχείριση του αθλητισμού μέσω κανόνων και εγγυημάτων αποτελεί μία αργομισθία. Ο αθλητισμός είναι θέμα εξαιρετικά ετερογενές τόσο στο αθλητικό όσο και στο πολιτικό του επίπεδο.

Επιπλέον οι διάφορες πτυχές που συνδέονται με την αθλητική δραστηριότητα, οι οποίες και θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο παρεμβάσεων εκ μέρους της Ε.Ε. εμπίπτουν σε πολύ διαφορετικές αρμοδιότητες. Αφορούν την εκπαίδευση, την

υγεία, την ασφάλεια, το περιβάλλον, την απασχόληση, την επαγγελματική κατάρτιση, τα έργα υποδομής κ.λ.π., θέματα που στις περισσότερες περιπτώσεις δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των Υπουργών Αθλητισμού στα περισσότερα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

5.1. Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης

Με βάση το Χάρτη αυτό, ο «Αθλητισμός» σημαίνει όλες εκείνες τις μορφές φυσικής δραστηριότητας οι οποίες, μέσα από περιστασιακή ή οργανωμένη συμμετοχή, έχουν ως στόχο την έκφραση ή τη βελτίωση της φυσικής κατάστασης και της πνευματικής υγείας, δημιουργώντας κοινωνικές σχέσεις ή επιτυγχάνοντας επιδόσεις σε αγώνες όλων των επιπέδων.

5.1.1. Σκοπός του Χάρτη

Ο Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης¹³, με θέματα αθλητισμού για όλους και ο κώδικας αθλητικής ηθικής και δεοντολογίας υιοθετήθηκε στην 7η Συνδιάσκεψη των Ευρωπαϊκών Υπουργών αρμοδίων για θέματα αθλητισμού, μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης στη Ρόδο στις 14 και 15 Μαΐου 1992.

Οι κυβερνήσεις δεσμεύτηκαν να δώσουν τη δυνατότητα σε κάθε άτομο να συμμετέχει στον αθλητισμό και, ειδικότερα να εξασφαλίσουν ότι όλοι οι νέοι άνθρωποι θα έχουν την ευκαιρία να εκπαιδευτούν στην φυσική αγωγή και να αποκτήσουν βασικές αθλητικές δεξιότητες.

13. Ο Ευρωπαϊκός Αθλητικός Χάρτης, με θέματα αθλητισμού για όλους και ο κώδικας αθλητικής ηθικής και δεοντολογίας υιοθετήθηκε στην 7^η Συνδιάσκεψη των Ευρωπαϊκών Υπουργών αρμοδίων για θέματα αθλητισμού, μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης στη Ρόδο στις 14 και 15 Μαΐου 1992.

Ότι κάθε άνθρωπος θα έχει την ευκαιρία να συμμετέχει στον αθλητισμό και στην φυσική αναψυχή σ' ένα ασφαλές και υγιεινό περιβάλλον, και σε συνεργασία με τους αρμόδιους αθλητικούς οργανισμούς και ότι οι άνθρωποι με ενδιαφέρον και ικανότητα θα έχουν την ευκαιρία να βελτιώσουν την απόδοσή τους στον αθλητισμό και να φτάσουν σε επίπεδα τελειότητας, καθώς επίσης να αναπτύξουν τις ηθικές και δεοντολογικές βάσεις του αθλητισμού, καθώς και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και ασφάλεια εκείνων που ασχολούνται με τον αθλητισμό, με το να προφυλάσσουν τον αθλητισμό και τους αθλητές από εκμετάλλευση για πολιτικά, εμπορικά και οικονομικά οφέλη, καθώς και από πρακτικές που κακοποιούν και υποβιβάζουν, συμπεριλαμβανομένης και της κατάχρησης των φαρμάκων.

Βέβαια για την υλοποίηση των δεσμεύσεων αυτών η ελληνική κυβέρνηση συνεργάστηκε στενά με την Τ.Α. η οποία ανέλαβε να δημιουργήσει τις κατάλληλες εγκαταστάσεις και να μισθώσει δημοτικές γυμναστές ώστε να επιτευχθούν τα άνωθεν.

5.2. Το Αθλητικό Κίνημα και ο ρόλος των ΟΤΑ

Ο ρόλος των δημοσίων αρχών είναι πρωταρχικά συμπληρωματικός στη δράση του αθλητικού κινήματος. Για το λόγο αυτό, η στενή συνεργασία με μη κυβερνητικούς αθλητικούς οργανισμούς είναι ουσιαστική για να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των στόχων αυτού του Χάρτη, συμπεριλαμβανομένης όπου είναι αναγκαία και της δημιουργίας μηχανισμών για την ανάπτυξη και το συντονισμό του αθλητισμού.

Θα ενθαρρύνεται η ανάπτυξη του εθελοντικού ήθους και κινήματος στον αθλητισμό, ιδιαίτερα με την υποστήριξη του έργου των οργανισμών που λειτουργούν από εθελοντές.

Οι οργανισμοί που λειτουργούν από εθελοντές έχουν το δικαίωμα να δημιουργούν αυτόνομες διαδικασίες λήψης αποφάσεων, στα πλαίσια του νόμου. Οι κυβερνήσεις και οι αθλητικοί οργανισμοί θα αναγνωρίζουν την ανάγκη για αμοιβαίο σεβασμό των αποφάσεών τους.

Η υλοποίηση μερικών φροντίδων αυτού του Χάρτη μπορεί να ανατεθεί σε κυβερνητικές ή μη κυβερνητικές αθλητικές αρχές και αθλητικούς οργανισμούς. Στη χώρα μας βέβαια το σπουδαιότερο ρόλο έχουν οι ΟΤΑ, σκοπός των οποίων είναι να ενθαρρύνουν να δημιουργήσουν αμοιβαία ωφέλιμες ρυθμίσεις μεταξύ τους και με πιθανούς συνεργάτες, όπως είναι ο εμπορικός τομέας και τα ΜΜΕ, εξασφαλίζεται

ταυτόχρονα ότι αποφεύγεται η εκμετάλλευση του αθλητισμού ή των αθλητών (π.χ. φανέλες αθλητών μπάσκετ στο Αιγάλεω και ο χορηγός).

5.2.1. Εγκαταστάσεις και Δραστηριότητες

Καμία διάκριση με βάση το φύλο, τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, την πολιτική ή άλλη πεποίθηση, την εθνική ή την κοινωνική προέλευση, τη σύνδεση με εθνική μειονότητα, την ιδιοκτησία, τη γέννηση ή άλλη κατάσταση δε θα επιτρέπεται όσο αφορά την πρόσβαση σε αθλητικές εγκαταστάσεις ή αθλητικές δραστηριότητες.

Θα λαμβάνονται μέτρα για την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών σε όλους τους πολίτες ώστε να μπορούν όλοι να συμμετέχουν στον αθλητισμό και όπου κρίνεται απαραίτητο, θα λαμβάνονται επιπρόσθετα μέτρα με στόχο να δίνεται η δυνατότητα τόσο στους ταλαντούχους νέους όσο και στους μειονεκτούντες ή ανάπηρους να αξιοποιούν αποτελεσματικά αυτές τις ευκαιρίες.

Εφόσον το ποσοστό συμμετοχής στον αθλητισμό εξαρτάται και από την ποικιλία και την πρόσβαση στις αθλητικές εγκαταστάσεις ένα ζήτημα για τους ΟΤΑ θα αποτελεί ο συνολικός σχεδιασμός τους. Η χωροταξική διάταξη των προβλεπομένων εγκαταστάσεων θα συμπεριλαμβάνει τις δημόσιες, ιδιωτικές, εμπορικές και άλλες εγκαταστάσεις που είναι διαθέσιμες. Οι αρμόδιοι για σχεδιασμό και την κατασκευή φορείς θα λαμβάνουν υπόψη τους τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές ανάγκες και θα ενσωματώνουν μέτρα σχεδιασμένα να εξασφαλίζουν την καλή διοίκησή τους, καθώς και την ασφαλή και πλήρη χρήση τους.

5.2.2. Θεμελιακή Δομή

Δεν αρκούν όμως μόνο οι εγκαταστάσεις για την ανάπτυξη της σωματικής υγείας, και την απόκτηση βασικών αθλητικών δεξιοτήτων αλλά και τη ενθάρρυνση της ενασχόλησης των νέων ανθρώπων με τον αθλητισμό. Αυτό πετυχαίνεται ιδιαίτερα με:

- Την εξασφάλιση προγραμμάτων και εγκαταστάσεων για τον αθλητισμό, την αναψυχή και τη φυσική αγωγή σε όλους τους μαθητές, καθώς και του ανάλογου χρόνου αφιερωμένου σ' αυτά,

- την εξασφάλιση της εκπαίδευσης καθηγητών που έχουν τα προσόντα γι' αυτόν τον τομέα σε όλα τα σχολεία αλλά και στις εγκαταστάσεις των τοπικών κοινοτήτων,
- την εξασφάλιση των κατάλληλων ευκαιριών για τη συνέχιση της ενασχόλησης με τον αθλητισμό και μετά την υποχρεωτική εκπαίδευση,
- την ενθάρρυνση της ανάπτυξης των καταλλήλων δεσμών μεταξύ των σχολείων ή άλλων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, των σχολικών αθλητικών συλλόγων,
- τη διευκόλυνση και ανάπτυξη της χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων από τα σχολεία και την τοπική κοινότητα,
- την ενθάρρυνση ενός κλίματος μέσα στο οποίο γονείς, δάσκαλοι, προπονητές και ηγέτες θα παρακινούν τους νέους να γυμνάζονται τακτικά και
- την παροχή εκπαίδευσης στην αθλητική δεοντολογία για μαθητές του δημοτικού σχολείου και των επόμενων βαθμίδων εκπαίδευσης.

Η κυβέρνηση και ειδικότερα οι ΟΤΑ πρέπει να προβούν στη διεύρυνση συμμετοχής, για να υλοποιήσουν όλες τις επιταγές του Αθλητικού Κώδικα.

Έτσι λοιπόν η πρακτική του αθλητισμού, είτε έχει σκοπό την αναψυχή, είτε την προαγωγή της υγείας, είτε τη βελτίωση των επιδόσεων θα προάγεται για όλον τον πληθυσμό, με την παροχή κατάλληλων εγκαταστάσεων, προγραμμάτων όλων των ειδών και ειδικευμένων καθηγητών, ηγετών και καθηγητών φυσικής αγωγής για αναψυχή.

Η ενθάρρυνση της παροχής ευκαιριών για συμμετοχή στον αθλητισμό στους χώρους εργασίας θα θεωρείται ως αναπόσπαστο μέρος μιας ισορροπημένης αθλητικής πολιτικής.

5.2.3. Βελτίωση επίδοσης

Η πρακτική του αθλητισμού σε υψηλά επίπεδα θα υποστηρίζεται και θα ενθαρρύνεται με κατάλληλους και ειδικούς τρόπους σε συνεργασία με τους αρμόδιους αθλητικούς οργανισμούς. Η υποστήριξη θα καλύπτει τομείς όπως είναι ο προσδιορισμός των ταλέντων και η συμβουλευτική (προς αυτά) διαδικασία, η παροχή των κατάλληλων εγκαταστάσεων, η φροντίδα των αθλητών και η υποστήριξή τους με την αθλητιατρική και την αθλητική επιστήμη, με την ενθάρρυνση της επιστημονικής

προπόνησης, της επιμόρφωσης των προπονητών και άλλων διοικητικών λειτουργιών καθώς και, με τη βοήθεια προς τα σωματεία, ώστε να παρέχουν κατάλληλες δομές και αγωνιστικές διεξόδους.

Στον τομέα της διεύρυνσης θα πρέπει να γίνει περισσότερη και καλύτερα συντονισμένη δουλειά απ' την τοπική αυτοδιοίκηση, καθώς παρατηρούμε το φαινόμενο οι νέοι να παρασύρονται στον αθλητισμό μόνο μετά την κατάκτηση μεταλλίων από έλληνες αθλητές και οι μεγαλύτεροι σε ηλικία να αγνοούν την ύπαρξη προγραμμάτων για την ηλικία τους και ή να παραμελούν την υγεία τους ή να καταφεύγουν σε άλλους ιδιωτικούς φορείς.

5.3. Υποστήριξη του αθλητισμού υψηλού επιπέδου και του επαγγελματικού αθλητισμού

Οι μέθοδοι παροχής κατάλληλης άμεσης ή έμμεσης υποστήριξης για αθλητές και αθλήτριες που παρουσιάζουν εξαιρετικές αθλητικές ικανότητες θα δημιουργούνται σε συνεργασία με αθλητικούς οργανισμούς, ώστε να τους παρέχεται σε όλους τους αθλητές η δυνατότητα να αναπτύξουν πλήρως τις προσωπικές ικανότητές τους, με πλήρη σεβασμό στην προσωπικότητά τους, τη σωματική και ηθική τους ακεραιότητα. Τέτοια υποστήριξη θα περιλαμβάνει θέματα που σχετίζονται με τον προσδιορισμό των ταλέντων, την ισορροπημένη μόρφωση των αθλητών, όσων βρίσκονται σε προπονητικές συγκεντρώσεις, και την ομαλή ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία μέσα από την ανάπτυξη επαγγελματικών προοπτικών κατά τη διάρκεια και μετά την αθλητική τελειότητα.

Η οργάνωση και η διοίκηση των επαγγελματικών αθλημάτων θα προάγεται από αρμόδιους και κατάλληλους φορείς. Στους επαγγελματίες αθλητές θα πρέπει να προσδίδεται η ανάλογη κοινωνική θέση, να παρέχεται κοινωνική προστασία και ηθική προφύλαξη από όλες τις μορφές εκμετάλλευσης.

5.4. Χρηματοδότηση

Για τους στόχους και τους σκοπούς του Χάρτη θα πρέπει να παρέχονται κατάλληλη υποστήριξη και οικονομικοί πόροι από δημόσια χρήματα (σε κεντρικό,

περιφερειακό και τοπικό επίπεδο). Θα πρέπει να ενθαρρύνεται η από κοινού οικονομική υποστήριξη του αθλητισμού από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, συμπεριλαμβανομένης και της δημιουργίας οικονομικών πόρων από τον ίδιο τον αθλητικό τομέα για την περαιτέρω ανάπτυξή του.

Εσωτερική και διεθνή συνεργασία

Για την επίτευξη των στόχων αυτού του χάρτη θα πρέπει ν' αναπτυχθούν, όταν δεν υπάρχουν ήδη σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, κατάλληλες δομές για τον σωστό συντονισμό της ανάπτυξης και της προαγωγής του αθλητισμού τόσο μεταξύ των διαφόρων δημοσίων διοικήσεων και υπηρεσιών που ενδιαφέρονται για αθλητικά θέματα, όσο και μεταξύ του δημοσίου και εθελοντικού τομέα. Ένας τέτοιος συντονισμός θα λάβει υπόψη του και άλλους τομείς της πολιτικής και του σχεδιασμού όπως την εκπαίδευση, την υγεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες, το σχεδιασμό της πόλης και της εξοχής, το περιβάλλον, τις τέχνες και άλλες υπηρεσίες αναψυχής και θα επιβεβαιώσει ότι ο αθλητισμός είναι ένα αναπόσπαστο μέρος της κοινωνικό - πολιτιστικής ανάπτυξης.

5.5 FAIR PLAY

Ως «FAIR PLAY» ορίζουμε το «αγωνίζεσθε» σύμφωνα με τους κανόνες. Η έννοια «FAIR PLAY» εμπεριέχει και αυτές της φιλίας, του σεβασμού προς τους άλλους και το να παίζει κανείς πάντα «εντός αθλητικού πνεύματος». Το «FAIR PLAY» είναι τρόπος σκέψης, όχι μόνο τρόπος συμπεριφοράς. Σε αυτό εμπεριέχονται ζητήματα που αφορούν την εξασφάλιση του τίμιου παιχνιδιού, του αθλητικού πνεύματος και την εξάλειψη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, της βίας και της διαφθοράς.

Το «FAIR PLAY» αποτελεί μια θετική αντίληψη. Ο Κώδικας αναγνωρίζει τον αθλητισμό ως κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα, η οποία, όταν εφαρμόζεται δίκαια, εμπλουτίζει την κοινωνία και ενδυναμώνει τη φιλία μεταξύ των εθνών. Ο αθλητισμός αναγνωρίζεται επίσης ως μια ατομική δραστηριότητα, η οποία, όταν λειτουργεί δίκαια, προσφέρει την ευκαιρία για αυτογνωσία, αυτό έκφραση και πληρότητα, προσωπικά επιτεύγματα, απόκτηση ικανοτήτων και επίδειξη ικανότητας, κοινωνική αλληλεπίδραση, απόλαυση, καλή υγεία και καλή κατάσταση. Ο αθλητισμός προωθεί την ανάμειξη και την ευθύνη της κοινωνίας στην ευρεία κλίμακα των συλλόγων και των ηγετών, που εργάζονται εθελοντικά. Επιπροσθέτως, η υπεύθυνη

ανάμειξη σε ορισμένες δραστηριότητες μπορεί να βοηθήσει στο να υπάρξει ευαισθητοποίηση για το φυσικό περιβάλλον.

5.5.1. Οι ευθύνες των Κυβερνήσεων

Οι Κυβερνήσεις έχουν τις ακόλουθες ευθύνες:

1. Να ενθαρρύνουν την υιοθέτηση των υψηλών ηθικών προτύπων σε όλες τις πλευρές της κοινωνίας, μέσα στην οποία λειτουργεί το κάθε άθλημα.
2. Να παρακινούν και να υποστηρίζουν τους οργανισμούς και τα άτομα που έχουν παρουσιάσει ισχυρές ηθικές αρχές στη δράση τους, σε σχέση με τον αθλητισμό.
3. Να ενθαρρύνουν το εκπαιδευτικό επάγγελμα της Φυσικής Αγωγής να περιλαμβάνει προώθηση του αθλητισμού και του «FAIR PLAY» ως βασικό μέρος της διδασκόμενης ύλης του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής.
4. Να υποστηρίζουν πρωτοβουλίες που στοχεύουν στο να προωθήσουν το «FAIR PLAY» στον αθλητισμό, ειδικότερα μεταξύ των νέων και να ενθαρρύνουν ιδρύματα να θέτουν ως βασική προτεραιότητα στις εργασίες τους το «FAIR PLAY».
5. Να ενθαρρύνουν την έρευνα τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, η οποία θα βελτιώνει τη γνώση μας σε περίπλοκα θέματα που υπάρχουν κατά την ενασχόληση των νέων με τον αθλητισμό, και θα προβάλλει την έκταση της κακής συμπεριφοράς και τις ευκαιρίες για την προώθηση του «FAIR PLAY».

Για να πετύχουν οι κυβερνήσεις τους στόχους τους θα πρέπει να αναπτύξουν στενή συνεργασία με τους Δήμους και τις τοπικές αρχές μια που αυτές γνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες των πολιτών τους και έχουν περισσότερο άμεση σχέση μ' αυτούς, έτσι ώστε να μπορούν ευκολότερα να τους καλλιεργήσουν το αθλητικό ήθος και να προωθήσουν το «FAIR PLAY», το οποίο θα ξεκινήσει να εφαρμόζεται στις μικρές τοπικές ομάδες και θα διευρυνθεί σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

5.6. Περιφερειακό επίπεδο

Η Επιτροπή Υπουργών

Το 1975, στις Βρυξέλλες έλαβε χώρα η διάσκεψη των Ευρωπαϊκών Υπουργών, υπεύθυνων του Αθλητισμού, με σκοπό τις ενέργειές τους και να προάγουν τον αθλητισμό.

Σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του που αποσκοπεί στη διαφύλαξη και πραγματοποίηση των ιδεωδών και αρχών που αποτελούν την κοινή κληρονομιά τους καθώς και στη διευκόλυνση της οικονομικής και κοινωνικής τους προόδου, ειδικότερα επιδιώκοντας κοινούς στόχους που αποβλέπουν στην προστασία και στην προαγωγή του Ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Επίσης στοχεύει στην προσωπική και κοινωνική ανάπτυξη μέσω δημιουργικών δραστηριοτήτων και ψυχαγωγικών επιδιώξεων και της ανάγκης του ανθρώπου για φυσική άσκηση προς όφελος αμφοτέρων και της φυσικής και της πνευματικής ευημερίας.

Σημαντική είναι η αξία του αθλητισμού σ' έναν κόσμο που αλλάζει γρήγορα και ο οποίος χαρακτηρίζεται αφενός από την αυξανόμενη άνεση και αφετέρου από την αστυφιλία και την τεχνολογική εξέλιξη που τείνουν στην απομόνωση του ανθρώπου από το φυσικό περιβάλλον του.

Ο αθλητισμός εμφανίζεται σε πολλές διαφορετικές μορφές, από την ψυχαγωγική φυσική δραστηριότητα μέχρι τα αγωνίσματα υψηλού επιπέδου.

Ο αθλητισμός για όλους γεννά προβλήματα τα οποία δεν μπορούν να επιλυθούν ικανοποιητικά μέσα σ' ένα καθαρά τοπικό ή εθνικό πλαίσιο αλλά θα πρέπει απ' το τοπικό επίπεδο να περάσουμε στο διεθνές για να επιτευχθεί ανάγκη αθλητισμού για όλους.

Σκοπός τους είναι να προτείνουν στις κυβερνήσεις των διαφόρων χωρών νέες πολιτικές που θα μεταφέρουν τον αθλητισμό από το περιορισμένο τοπικό και εθνικό επίπεδο, σε διεθνές και να παράσχουν μια κοινή βάση για τις δραστηριότητες των κυβερνήσεων και των άλλων ενδιαφερομένων αρχών.

1^η Διάσκεψη Ευρωπαίων Υπουργών Υπεύθυνων για τον Αθλητισμό

Οι Ευρωπαίοι Υπουργοί υπεύθυνοι αθλητισμού, αποφάνθηκαν ότι οι Δημόσιες Αρχές διαδραματίζουν μείζονα ρόλο στην προαγωγή του αθλητισμού και στην ευημερία της κοινότητας ως σύνολου.

1. Οι ευθύνες των δημοσίων αρχών

Ο ρόλος των δημοσίων αρχών είναι συμπληρωματικός και θα πρέπει να λαμβάνει τη μορφή υποστήριξης της ιδιωτικής δράσης προς όφελος οποιουδήποτε και τη μέριμνα των προϋποθέσεων που ενθαρρύνουν τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό ανθρώπων να αθλούνται.

Ο αθλητισμός θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των προγραμμάτων υγείας καθώς και εκείνων μορφωτικής, εκπαιδευτικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Μία αποτελεσματική πολιτική αθλητισμού μπορεί μόνο να προσδιορισθεί και να τεθεί σε λειτουργία μέσω της συνεργασίας όλων, ιδιωτικών και δημοσίων φορέων που έχουν σχέση αμέσως ή εμμέσως με τον αθλητισμό, καθώς και αμοιτέρων εθελοντικών και υποχρεωτικών.

Θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η εκπαίδευση και η περαιτέρω εκπαίδευση κατάλληλου προσωπικού.

2. Συμμετοχή διαφόρων κοινωνικών ομάδων

Από την άποψη της διαρκούς παιδείας, στενότεροι δεσμοί θα πρέπει να διαμορφωθούν μεταξύ του σχολικού αθλητισμού και της φυσικής αγωγής και του εθελοντικού αθλητισμού.

Οι δημόσιες αρχές πρέπει, οπουδήποτε τούτο είναι δυνατό, να ενθαρρύνουν τους πιο κάτω να αθλούνται:

- νέους εργάτες και μαθητευόμενους, καθώς και μαθητές και φοιτητές.
- άτομα με ειδικές επαγγελματικές και οικογενειακές υποχρεώσεις.
- φυσικά, πνευματικά και κοινωνικά ανάπηρα πρόσωπα.
- γηραιότερα άτομα.
- μετανάστες.

3. Πρακτικές προϋποθέσεις συμμετοχής στον αθλητισμό

Τα σχέδια περιφερειακής ανάπτυξης θα πρέπει να περιέχουν περιμέτρους σχεδιασμούς για την πρόνοια αθλητικών διευκολύνσεων.

Θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η μέριμνα για διευκολύνσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για αμφοτέρους και για τον σχολικό αθλητισμό και για τον εθελοντικό αθλητισμό, καθώς και, οποτεδήποτε είναι δυνατός ο συνδυασμός των μορφωτικών και αθλητικών διευκολύνσεων.

4. Οικονομικά

Οι δημόσιες αρχές έχουν το καθήκον να μεριμνούν για τον εθελοντικό αθλητισμό με εκτενή σειρά βοήθειας.

Η χρήση διαφήμισης γίνεται μόνο αποδεκτή στο μέτρο που εξυπηρετεί τα συμφέροντα του αθλητισμού και αυτών που αθλούνται και υπό τον όρο ότι οι αθλητές σε καμία περίπτωση δεν θα γίνουν όχημα για διαφήμιση.

Οι τοπικές αρχές φέρουν όση μεγάλη οικονομική ευθύνη φέρουν και οι κεντρικές και περιφερειακές αρχές.

2^η Διάσκεψη Ευρωπαϊκών Υπουργών Υπεύθυνων του Αθλητισμού

Οι Ευρωπαίοι Υπουργοί υπεύθυνοι του αθλητισμού,

Υπενθυμίζοντας τις αποφάσεις που υιοθετήθηκαν στην πρώτη Διάσκεψη και ειδικότερα τη Σύστασή τους για τον « Ευρωπαϊκό Χάρτη Αθλητισμού για όλους ».

Επιβεβαιώνουν την πίστη τους στην σπουδαιότητα του αθλητισμού ως μέσου προαγωγής διεθνούς κατανόησης αμοιβαίου σεβασμού και φιλικών κοινωνικών επαφών μεταξύ και εντός κοινοτήτων.

Υποστηρίζουν τα διεθνή κυβερνητικά όργανα αθλητισμού στις προσπάθειές τους να αναπτύξουν τα ηθικά και φυσικά προσόντα, όπως εκφράζονται στο Ολυμπιακό ιδεώδες, που αποτελούν τη βάση του αληθινού αθλητισμού.

Λυπούνται για την ανάρμωση παρείσφρηση στο διεθνή αθλητισμό πολιτικών θεωριών που δεν έχουν σχέση με τον αθλητισμό.

Αναγνωρίζουν ότι η διεθνής πολιτική έχει εμπλακεί στον αθλητισμό, και ότι η αθλητική πολιτική μερικών χωρών κατέστησε τις χώρες αυτές μη εκλέξιμες στη συμμετοχή σε διεθνείς αθλητικούς αγώνες.

5.6.1. Εθνικά και διεθνή αθλητικά όργανα

Η Ευρωπαϊκή νομοθεσία είναι αντίθετη στις διακρίσεις στον αθλητισμό που βασίζονται στην φυλή, στην θρησκεία, στην πολιτική ή σε οποιοδήποτε άλλο κριτήριο και εφιστούν την προσοχή των κυβερνητικών οργάνων κατά του «Απαρτχάιντ» (φυλετικές διακρίσεις) στον αθλητισμό. Επίσης επισημαίνει την σπουδαιότητα της διατήρησης της ανεξαρτησίας των εθνικών και διεθνών αθλητικών οργάνων σε όλα τα θέματα, που αφορούν στη διαχείριση των υποθέσεών τους και στη διοργάνωση διεθνών αθλητικών αγώνων.

Οι κυβερνήσεις έχουν το καθήκον να ενθαρρύνουν την άθληση καθώς και την ανάγκη συνεργασίας με τις κυβερνήσεις άλλων χωρών για την εκπλήρωση αυτού του σκοπού.

Το συμβούλιο της Ευρώπης συστήνει στις κυβερνήσεις των κρατών μελών της:

1. να πάρουν μέτρα, με διαβουλεύσεις και σε συνεργασία με τα εθνικά και διεθνή αθλητικά όργανα, για να προστατευθούν οι διεθνείς αγώνες από επιβλαβείς επιρροές,
2. να υποστηρίξουν τις προσπάθειες των αναπτυσσομένων χωρών να εισάγονται προγράμματα φυσικής αγωγής, να παράσχουν αθλητικές διευκολύνσεις και να προσφέρουν μεγαλύτερες ευκαιρίες για τους πολίτες τους να αθλούνται και να απολαμβάνουν τον αθλητισμό,
3. να συντονίσουν τις δραστηριότητές τους στον τομέα του αθλητισμού και να συνεργασθούν όσο είναι δυνατόν κατά την υλοποίηση πρακτικών προγραμμάτων βοήθειας,

Καλούν τις μη κυβερνητικές οργανώσεις να εργασθούν προς την κατεύθυνση ενός πρώιμου περιορισμού των εξωτερικών σημείων που θα μπορούσαν να γεννήσουν σύγχυση μεταξύ εθνικισμού και αθλητισμού, όπως η υπερβολική χρήση ύμνων, σημαίων και παρομοίων συμβόλων.

5.7. Πρόγραμμα δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Οι κοινωνικές πτυχές του αθλητισμού, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στο πρόγραμμα δράσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας είναι :

- Εντατικοποίηση και συντονισμός των μέτρων για την καταπολέμηση της βίας και της χρήσης αναβολικών στον αθλητισμό, όπως τονίσθηκε και από το Συμβούλιο Υπουργών Αθλητισμού του Ιουλίου 1988 και όπως ζητήθηκε επανειλημμένα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
- Προώθηση της ενεργού συμμετοχής στον Αθλητισμό, κυρίως ορισμένων κατηγοριών του πληθυσμού με λιγότερες δραστηριότητες, όπως ηλικιωμένοι, ανάπηροι και μειονότητες,
- Ανταλλαγές αθλητών και προπονητών με κοινοτικά προγράμματα, και δίνονται ιδιαίτερη προσοχή στην περιφέρεια,
- Διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων για αθλητικά σωματεία, μαθητές και σπουδαστές σε συνδυασμό με αδελφοποιήσεις σχολείων και πόλεων,
- Ενθάρρυνση του αθλητισμού στα σχολεία και εκπαίδευση και μετεκπαίδευση γυμναστών και προπονητών,
- Αναγνώριση του ρόλου του αθλητισμού για την αποκατάσταση των περιθωριακών ατόμων.

Η Ευρώπη θα επηρεάσει σε πολλούς τομείς τον αθλητικό κόσμο καθώς και την ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών αθλητών και προπονητών – που πρέπει να ρυθμιστούν κατόπιν διαβουλεύσεων με τις αρμόδιες ομοσπονδίες – τις προκηρύξεις διαγωνισμών και κανόνες ασφαλείας αθλητικών εγκαταστάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, την αμοιβαία αναγνώριση προσόντων και διπλωμάτων, τη φορολογική εναρμόνιση, την εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών περί αναβολικών φαρμάκων κλπ., και ζητεί από την Επιτροπή να εκπονήσει σχετικές ειδικές προτάσεις.

Πιστεύει ότι, εκτός από την έγκριση οδηγίας σχετικά με ένα γενικό σύστημα για την αναγνώριση διπλωμάτων ανωτάτων σπουδών που χορηγούνται μετά τη συμπλήρωση επαγγελματικών σπουδών και εκπαίδευσης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, πρέπει να προσχωρήσει επειγόντως ο συντονισμός των σπουδών και της αναγνώρισης των προσόντων των καθηγητών σωματικής αγωγής μέσω του κοινοτικού προγράμματος.

Υποστηρίζει την αίτηση των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διοργανωθεί το 1989 από κοινού από όλους τους ενδιαφερομένους διάσκεψη με θέμα τη μελέτη των συνεπειών της ελεύθερης εσωτερικής αγοράς για τον αθλητισμό.

Πιστεύει ότι η Επιτροπή πρέπει να ταχθεί με σθένος κατά κανονισμών σε ορισμένα αθλήματα, που αντιτίθεται στη Συνθήκη της Ρώμης και να καταργήσει ή να τροποποιήσει τους κανονισμούς αυτούς ανάλογα με την περίπτωση προκειμένου να διασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία και εγκατάσταση, λαμβάνοντας πάντως υπόψη και τις απόψεις των αρμοδίων ομοσπονδιών.

Ζητεί από τη Επιτροπή να συμπεριληφθούν στον Κανονισμό 3/84 για καθεστώς ενδοκοινοτικής διακίνησης εμπορευμάτων που αποστέλλονται από ένα κράτος μέλος για προσωρινή χρήση σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη και αθλητικά είδη που ανήκουν στον εξοπλισμό των αθλητικών ομάδων με σκοπό να προωθηθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των ομάδων.

5.7.1. Κοινοτική διάσταση στον αθλητισμό

Οι πολίτες της Κοινότητας με μεγάλη πλειοψηφία, εγκρίνουν τις πρωτοβουλίες που έλαβε ήδη η Κοινότητα στον τομέα του αθλητισμού και επιθυμούν τη συνέχιση και ανάπτυξη αυτής της πολιτικής.

Εκφράζει την επιθυμία του να ενισχυθεί η κοινοτική διάσταση στον αθλητισμό και ο αθλητισμός ως μέσο επικοινωνίας μεταξύ των ευρωπαϊκών πολιτών με τη λήψη των κατωτέρων μέτρων σε συνεργασία με τις αθλητικές οργανώσεις:

- διοργάνωση περισσότερων ευρωπαϊκών εκδηλώσεων από την Κοινότητα,
- τη δημιουργία κοινοτικών αθλητικών ομάδων για ορισμένες αθλητικές εκδηλώσεις,
- την καθιέρωση κοινοτικών βραβείων,
- τη διοργάνωση κοινοτικών αγώνων.

Η Επιτροπή πρέπει να βασίζεται τη δράση της αυτή στις ακόλουθες αρχές:

- επιδίωξη μιας εκτεταμένης ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων επιλεγόμενων αθλημάτων και χωρών,
- συμμετοχή τόσο επαγγελματιών όσο και ερασιτεχνών αθλητών,
- επιλεκτική, και περιορισμένη χρηματοδότηση για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Με την ενθάρρυνση και υπό την αιγίδα της οποίας πραγματοποιήθηκαν ορισμένες, υπάρχουσες ήδη σημαντικές αθλητικές εκδηλώσεις, επιθυμεί, ωστόσο, να

συνεχισθεί η δράση η πολιτική της διοργάνωσης κοινοτικών αγώνων βάσει σαφούς προγράμματος με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση.

Η παροχή περιορισμένης βοήθειας σε εθνικές, περιφερειακές ή ακόμη και τοπικές αθλητικές εκδηλώσεις μπορεί να συμβάλλει σημαντικά στην προσέγγιση της Κοινότητας και των πολιτών της και επιθυμεί να επεξεργαστεί η Επιτροπή μία στρατηγική στον τομέα αυτό, σε συνεργασία με τα εθνικά γραφεία πληροφοριών σχετική στρατηγική.

Η Επιτροπή πρέπει να συνεχίσει αμείωτα τις προσπάθειές της για τη δημιουργία κοινοτικών αθλητικών ομάδων, όσο δύσκολο και αν είναι αυτό.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες καταρχήν της Βαρκελώνης και εν συνέχεια στους επόμενους Ολυμπιακούς όλες οι ομάδες των κρατών μελών παρακινούν να φέρουν κοινοτικό έμβλημα και να αναπτυχθούν και άλλες κοινοτικές δραστηριότητες.

Ζητείται από την Επιτροπή να εκπονήσει προτάσεις για την καθιέρωση κοινοτικών βραβείων για τους αντάξιους αθλητές και τους αθλητές και ομάδες που επιδεικνύουν αθλητικό πνεύμα και να καθιερώσει ειδικό βραβείο για τον καλύτερο σύλλογο οπαδών.

5.8. Αθλητισμός και ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα

Η ειδική θέση που δημιουργήθηκε στον προϋπολογισμό σχετικά με αθλητικές εκδηλώσεις για μειονεκτούντα άτομα με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από το 1987 πρέπει να διατηρηθεί και να ενισχυθεί κατά το δυνατόν, δεδομένου ότι το σημερινό ποσό πρέπει να θεωρηθεί ως το απολύτως απαραίτητο όπως επίσης και η θέση που δημιουργήθηκε στον προϋπολογισμό του 1988 για την προώθηση της ενημέρωσης του κοινού μέσω του αθλητισμού για τις κοινοτικές δραστηριότητες ανταποκρίνεται σε μια πραγματική ανάγκη.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να ορίσει σαφείς στόχους, κριτήρια και διαδικασίες λήψης αποφάσεων για την έγκριση χρηματοδοτικής βοήθειας σε διεθνείς, εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αθλητικές εκδηλώσεις και να προβαίνει επίσης κάθε χρόνο σε εκτίμηση των χρηματοδοτούμενων αθλητικών εκδηλώσεων.

Συνιστά βάσει της ανακοίνωσης και του προγράμματος δράσης, να δημιουργηθεί γενικό κονδύλιο στον Προϋπολογισμό για τον αθλητισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

6.1. Γενικά

Η φύση και το βάθος του Ελληνικού Πολιτισμού ανιχνεύεται στο πλαίσιο της γέννησης, εξέλιξης και διαμόρφωσης της Γυμναστικής, και της Αγωνιστικής ως στοιχεία που επέδρασαν καταλυτικά στην ζωή της πόλεως, Πόλις – Στάδιον – Γυμνάσιον, με ιδιαίτερη βαρύτητα στην κλασσική εποχή.

Η γυμναστική και οι αθλητικοί αγώνες για τον Έλληνα νομοθέτη, από το τέλος του προηγούμενου αιώνα, αποτέλεσαν, αντικείμενα διαφόρων ρυθμίσεων, τόσο σε επίπεδο οργάνωσης, όσο και σε επίπεδο περιεχομένου. Στο πρώτο βασικά νομοθέτημα περί γυμναστικής και αθλητικών αγώνων καθορίζεται με ακρίβεια ποιος είναι ο σκοπός της γυμναστικής ως εκπαίδευσης των νέων.

Η παιδεία της γυμναστικής με την ευρεία έννοια, σύμφωνα με την αντίληψη του νομοθέτη της εποχής αυτής, παρέχεται από δημόσια και ιδιωτικά σχολεία, το πανεπιστήμιο, τα διάφορα γυμναστήρια των ανά την Ελλάδα λειτουργούντων αθλητικών σωματείων και τη σχολή των βιομηχάνων τεχνών, ενώ, όπως αναφέρεται, υποστηρίζεται και αναθερμαίνεται από τους γυμναστικούς τοπικούς, πανελλήνιους και Ολυμπιακούς αγώνες. Μέσα από αυτή τη ρύθμιση αποκαλύπτεται ότι για τον νομοθέτη δεν έχει ξεκαθαριστεί ακόμη η φύση της γυμναστικής ως παιδεία σε σχέση με εκείνη της αγωνιστικής παιδείας, η οποία οδηγείται αργά αλλά σταθερά στην αθλητική κοινωνική παιδεία μέσω των αθλημάτων. Εκείνο το οποίο όμως που ξεκαθαρίζεται είναι ότι η γυμναστική παιδεία που συντελείται τόσο στα σχολεία όσο και στα γυμναστήρια από τα αθλητικά σωματεία είναι υπόθεση εθνική, είναι υπόθεση που αφορά το δημόσιο συμφέρον, την εκπαίδευση της νεολαίας της Ελλάδας και για το λόγο τούτο καθ' ύλη αρμόδιο είναι το υπουργείο των εκκλησιαστικών και της δημοσίας εκπαίδευσεως.

Ο ελληνικός όρος γυμναστική, κατά την παράδοση και υπό το γνωστό μέχρι τώρα περιεχόμενό της ως παιδεία με τη στενή έννοια, αντικαθίσταται με τον

αγγλοσαξονικό όρο Σωματική Αγωγή, της οποίας ο βασικός σκοπός παραμένει ο ίδιος. Υφίσταται όμως μία διεύρυνση στην έννοιά του, που αφορά την εξασφάλιση της υγείας και τη στροφή των νέων προς υγιείς και ηθικές συνήθειες και πράξεις.

Η εκπαίδευση των νέων δια μέσου της γυμναστικής στα δημόσια σχολεία αποκτά σαφώς δημόσιο χαρακτήρα ο οποίος διατηρείται μέχρι σήμερα. Η Σωματική Αγωγή την περίοδο αυτή καλλιεργείται από τους αθλητικούς συλλόγους, υπάγεται στο ίδιο καθ' ύλη αρμόδιο υπουργείο παιδείας ως εποπτεύουσα αρχή, και αποκτά όμως μία τελείως ιδιόμορφη πορεία μέσω των "εθνικών συλλόγων Σωματικής Αγωγής" και εξελίσσεται στον γνωστό "εξωσχολικό αθλητισμό".

Στη συνέχεια ο όρος Σωματική Αγωγή μετονομάζεται σε Φυσική Αγωγή.

Ο όρος αυτός αντανακλά στις εκπαιδευτικές δραστηριότητες της γυμναστικής (ως παιδεία) στα δημόσια σχολεία της χώρας και το επιστημονικό πεδίο μιας ιδιαίτερης επιστήμης που ασχολείται με την έρευνα και τους τρόπους διδασκαλίας των δραστηριοτήτων αυτών.

6.2. Το δικαίωμα στον αθλητισμό και η προστασία του κατά το ελληνικό σύνταγμα

Κατά το Σύνταγμα ο αθλητισμός τελεί υπό την προστασία του κράτους. Η συνταγματική αυτή διάταξη θέλει το κράτος στην ευθύνη που έχει να παρέμβει και να διασφαλίσει στο πλαίσιο των οικονομικών του, αλλά και των νομικών του δυνατοτήτων το θεσμό του αθλητισμού. Οφείλει δηλαδή το κράτος, η διοίκηση να εξασφαλίσει με υλική ή άλλου είδους βοήθεια τη λειτουργία των αθλητικών σωματείων και ενώσεων πάσης φύσης. Υποχρεούνται προς τα αθλητικά σωματεία να απευθύνει οικονομική ενίσχυση και επιχορήγηση για την ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας.

Η εξασφάλιση των οικονομικών παροχών, των οικονομικών ενισχύσεων και των άλλων θετικών ενεργειών της διοίκησης, οι οποίες καθορίζονται από το Άρθρο 16 του Συντάγματος (παρ.9 εδ.2), καθώς και το περιεχόμενο των διατάξεων του Άρθρου 5 παρ. 1, μας οδηγούν στην άποψη ότι και τα δύο αυτά διαμορφώνουν ένα αρκετά μεγάλο πλαίσιο συνταγματικής προστασίας του αθλητισμού¹⁴.

14. Βλ. Α. Λοβέρδος, "Η προστασία του αθλητισμού ως ατομικό και κοινωνικό δικαίωμα" 1993 σελ 172.

Η προστασία αυτή συμπληρώνεται και με τις διατάξεις του Άρθρου 5 του Συντάγματος παρ. 1, σύμφωνα με τις οποίες η ελεύθερη ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας πρέπει να είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη, να μην προσβάλλεται το δικαίωμα των άλλων και να μην παραβιάζεται το Σύνταγμα. Τούτο σημαίνει ότι χάριν της προστασίας του αθλητικού θεσμού, εάν η αθλητική δραστηριότητα αναπτύσσεται εις βάρος και εναντίον των παραπάνω ρυθμίσεων, τότε αυτή πρέπει να περιορίζεται. Τον περιορισμό δε αυτόν θέτει ο διοικητικός νομοθέτης εντός του πλαισίου της Συνταγματικής νομιμότητας.

6.3. Τιθέμενοι περιορισμοί

Η αθλητική δραστηριότητα, η άθληση και η δραστηριοποίηση στα πράγματα του Αθλητισμού, εντάσσονται στον κύκλο εκείνο των δραστηριοτήτων που αφορούν το δικαίωμα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και στην ελεύθερη συμμετοχή στην κοινωνική οικονομική και πολιτιστική ζωή της χώρας. Το δικαίωμα αυτό της αθλητικής δραστηριότητας τελεί υπό την προστασία του Συντάγματος (Άρθρο 5 παρ.1), εφ' όσον βεβαίως δεν προσβάλλονται δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζονται : το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη.

Υπό την έννοια αυτή η δραστηριότητα στο αθλητικό γίνεσθαι αποτελεί άσκηση συνταγματικού δικαιώματος. Το δικαίωμα αυτό κατά συνέπεια συνίσταται στην ατομική, αλλά και στη συλλογική ελεύθερη δράση είτε ως άτομο, είτε ως σύλλογος – νομικό πρόσωπο στο φάσμα του Αθλητισμού, υπό το πρίσμα της νομιμότητας. Το δικαίωμα αυτό στον αθλητισμό δεν είναι μόνο ατομικό ή μόνο συλλογικό, μπορεί να είναι ατομικό και να αφορά ένα φυσικό πρόσωπο, αλλά και συλλογικό είτε υπό την έννοια των πολλών φυσικών προσώπων είτε υπό την έννοια του σωματείου, ενώσεως ή ομοσπονδίας και άλλων νομικών προσώπων διάφορης νομικής μορφής.

Με την συνταγματική ρύθμιση του Άρθρου 16 (παρ. 9 εδ. 1) εισάγεται επίσης το δικαίωμα για παροχές στον αθλητισμό, επειδή ακριβώς μόνο έτσι μπορεί να υλοποιηθεί η κρατική προστασία ως εξασφάλιση αυτού του δικαιώματος στον Αθλητισμό. Τούτο δεν σημαίνει ότι τίθεται εξαναγκασμός στον κοινό νομοθέτη για παροχές, στη διακριτική ευχέρεια του οποίου είναι η οικονομική επιχορήγηση.

Το βέβαιο είναι ότι επειδή ακριβώς έχουν υπάρξει νομοθετικές ρυθμίσεις που ορίζουν τις παροχές αυτές στον αθλητισμό και στην οργανωμένη άθληση, δεν μένουν περιθώρια να θεωρείται ότι μελλοντικά είναι δυνατό να μην προβλεφθεί νομοθετικά η υλοποίηση της προστασίας του κοινωνικού δικαιώματος αυτού, το οποίο θέλει ο συνταγματικός νομοθέτης, χάριν του "νομοθετικού ή κοινωνικού κεκτημένου"¹⁵.

Το Άρθρο 16 (παρ.9 εδ.1) αποτελεί ακριβώς τη θεσμική εγγύηση του δικαιώματος για ελεύθερη ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας. Για το λόγο αυτό αφήνει περιθώρια στο νομοθέτη ώστε να προβεί σε ρυθμίσεις που αφορούν την αθλητική δραστηριότητα υπό την έννοια της οργανωμένης δράσης. Κατά συνέπεια ο αθλητισμός ως άθληση, άθληση ατομική ή συλλογική δραστηριότητα και η δραστηριοποίηση στο χώρο αυτόν, αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα "με διφυή χαρακτήρα, παιδαγωγικό και κοινωνικό – πολιτισμικό"¹⁶.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι κάθε περιορισμός στα δικαιώματα στον Αθλητισμό και στην αθλητική δραστηριότητα έτσι όπως καθορίζονται από το Σύνταγμα θα είναι επιτρεπτός μόνο στο βαθμό που το ίδιο το Σύνταγμα ή ο νόμος το επιτρέπει¹⁷.

Υπό την έννοια αυτή ο νομοθέτης είναι υποχρεωμένος, προκειμένου να επιβάλλει περιορισμούς, να λάβει υπ' όψιν του ότι δεν μπορεί να αναιρέσει τον πυρήνα των συνταγματικών δικαιωμάτων στον αθλητισμό. Οι περισσότεροι που τίθενται από τον νομοθέτη θα πρέπει να είναι άκρως αναγκαίοι ως προς την επιβολή και κατά τέτοιο τρόπο ώστε όχι μόνο να μην εμποδίζεται η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, αλλά να επιτυγχάνεται άμεσα το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, χάριν του δημοσίου σκοπού, τον οποίο υπηρετεί η άθληση οι περιορισμοί αυτοί λοιπόν αποσκοπούν στην διασφάλιση της ελεύθερης αθλητικής δραστηριότητας και στη συμμετοχή και δραστηριοποίηση στον αθλητισμό καθώς και στην προστασία του αθλητικού θεσμού. Τέτοιοι περιορισμοί που οδηγούν στο παραπάνω αποτέλεσμα είναι όχι μόνο αναγκαίοι, αλλά πρέπει και να επιβάλλονται.

15. Ε. Βενιζέλος, "Η Συνταγματική υποδοχή του Αθλητισμού".

16. Βλ. Ι. Δρόσος, "Σύνταγμα και Αθλητισμός", στο ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ:ISLR σελ. 134.

17. Το ΣτΕ έκρινε ότι περιορισμοί στις εγγραφές και μετεγγραφές αθλητών μπορούν να τεθούν μόνο αν υφίστανται λόγοι προστασίας του αθλητισμού ή γενικότερα λόγοι δημοσίου συμφέροντος που δεν είναι υπέρμετροι. Στην περίπτωση μικρό αθλητών που ζητούν μετεγγραφή λόγω μετοίκησης απόρριψη της μετεγγραφής είναι αντισυνταγματική βλ. 4914/1988 ΣτΕ, στο ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ:ISLR σελ. 96-98.

6.3.1. Περιορισμός στην ελευθερία της γνώμης

Ο νομοθέτης για να αντιμετωπίσει τις ενστάσεις, τα διάφορα έκτροπα, τα επεισόδια και τη βία στους αθλητικούς χώρους επ' ευκαιρία των διαφόρων αγωνιστικών εκδηλώσεων, τα οποία οφείλονται στον έντονο ανταγωνισμό μέσα στο αθλητικό γίγνεσθαι, στην ομαδοποίηση και τον φανατισμό των λεγομένων "φιλάθλων", αλλά και την ανάλογη πρακτική των σωματείων, πολλές φορές επεμβαίνει με στόχο τον περιορισμό των ελευθεριών.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα Άρθρο (14 παρ. 1) ο κάθε ένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, εγγράφως και δια του τύπου τις σκέψεις του, αρκεί να τηρεί τους νόμους του κράτους. Με τις διατάξεις αυτές προστατεύεται το δικαίωμα ελευθερίας της γνώμης.

Στην περίπτωση της διαιτησίας και των κριτών Αγώνων, σκοπός του νομοθέτη είναι να διασφαλίσει την ηρεμία κατά τους Αγώνες τόσο πριν όσο και μετά, και για τούτο απαγορεύεται κάθε κρίση που εκδηλώνεται και δια του τύπου και δια των λοιπών μέσων ενημέρωσης, η οποία αφορά το πρόσωπο των διαιτητών ή των κριτών και την διαιτησία τους ή κρίσεις που αφορούν τις αποφάσεις του Ανώτατου Συμβουλίου Επίλυσης Αθλητικών Διαφορών (ΑΣΕΑΔ)¹⁸.

Αν κριθεί ότι είναι αναγκαία η περιστολή του δικαιώματος της ελευθερίας της γνώμης, χάριν της ομαλότητας και της ηρεμίας στους αθλητικούς αγώνες, αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει τούτο να οδηγεί στην απαγόρευση και την πλήρη σιωπή γύρω από τα τεκτονόμενα στους αγώνες και τους αθλητικούς χώρους. Αυτό είναι το άκρον, αφού εγγίζει τα όρια του αντίθετου δηλαδή την απαγόρευση, κατ' αντίθεση των επιταγών και των ρυθμίσεων του Συντάγματος.

18. Βλ. Ν. 75/75 Άρθρο 36 και Άρθρο 6Ν. 1646/86 παρ.1 με την οποία απαγορεύεται οποιαδήποτε δημόσια δήλωση αθλητών, προπονητών και μελών Δ.Σ. Σωματείου ή άλλων αθλητικών ενώσεων, ομοσπονδιών ή ΠΑΕ που μπορεί να διαταράξουν την ομαλή διεξαγωγή των Αγώνων, βλ. Δ. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικός Κώδικας, σελ. 129.

Η νομολογία για αυτού του είδους τους περιορισμούς έχει αποφανθεί ότι υπερβαίνουν την αρχή της αναλογικότητας ως υπέρμετροι, επειδή ακριβώς αρκούν οι

διατάξεις του κοινού ποινικού δικαίου και ως εκ τούτου κρίνεται ότι είναι αντισυνταγματικοί¹⁹.

Εξίσου όμως θεωρείται και ο περιορισμός για το δικαίωμα του *συνέρχεσθαι* στον αθλητισμό προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι παραχοποιοί "φύλαθλοι" και το φαινόμενο του λεγόμενου "χουλιγκανισμού"²⁰.

Τέτοιον περιορισμό επιβάλλουν οι διατάξεις του νόμου για τα εγκλήματα στους Αθλητικούς χώρους και η κυρωμένη με νόμο Διεθνή Σύμβαση για την βία²¹.

Γίνεται από όλους δεκτό και θεωρείται επιβεβλημένο ότι όλοι αυτοί οι περιορισμοί πρέπει να ελέγχονται κάθε φορά αυστηρά στη βάση των κριτηρίων ελέγχου των περιορισμών των συνταγματικών ελευθεριών²².

6.3.2. Περιορισμός των οικονομικών ελευθεριών

Ένα μεγάλο μέρος της αθλητικής δραστηριότητας στο σύγχρονο αθλητικό θεσμό έχει εξελιχθεί σε σημαντική οικονομική δραστηριότητα και εντάσσεται πλέον στο χώρο αυτό. Στον αθλητικό θεσμό το μέρος που ταυτίζεται με την οικονομική δραστηριότητα και την ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σ' αυτήν είναι ο αμειβόμενος αθλητισμός. Η δραστηριότητα αυτή απαντάται στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης, της πετοσφαίρισης κυρίως δε στο ποδόσφαιρο μέσω των Ανωνύμων Εταιρειών.

19. Βλ. της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Διοίκησης Τ.3, παρ. 129, Απόφαση Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων 215/1976, επ. βλ. Α.Π. 9265/79.

20. Βλ. Ε. Βενιζέλος, Κ. Καλαβρός, Ι. Πανούσης, Στοιχεία Δικαίου, Παραδόσεις για τους φοιτητές του ΤΕΦΑΑ, Πανεπιστήμιο Θράκης, 196 σελ. 45.

21. Δ. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικός Κώδικας, σελ. 127-130 και 138.

22. Ελ Βενιζέλος στο ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ ISLR σελ. 213.

Γίνεται δεκτό ότι ο νομοθέτης έχει χρέος στο πλαίσιο της συνταγματικής νομιμότητας να προβεί σε ρυθμίσεις που περιορίζουν ασφαλώς το δικαίωμα της ελευθερίας στην οικονομική δραστηριότητα στον αθλητισμό για να προστατέψει αυτόν ως θεσμό, όπως και την εθνική οικονομία²³. Κατά τη νομολογία είναι θεμιτός ο περιορισμός της συμβατικής ελευθερίας χάριν της ελεύθερης αθλητικής δραστηριότητας άλλων ατόμων ή ομάδων και του γενικού συμφέροντος και δεν αντιβαίνει στο Σύνταγμα²⁴.

Περιορισμός αυτού του είδους είναι η διάταξη που θεσπίζει ανώτατο όριο στους αμειβόμενους αθλητές και ποδοσφαιριστές ως προς το ύψος των αποδοχών. Αυτές πρέπει να καθορίζονται με σύμβαση για να αποτρέπονται εκ μέρους των συμβαλλομένων ΠΑΕ ή ομάδων με αμειβόμενους αθλητές, οι υπέρογκες αμοιβές και παροχές²⁵.

6.3.3. Περιορισμός στο δικαίωμα του συνέρχεσθαι στον αθλητισμό

Ο περιορισμός αυτός τίθεται προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι ταραχοποιοί θεατές Αθλητικών Αγώνων και οι λεγόμενοι χούλιγκαν.

23. Ε. Βενιζέλος "Αθλητισμός και κράτος Δικαίου – τα όρια της νομικής απορύθμισης και η επιστροφή στο Σύνταγμα".

24. Βλ. Απ. 2944/80 του ΣτΕ.

25. Δ. Παναγιωτόπουλος, Αθλητικός Κώδικας, 1991, σελ. 69.

6.3.4. Η μετεγγραφή των αθλητών

Η μετεγγραφή των αθλητών και ο περιορισμός που τίθεται από τον νομοθέτη είναι πολλές φορές ένα μεγάλο πρόβλημα αφού μπορεί να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα συμμετοχής στην άθληση και ως εκ τούτου εις βάρος της σωματικής τους δραστηριότητας και καλλιέργειας με αποτέλεσμα να πλήττεται καίρια η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Κατά την ελληνική νομολογία ο αθλητής μπορεί να επιλέγει ελεύθερα το σωματείο της προτίμησής του για την ανάπτυξη της σωματικής του δραστηριότητας, ενώ θέματα όπως αυτά της μετεγγραφής αφορούν τη συμμετοχή στην άθληση, η οποία έχει θεσπιστεί για την εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού. Περιορισμοί επομένως που αφορούν τη μετεγγραφή ανήλικων αθλητών όπως και οι περιορισμοί που τίθενται και αφορούν αθλητές φοιτητές οι οποίοι ένεκα σπουδαιού λόγου αδυνατούν να συνεχίσουν την άθληση στον σύλλογο προέλευσης, έχουν κριθεί ως αντισυνταγματικοί.

Ειδικά για τους ανήλικους αθλητές υφίσταται μέγα πρόβλημα στα δικαιώματα συμμετοχής στην αθλητική δράση με πολλές προεκτάσεις σε θέματα ισότιμης μεταχείρισης. Τα παιδιά δεν έχουν κανένα έλεγχο πάνω στις συμφωνίες, στους κανόνες, τις συναντήσεις των προπονητών, στελεχών της διοίκησης και των ειδικών, ενώ πολλές φορές αυτά γίνονται αντικείμενα πρώτα στους γονείς και μετά στους προπονητές που τα διευθύνουν.

Κυρίαρχα δικαιώματα για τα παιδιά επομένως είναι η αυτοδιάθεση, το δικαίωμα γνώσης, της προστασίας από κατάχρηση, της επιλογής της ομάδας, του αυτοσεβασμού και του σεβασμού από τους άλλους.

6.4. Εποπτεία και Έλεγχος

Ο Αθλητισμός και κάθε είδους αθλητική δραστηριότητα τελεί υπό την ανωτάτη κρατική εποπτεία και ανάγεται ακριβώς στην εξασφάλιση της νομιμότητας της αθλητικής δραστηριότητας και της γενικότερης δράσης στον αθλητισμό.

Ο νομοθέτης ορίζει ότι εποπτεία στον αθλητισμό ασκεί ο αρμόδιος επί του Αθλητισμού Υπουργός ή Υφυπουργός και ο Γεν. Γραμματέας Αθλητισμού. Την εποπτεία αυτή συμπληρώνει ο έλεγχος τον οποίο οφείλει να ασκεί το Κράτος στην αθλητική δραστηριότητα και τούτο ακριβώς επειδή επιχορηγεί και ενισχύει τα αθλητικά

σωματεία και τις πάσης φύσης ενώσεις του Αθλητισμού. Από τη διοίκηση ασκείται έλεγχος δηλαδή αν εξυπηρετείται και αν διασφαλίζεται η λειτουργία του αθλητισμού. Αν αυτή είναι σύμφωνη προς τους σκοπούς του και σύμφωνη προς την εκπλήρωση της κοινωνικής λειτουργίας του, που είναι και προορισμός των κρατικών οικονομικών ενισχύσεων και επιχορηγήσεων σύμφωνα με το Σύνταγμα (Άρθρο 16 παρ. 9 εδ. 2)²⁶.

Στην περίπτωση αυτή ο έλεγχος της διοίκησης είναι κυρίως οικονομικός, ο οποίος βέβαια δια της διασφάλισης της ελεύθερης δραστηριότητας και της διασφάλισης της λειτουργίας του αθλητισμού ως θεσμού, "εξασφαλίζει την υποδοχή της ελεύθερης αθλητικής δραστηριότητας".

6.5. Το δικαίωμα για αθλητική δραστηριότητα (Γυμναστική)

Η διπλή μορφή του Αθλητισμού στην Ελλάδα, του σχολικού και του εξωσχολικού επικυρώνεται και τυπικά στο ισχύον Σύνταγμα όπως και η κατοχύρωσή του ως θεσμός.

Συγκεκριμένα με το Άρθρο 16 παρ. 2, η Φυσική Αγωγή, αποτελεί έναν από τους σκοπούς της Παιδείας, η οποία είναι βασική αποστολή του Κράτους. Στο πλαίσιο των σκοπών που θέτει το ισχύον Σύνταγμα μέσω της Παιδείας, όπου ένα μέρος της είναι και η Φυσική Αγωγή, θα πρέπει να διαμορφώνεται η ηθική και πνευματική καλλιέργεια των πολιτών καθώς και η σωματική διάπλαση και η περιφρούρηση της υγείας του λαού. Συγχρόνως το Άρθρο 16 παρ. 9 εγγυάται τον θεσμό του Αθλητισμού και τον θέτει υπό την προστασία και την ανωτάτη κρατική εποπτεία.

Δια του Αθλητισμού (έμμεσα) και της Φυσικής Αγωγής (άμεσα), επιδιώκονται οι σκοποί που αφορούν την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, την ελεύθερη διαμόρφωση της ατομικής και συλλογικής σωματικής και αθλητικής παιδείας και δράσης. Υπό αυτούς τους όρους με την αθλητική δραστηριότητα επιτυγχάνεται η ειδική συμβολή στην πολιτιστική ζωή του λαού και του Έθνους, το οποίο είναι δικαίωμα κάθε Έλληνα πολίτη σύμφωνα με το Άρθρο 5 παρ. 1. Το δικαίωμα να αναπτύξει κάθε Έλληνας πολίτης ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική,

26. Βλ. Απ. 155/79 του ΣτΕ.

οικονομική και πολιτιστική ζωή της Χώρας, έτσι όπως αυτό εκφράζεται μέσα από την αθλητική δραστηριότητα, την άθληση και την δραστηριοποίηση στα πράγματα του αθλητισμού, συνταγματικά κατοχυρωμένο, δεν πρέπει να έρχεται σε αντίθεση και να προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων καθώς και να μην παραβιάζει το Σύνταγμα και τα χρηστά ήθη. Υπό την έννοια αυτή η δραστηριοποίηση στο Αθλητικό Γίγνεσθαι αποτελεί άσκηση συνταγματικού δικαιώματος.

6.5.1. Η διεθνής πρακτική και το δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών για αθλητική δραστηριότητα (Γυμναστική)

Το δικαίωμα των πολιτών για Γυμναστική είναι κατοχυρωμένο σε διεθνές επίπεδο μέσα από τον Διεθνή Καταστατικό Χάρτη της UNESCO και ο οποίος είναι δεσμευτικός για τις χώρες μέλη του Ο.Η.Ε. .

Εκτός από τον Δ.Κ.Χ. το δικαίωμα των πολιτών για Γυμναστική κατοχυρώνεται και από άλλες συμβάσεις και αποφάσεις σε διεθνές επίπεδο, όπως η Ευρωπαϊκή Διακήρυξη του Αθλητισμού για Όλους, του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Χάρτη για Όλους (οι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες -- ανάπηροι).

Στον Δ.Κ.Χ. αναφέρεται ότι η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός είναι ουσιώδης για την τέλεια ανάπτυξη της προσωπικότητας κάθε ανθρώπινης ύπαρξης και η ελεύθερη χρήση τους χαρακτηρίζεται ως ένα θεμελιώδες δικαίωμα. Αυτό το δικαίωμα αναλύεται στο ότι η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός θα πρέπει να κατοχυρωθούν στο εκπαιδευτικό σύστημα και σε άλλες πλευρές της κοινωνικής ζωής ως μέσα ελευθερίας για ανάπτυξη των φυσικών, πνευματικών και ηθικών δυνάμεων του ανθρώπου. Κατά τον Δ.Κ.Χ. η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός είναι μία ουσιώδης διάσταση της Παιδείας και της καλλιέργειας του πολίτη.

Σε παγκόσμιο επίπεδο επομένως, το δικαίωμα των πολιτών για Γυμναστική κατοχυρώνεται με το Διεθνή καταστατικό Χάρτη Φ. Αγωγής και Αθλητισμού (Δ.Κ.Χ.) βάση του οποίου τα κράτη- μέλη της UNESCO είναι υποχρεωμένα να ικανοποιήσουν με τις ενέργειές τους την ελεύθερη έκφραση των πολιτών να ασχοληθούν με τους καλύτερους δυνατούς όρους με την Γυμναστική. Η Ελλάδα δεσμεύεται να υλοποιήσει τις διατάξεις που κατοχυρώνουν αυτό το δικαίωμα. Οι όροι που θα πρέπει να υπάρχουν για να μπορεί ο Έλληνας πολίτης να ασκεί το δικαίωμά του για Γυμναστική έτσι όπως αυτοί καταγράφονται από τον Δ.Κ.Χ. στηρίζονται στην αρχή της εξειδίκευσης κατά

πρόσωπο, της ιδιαιτερότητας κατά χώρα και της προτεραιότητας στις ανάγκες που έχουν οι κοινωνικές ομάδες με ειδικές ανάγκες.

Σύμφωνα με τον Δ.Κ.Χ. , ένα σχέδιο ανάπτυξης και λειτουργίας της Φυσικής Αγωγής και του Αθλητισμού πρέπει να στηρίζεται :

1. στην υλικοτεχνική υποδομή,
2. την έρευνα και την τεκμηρίωση,
3. τους εθνικούς θεσμούς και
4. την εθνική συνεργασία.

Οι παραπάνω όροι αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για εξασφάλιση του δικαιώματος των πολιτών για Γυμναστική. Η έλλειψη αυτών των προϋποθέσεων, αναιρεί τις διεθνείς αλλά και εθνικές αποφάσεις και όλα τα κείμενα καταλήγουν σε γράμμα κενό.

Μεγάλα κοινωνικά στρώματα χάνουν το δικαίωμά τους για Γυμναστική στην ουσία, αφού δεν έχουν την δυνατότητα για οργανωμένη και μέσα σε επιστημονικά πλαίσια Άθληση. Γίνεται φανερό ότι δεν εξασφαλίζεται το δικαίωμα των πολιτών από την Πολιτεία, όταν αυτό επιχειρείται μόνο στα πλαίσια της Δημόσιας ή Ιδιωτικής Εκπαίδευσης και του Σωματειακού Αθλητικού.

6.6. Η τοπική αυτοδιοίκηση ως φορέας ικανοποίησης του δικαιώματος των πολιτών για γυμναστική

Σύμφωνα με τον Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα του 1989 (κεφ. Ε', Άρθρο 24 παρ. 1), στην αποκλειστική αρμοδιότητα των δήμων και των κοινοτήτων είναι η κατασκευή και η συντήρηση δημοτικών – κοινοτικών αθλητικών εγκαταστάσεων, κέντρων νεότητας και παιδικών χαρών. Αυτή η νομοθετική πρόβλεψη έρχεται σε αντίθεση με άλλες αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις σχετικές με την κατασκευή και λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων. Στον (Ν. 423/1976) περί Γυμναστηρίων ορίζεται ότι τα Δημοτικά ή Κοινοτικά Γυμναστήρια ανήκουν στους Δήμους ή τις Κοινότητες, αλλά η καταλληλότητα του χώρου για την ίδρυση τους είναι ζήτημα για το οποίο αποφασίζει ο Υπουργός Αθλητισμού κατόπιν εισηγήσεως Επιτροπής που έχει συστήσει. Επίσης ορίζεται ότι η συντήρηση και η λειτουργία των Γυμναστηρίων ανατίθεται στην Γ.Γ.Α. και το αντίστοιχο Τμήμα της Τεχνικής Υπηρεσίας.

Η διοίκηση των Κοινοτικών Γυμναστηρίων, αντίθετα από αυτή των Δημοτικών Γυμναστηρίων, όπου μόνο τρία εκ των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου του τοπικού Δήμου, μπορούν να είναι μέλη, ανήκει στο Κοινοτικό Συμβούλιο. Όταν εκτελούνται έργα στα Δημοτικά Γυμναστήρια με χρήματα της Γ.Γ.Α. τότε η Διοικούσα Επιτροπή διορίζεται με διετή θητεία από τον Υπουργό Αθλητισμού.

Είναι φανερό ότι αυτή η νομοθετική ρύθμιση περιθωριοποιεί την Τ.Α. όσον αφορά την διοίκηση και την λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων περιορίζοντας σαφώς τον ρόλο της. Αυτός ο περιορισμός παρατηρείται και σε ζητήματα του προσωπικού των Γυμναστηρίων. Ο πλήρης έλεγχος των αποφάσεων ανήκει στην Γ.Γ.Α. ενώ η δυνατότητα αυτόνομης λειτουργίας της Τ.Α. στα Δημοτικά Γυμναστήρια βρίσκεται σε ισχνά χαμηλό επίπεδο, αφού για δαπάνες πάνω από 50.000 δραχμές χρειάζεται έγκριση της Γ.Γ.Α.

Η αδυναμία της Τ.Α. να επιδράσει θετικά στους αθλητικούς χώρους, περιορίζει και την δυνατότητά της να δημιουργήσει η ίδια τους όρους για μία περιφερειακή υποδομή αθλητικής δράσης στην Τ.Α. στην βάση των τοπικών ιδιαιτεροτήτων και στην βούληση των πολιτών της περιοχής για άθληση.

Η δυνατότητα ίδρυσης Οργανισμών Νεολαίας και Άθλησης με το Π.Δ. 76/85 Άρθρο 175, αποτέλεσε μια ευκαιρία για την Τ.Α. να θέσει σε μία οργανωτικά νέα βάση την άθληση των πολιτών, ενώ με σχετικό νόμο (Ν. 1735/ 87) υπήρξε η δυνατότητα πρόσληψης Καθηγητών Φυσικής Αγωγής στους Δήμους και τις Κοινότητες και με Υπουργική Απόφαση δόθηκε η δυνατότητα διάθεσης των σχολικών αθλητικών χώρων στην Τ.Α.²⁷.

Οι προσπάθειες όμως αυτές νομοθετικής αντιμετώπισης των προβλημάτων για αθλητισμό στην περιφέρεια και στον θεσμό της Τ.Α. κρίνονται ως ανεπαρκείς για να δώσουν προοπτική σ' αυτόν τον τομέα της αθλητικής δραστηριότητας των πολιτών. Οι ελλείψεις στην οικονομική ενίσχυση αποτελούν τροχοπέδη για την λειτουργία στους Ο.Τ.Α. Η ύπαρξη Ο.Ν.Α. μόνο στους Δήμους Αθηναίων, Θεσσαλονίκης και Λάρισας, δείχνει την αδυναμία, ίσως και την αδιαφορία για την Τ.Α. ώστε να αναπτύξει και να προβάλλει το νέο πρότυπο δομής της άθλησης για όλους. Ο ρόλος της πολιτείας με την ενίσχυση του αθλητισμού υψηλών επιδόσεων (Ομοσπονδιών) δείχνει μία μονοδιάστατη αντίληψη για το αθλητικό φαινόμενο²⁸.

27. Υπ. Απ. Φ. 12/338/34/5/10.1.84

28. Βλ. Ν. 75/75

Η εκπλήρωση της υποχρέωσης της Πολιτείας απέναντι στις κοινωνικές ομάδες που δεν θέλουν να ασχοληθούν επαγγελματικά ή στη βάση του υψηλού ανταγωνισμού με τον αθλητισμό, είναι ένα ζήτημα που θα πρέπει να μας προβληματίσει. Το συνταγματικό δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών να αναπτύσσουν την προσωπικότητά τους στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή της χώρας, μένει κενό περιεχομένου, όταν περιορίζεται στην δυνατότητα ορισμένων (ουσιαστικά ολίγων) στην συστηματική και οργανωμένη ενασχόληση με τον υψηλό όπως λέγεται αθλητισμό.

Γενικά η αναγνώριση του πρωτεύοντα ρόλου στην Τ.Α. και στους φορείς της να διαμορφώσουν και να στερεοποιήσουν και οργανωτικά την ιδέα της αθλητικής δραστηριότητας των πολιτών, είναι αναγκαία και επιτακτική.

Τα Γυμναστήρια των Δήμων και των Κοινοτήτων μπορούν να γίνουν τα κέντρα ανάπτυξης και δημιουργίας αθλητικής δραστηριότητας όλων των πολιτών.

Στην Τ.Α. μπορεί να υπάρξει συνδυασμός των μορφών αθλητικής δράσης (σχολικής και εξωσχολικής) ώστε αυτό να γίνει και θεσμός της.

Οι Ο.Ν.Α., με την κατάλληλη οργανωτική, υλικοτεχνική και επιστημονική υποστήριξη, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Δ.Κ.Χ., θα πρέπει να αποτελέσουν πρότυπο Αθλητικής Δομής στους Ο.Τ.Α. για ικανοποίηση του δικαιώματος των πολιτών για αθλητική δραστηριότητα στον τόπο της κοινωνικής και πολιτιστικής δραστηριοποίησής τους για συμβολή στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή της χώρας.

6.7. Συμπέρασμα

Είναι φανερό πως ο Έλληνας νομοθέτης και περισσότερο η διοίκηση τελεί σε διάσταση με την κλασική Ελληνική σκέψη – θέση περί Γυμναστικής Παιδείας και Αγωνιστικής και Αθλητισμού.

Έχει επιβάλλει τη σύγχυση στο χώρο της εκπαίδευσης και της επιστήμης για το τι εστί Γυμναστική – Φ. Αγωγή και τι Αθλητισμός, σε βαθμό που τα όριά τους είναι δυσδιάκριτα, με αποτέλεσμα η ιδέα του Αθλητισμού, να κυριαρχεί επί της Γυμναστικής ιδίως ως παιδεία και να επιβάλλεται γενικώς.

Τα θεσμικά μέτρα για αθλητισμό στον περίβολο του Σχολείου, χωρίς να είναι αναγκαία και σκόπιμα, όπως είναι π.χ. οι Τάξεις Αθλητικής Διευκόλυνσης (Τ.Α.Δ.) επιβάλλουν το πρότυπο Αθλητισμός αρνητικά, δια της Εκπαίδευσης και όχι παιδεία δια της Φ. Αγωγής " Γυμναστικής ".

Έτσι το σχολείο και οι σκοποί του εντός του οποίου υφίσταται η Γυμναστική Αγωγή, έξω και πέρα από κάθε σκέψη παιδείας υποτάσσεται στην ιδέα αθλητισμός – επίδοση, ενώ χάριν της κοινωνικής αίγλης που φέρνει μαζί του το αθλητικό αναγκάζει πολλές φορές τους καθηγητές Φ. Αγωγής να στρέφονται μανιωδώς στην ανακάλυψη κάποιου μαθητή ταλέντου, παραβλέποντας το σύνολο των μαθητών και τις ανάγκες τους για Γυμναστική – Παιδεία.

ΜΕΡΟΣ Β΄

Δήμος Αιγιάλεω και Αθλητισμός

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

7.1. Ιστορική Εξέλιξη της Πόλης

Ο Δήμος Αιγάλεω βρίσκεται στην Δυτική περιοχή του Πολεοδομικού συγκροτήματος των Αθηνών.

Έχει αναπτυχθεί εκατέρωθεν της αρχαίας Ιεράς Οδού που συνέδεε και συνδέει την Αθήνα με την ιστορική Ελευσίνα, γνωστή από τα Ελευσίνια Μυστήρια και την λατρεία της Γης – Δήμητρας.

Η πομπή αυτή της τελετής ακολουθούσε την Ιερά Οδό - το όνομα της οποίας παραμένει το ίδιο και σήμερα μετά από 2500 χρόνια.

Η πόλη έχει πάρει το όνομά της από το όρος Αιγάλεω, από την κορυφή του οποίου ο βασιλιάς των Περσών Ξέρξης παρακολούθησε την καταστροφή του στόλου του από τους Έλληνες, στη θάλασσα της κοντινής νήσου Σαλαμίνας. Το γεγονός ενέπνευσε στον μεγάλο τραγικό Αισχύλο την τραγωδία του "ΠΕΡΣΕΣ".

Το Αιγάλεω διασχίζεται από τον ποταμό – Θεό Κηφισό, ο οποίος τότε ήταν στολισμένος με πάμπολλα αγάλματα, ιερά, μνημεία και ναούς.

Η πόλη μας περιελάμβανε κάποτε τμήμα του Αττικού Ελαιώνα που ήταν τόπος συνάντησης, περιπάτου, συζήτησης και φιλοσοφίας, προσωπικοτήτων όπως ο Σωκράτης και ο Πλάτωνας.

Σήμερα απέμειναν ελάχιστες αιωνόβιες ελιές και ένας Βυζαντινός ναΐσκος του 14^{ου} αιώνα για τον οποίο γίνονται προσπάθειες διάσωσης και ανάδειξής του.

Η πόλη μας καταλαμβάνει 410 περίπου εκτάρια και κατοικείται μαζικά για πρώτη φορά το 1922 από πρόσφυγες της Μ. Ασίας, υπαγόμενη τότε στην Επαρχία της Αττικής.

Το 1934 με διάταγμα οι γύρω οικισμοί Πυριτιδοποιείο, Κυδωνιές, Σωτηράκη, Αγία Ελεούσα, Λιούμη, Δαφνί, Αγία Βαρβάρα, Νέα Φώκαια, Χαϊδάρι και

Σκαραμαγκάς αποσπώνται από το Δήμο Αθηναίων και αποτελούν την κοινότητα των "Νέων Κυδωνιών" που διατηρείται μέχρι το 1941 οπότε και γίνεται Δήμος.

Στην περίοδο της κατοχής οι κάτοικοί του συμμετέχουν στον απελευθερωτικό αγώνα του λαού μας με αποκορύφωμα τη Μάχη του Κηφισού το 1944 με 42 νεκρούς Γερμανούς. Ακολουθούν αντίστοιχα των Γερμανών με μαζικές εκτελέσεις των κατοίκων. Η επίσημη απογραφή είναι 88 νεκροί πατριώτες. Το ολοκαύτωμα της περιοχής που επακολούθησε έμεινε βαθιά χαραγμένο στις μνήμες όλων.

Το Αιγάλεω είναι περιοχή δυναμικής βιομηχανικής ανάπτυξης. Οικοδομήθηκε αυθαίρετα χωρίς δυστυχώς να προβλεφθούν οι ανάλογοι κοινόχρηστοι χώροι. Τα περιβαλλοντικά προβλήματα, λόγω της ύπαρξης στην περιοχή πέντε μεγάλων λεωφόρων και πλήθους Βιομηχανιών, είναι σημαντικά και αποτελούν πρώτιστο μέλημα των εκάστοτε Δημοτικών Αρχών.

Ο πληθυσμός της πόλης μας σύμφωνα με την απογραφή του 1991 είναι 78.563 κάτοικοι, στην πραγματικότητα όμως στην πόλη ζουν και εργάζονται τουλάχιστον 130.000 άνθρωποι. Ανήκουν στα μικρομεσαία εισοδήματα, είναι στην πλειοψηφία τους, υπάλληλοι και αρκετοί μετανάστες, πρόσφυγες από διάφορες χώρες, που αποτελούν μαζί με τους Έλληνες συμπολίτες τους το εργατικό δυναμικό των πολλών βιομηχανιών και βιοτεχνιών της περιοχής.

Στα σχολεία του Δήμου φοιτούν περίπου 14.000 μαθητές.

Ο Δήμος χρηματοδοτεί, οργανώνει και αναπτύσσει αξιόλογη δράση στον πολιτιστικό και αθλητικό τομέα, καθώς και σε θέματα κοινωνικής πολιτικής.

Η πόλη μας διαθέτει ανοιχτό Δημοτικό θέατρο 1500 θέσεων Βιβλιοθήκη, Πνευματικό Κέντρο, Θεατρική ομάδα, Σχολή χορού και Εικαστικό Εργαστήριο με πολλά Τμήματα (Ζωγραφική, Γλυπτική, Κεραμική) και άλλες δραστηριότητες με σημαντική συμμετοχή παιδιών και ενηλίκων.

Στον Δήμο επίσης υπάρχουν πολλοί κλειστοί και ανοιχτοί αθλητικοί χώροι, γήπεδα τένις, μπάσκετ, ποδοσφαίρου, ολυμπιακών διαστάσεων κολυμβητήριο, πατινάζ, τεχνητή πίστα αναρρίχησης και λειτουργούν πολλές αξιόλογες ομάδες και σύλλογοι που αγωνίζονται σε εθνικές κατηγορίες.

Λειτουργούν Κέντρα Απασχόλησης Ηλικιωμένων, Δημοτικοί Βρεφονηπιακοί Σταθμοί, Κέντρο υποστήριξης γυναικών, Συμβουλευτικό Κέντρο για πρόσφυγες και άτομα με ειδικά προβλήματα κ.λ.π.

Στο κέντρο της πόλης δεσπόζει το μεγάλο Άλσος (147 στρεμμάτων), με χώρους αναψυχής και άθλησης που αποτελεί το μοναδικό πνεύμονα ανάσας για μικρούς και

μεγάλους. Χαρακτηριστικό γνώρισμά του, η πανύψηλη καμινάδα του παλαιού Πυριτιδοποιείου που λειτουργούσε παλαιότερα στο χώρο.

Κόσμημα του Αιγάλεω, το καινούργιο μας Δημαρχείο, επί της Ιεράς Οδού, προκαλεί το ενδιαφέρον και τα βλέμματα των κατοίκων και επισκεπτών της πόλης σηματοδοτώντας τη νέα προς το μέλλον πορεία της.

Το Αιγάλεω είναι αναμφισβήτητα μια πόλη με ιστορική διαδρομή. Στο κατώφλι του 21^{ου} αιώνα αναζητούμε μια ισορροπία ανάμεσα στον άνθρωπο, την κοινωνία, την κουλτούρα και την φύση.

Προς την κατεύθυνση αυτή κατατείνουν οι εργώδεις προσπάθειές μας ώστε να δημιουργήσουμε μια πόλη πιο όμορφη, ανθρώπινη, αντάξια των κατοίκων και της ιστορίας της.

Σήμερα το Αιγάλεω, μικρή κουκίδα στο χάρτη της Γηραιάς Ηπείρου προσπαθεί να συντονίσει το βηματισμό του για να οικοδομηθεί, από κοινού με τις άλλες γνωστές και άγνωστες μικρές αδελφές πόλεις, η Ενωμένη της Ειρήνης, της Δημοκρατίας και της Ευημερίας των λαών.

7.2. Χωροταξικά χαρακτηριστικά του Δήμου Αιγάλεω

Η ταυτότητα του Δήμου Αιγάλεω αναφέρεται στην πόλη που ουσιαστικά λειτουργεί ως " πρωτεύουσα " σε επίπεδο γεωγραφικής ενότητας.

Πράγματι διοικητικό και εμπορικό κέντρο το Αιγάλεω αποτελεί το υπερτοπικό κέντρο εξυπηρητήσεων για το σύνολο των Δήμων της Δυτικής Αθήνας και όχι μόνον. Σε κεντροβαρική θέση στο Δυτικό Λεκανοπέδιο με τις λειτουργίες που διαθέτει γίνεται πόλος έλξης και των γειτονικών Δήμων είτε ανήκουν στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, είτε της Αθήνας.

Το Αιγάλεω διαθέτει συνολική έκταση 650 στρ., από τα οποία η νομοθετημένη έκταση καλύπτει τα 538 στρ.. Η έκταση του μη νομοθετημένου τμήματος 112 στρ. αφορά την περιοχή του Ελαιώνα το μεγαλύτερο μέρος της οποίας καταλαμβάνεται από μεγάλες εγκαταστάσεις βιομηχανιών και βιοτεχνιών. Το Αιγάλεω συγκαταλέγεται στους παλαιότερους Δήμους της Χώρας και υπήρξε από πάντα πόλος έλξης οικιστών. Σήμερα η επίσημη απογραφή της Στατιστικής Επετηρίδας για το 1991 εκτιμά πληθυσμό 79.560 κατοίκων, ενώ αντίθετα τα Στατιστικά δελτία καταναλωτών ΔΕΗ για το 1989 εκτιμούν πληθυσμό 107.715 κατοίκων.

Με βάση τα επίσημα στοιχεία της ΕΣΥΕ μπορεί να εκτιμηθεί μια μέση μικτή πυκνότητα 147,8 κατ/στρ., ενώ μέση καθαρή 295,7 κατ/στρ.. Στη διάρθρωση του οικονομικά ενεργού πληθυσμού σαφώς υπερισχύει ο δευτερογενής τομέας, ενώ έπεται ο τριτογενής που εμφανίζεται με σημαντική δυναμικότητα.

Η πόλη του Αιγιάλεω εμφανίζει όχι μόνο μεγάλη διασπορά χρήσεων αλλά και μεγάλη διασπορά κέντρων τα οποία εξακολουθούν να αναπτύσσονται. Σε αντίθεση με τους ελλειπείς ελεύθερους χώρους και τον κοινωνικό εξοπλισμό, ανάλογα με τον πληθυσμό και τη βαρύτητα της πόλης, διαθέτει μια συγκέντρωση εμπορίου, το οποίο είναι διάσπαρτο και το οποίο υπερβαίνει το αναγκαίο αλλά και επιθυμητό μέτρο.

7.3. Επιχειρήσεις που ανθούν στο Δήμο

Η αγορά εργασίας στο Αιγιάλεω εμφανίζεται προβληματική για τρεις κυρίως λόγους. Ο πρώτος έχει σχέση με την αγορά εργασίας μέσα στην πόλη αλλά και ευρύτερα στη Δυτική Αθήνα. Με τη σταδιακή παρακμή του δευτερογενούς τομέα στην περιοχή, τον κυρίαρχο ρόλο έχει αρχίσει και τον διαδραματίζει ο τριτογενής, που όμως στηρίζεται και αυτός, όπως ο παραδοσιακός μεταποιητικός τομέας της περιοχής, σε μικρές οικογενειακές μονάδες. Ο δεύτερος έχει σχέση με την έλλειψη παρακολούθησης, από πλευρά των επιχειρήσεων της περιοχής, των τεχνολογικών εξελίξεων και την προσαρμογή των ακολουθουμένων παραγωγικών διαδικασιών. Τέλος ο τρίτος έχει σχέση με το ανθρώπινο δυναμικό, που στη περιοχή έχει χαμηλό μορφωτικό και επαγγελματικό επίπεδο σε σχέση με το υπόλοιπο Λεκανοπέδιο. Η ανεργία πλήττει κυρίως τις γυναίκες και τους νέους αλλά και τις μειονεκτούσες ομάδες (Παλινοστούντες, πρόσφυγες κλπ.).

Η απογραφή της ΕΣΥΕ το 1991 κατέγραφε για τους νέους που κατοικούν στο Δήμο Αιγιάλεω τα εξής:

Α. Πληθυσμιακά Στοιχεία

ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΑΡΡΕΝΕΣ	ΘΗΛΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ
15-19	2.933	2.923	5.856
20-24	3.171	3.375	6.546
25-29	3.097	3.170	6.267
ΣΥΝΟΛΟ	9.201	9.468	18.669

Β. Απασχόληση

ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΟΙ			ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΗ ΕΝΕΡΓΟΙ
	ΣΥΝΟΛΟ	ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ	ΑΝΕΡΓΟΙ	
15-19	1.232	759	473	4.624
20-24	4.113	3.189	924	2.433
25-29	4.688	4.138	550	1.579
ΣΥΝΟΛΟ	10.033	8.086	1.947	8.636
		81%	19%	

Γ. Ομάδες ατομικών επαγγελμάτων

ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ	ΑΣΚΟΥΝΤΕΣ ΕΠΙΣΤ. & ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜ.	ΔΙΕΥΘ. & ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΟΙΚ. ΣΤΕΛ.	ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΛΠ	ΕΜΠΟΡΟΙ & ΠΩΛΗΤΕΣ	ΑΠΑΣΧ. ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	ΓΕΩΡΓΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΥΛΟΤΟΜΟΙ ΑΛΙΕΙΣ ΚΛΠ	ΤΕΧΝΙΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ & ΧΕΙΡΙΣΤ. ΜΕΤ/ΚΩΝ ΜΕΣΩΝ	ΝΕΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ	ΔΕΝ ΔΗΛΩΣΑΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜ	ΔΗΛΩΣΑΝ ΑΝΕΠΑΡΚΩΣ Η ΑΣΑΦΟΣ ΤΟ ΕΠΑΓ.	ΣΥΝΟΛΟ
15-19	22	0	98	145	89	2	429	392	46	9	1.232
20-24	349	14	638	608	343	9	1.249	681	161	61	4.113
25-29	715	32	809	596	413	20	1.528	305	203	67	4.688

Έρευνα του Δήμου Αιγάλεω το 1992 (Πρόγραμμα Euroform) καταγράφει την ανεργία στο 17,8% του ενεργού πληθυσμού. Συγκεκριμένα οι απασχολούμενοι στο Δήμο είναι 27.500 κάτοικοι εκ των οποίων :

ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ	0,2%
ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ	55,0%
ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ	44,3%

ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ	2,9%
ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ	19,6%
ΣΥΜΒΟΗΘΟΥΝΤΑ ΜΕΛΗ	1,7%
ΜΙΣΘΩΤΟΙ	75,0%
ΜΗ ΔΗΛΩΣΑΝΤΕΣ	0,9%

Το επίπεδο εκπαίδευσης του οικονομικά ενεργού πληθυσμού είναι :

ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ	6,7%
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ	32,5%
ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ	39,5%
ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΟΙ	10,8%

7.4. Συμμετοχή σε ολοκληρωμένα προγράμματα

Ο Δήμος Αιγάλεω και η Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης Δήμου Αιγάλεω (ΔΕΑΔΑ) οργανώνουν, υλοποιούν και συμμετέχουν σε ολοκληρωμένα προγράμματα χρηματοδοτούμενα από Εθνικούς και Κοινοτικούς πόρους.

Προγράμματα Ενίσχυσης & Προώθησης της Απασχόλησης

Κοινοτική Πρωτοβουλία Απασχόλησης – Α΄ Κύκλος

1. Πρόγραμμα Horizon/ Iríde Παλινοστούντες : Έχει στόχο την επαγγελματική και κοινωνική ένταξη παλινοστούντων Ελληνοποντίων από τα κράτη της πρώην ΕΣΣΔ. Στα πλαίσια του προγράμματος δημιουργήθηκε το Κέντρο Υποστήριξης Κοινωνικής και Επαγγελματικής Ένταξης Παλινοστούντων. Στόχος του Κέντρου Υποστήριξης Παλινοστούντων είναι να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο μεταξύ της τοπικής κοινωνίας και των παλινοστούντων μέσα από πληροφορίες για εργασιακά ζητήματα, συμμετοχή σε κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις κ.α.. Το Κέντρο επίσης προσφέρει πληροφορίες για το νομικό καθεστώς ένταξης των παλινοστούντων, απόκτηση ιθαγένειας, πολιτογράφηση στους Δήμους, άδειες παραμονής, αναγνώριση τίτλων σπουδών κ.α. Συμμετέχουν ακόμα ο ΑΣΔΑ, οι Δήμοι Αγίας Βαρβάρας, Ιλίου και Ζεφυρίου, η ΓΓ Λαϊκής επιμόρφωσης και το Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας (ΕΛΚΕΠΑ).
2. Πρόγραμμα YOUTHSTART: Αφορά την ενίσχυση, της απασχόλησης της νεολαίας μέσα από πρωτοβουλίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δημιουργήθηκε το Γραφείο Πληροφόρησης και Επαγγελματικού Προσανατολισμού Νέων. Σκοπός του γραφείου είναι η παροχή εκπαιδευτικής και εργασιακής

πληροφόρησης στους Νέους του Δήμου μας. Παράλληλα παρέχεται συμβουλευτική σε εκπαιδευτικά και εργασιακά θέματα καθώς και πληροφόρηση σχετικά με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς επαγγελματικής αξιολόγησης και συμβουλευτικής. Συμμετέχουν ακόμα οι Δήμοι Ζωγράφου, Νέας Ερυθραίας, Αγ. Ιωάννη Ρέντη και Χολαργού, η δημοτική επιχείρηση Ζωγράφου και το κέντρο συνεχιζόμενης κατάρτισης του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ).

3. Πρόγραμμα NOW: για τη δημιουργία τοπικού παρατηρητηρίου γυναικείας δραστηριότητας, παραρτήματος του Κέντρου Νέων Ευκαιριών και Υποστήριξης Γυναικών στην Δυτική Αθήνα. Οι υπηρεσίες που προσφέρει το γραφείο είναι πληροφόρηση, συμβουλευτική, ψυχολογική υποστήριξη και εξεύρεση εργασίας. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν οι δήμοι της περιοχής και ο ΑΣΔΑ.

7.4.1. Κοινοτική Πρωτοβουλία Απασχόληση – Β΄ Κύκλος

1. INTEGRA / PREPATRE για Παλινοστούντες της πρώην ΕΣΣΔ.

Ο Δήμος Αιγάλεω σε συνεργασία με τον ΑΣΔΑ, Δήμους της Δυτικής Αθήνας, το Κέντρο Νέων Ευκαιριών και Υποστήριξης Γυναικών Δυτικής Αθήνας, την Γ.Γ. Απόδημου Ελληνισμού, Συλλόγους Ποντίων, το ΚΕΚ INTEGRATION TMC, την ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ, και τον ΟΑΕΔ κατέθεσαν αίτηση στα πλαίσια της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας " Απασχόλησης " - Άξονας INTEGRA για πρόγραμμα υποστήριξης Παλινοστούντων ομογενών από την ΕΣΣΔ.

Ο Δήμος Αιγάλεω ανέλαβε τη συνέχιση της λειτουργίας του Κέντρου Υποστήριξης Παλινοστούντων καθώς και την επέκταση των δραστηριοτήτων του με τη δημιουργία Γραφείου Προώθησης των Παλινοστούντων στις Τοπικές Επιχειρήσεις και προσθήκη υπηρεσιών Νομικής Υποστήριξης.

2. NOW / AVANZA για Υποστήριξη της Γυναικείας Πρωτοβουλίας

Ο Δήμος Αιγάλεω σε συνεργασία με το Κέντρο Νέων Ευκαιριών και Υποστήριξης Γυναικών, τον ΑΣΔΑ, Δήμους της Δυτικής Αθήνας και τον ΟΑΕΔ κατέθεσαν αίτηση στα πλαίσια της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας " Απασχόληση " - Άξονας NOW για πρόγραμμα υποστήριξης της Γυναικείας Απασχόλησης.

Μέσω του προγράμματος ο Δήμος Αιγάλεω ανέλαβε τη συνέχιση της λειτουργίας του Τοπικού Γραφείου Επαγγελματικής Υποστήριξης Γυναικών.

3. YOUTHSTART/ " Νεολαία και Τοπική Αυτοδιοίκηση "

Ο Δήμος Αιγάλεω σε συνεργασία με τη Δημ. Επιχείρηση Ζωγράφου, το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, τους Δήμους Αγ.Ι. Ρέντη, Άμφισσας, το ΚΕΚ ΗΡΙΑΝΟΣ, τον Ραδιοφωνικό Σταθμό "ΜΕΛΩΔΙΑ ", το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και τον ΟΑΕΔ κατέθεσαν αίτηση στα πλαίσια της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας " Απασχόληση " - Άξονας YOUTHSTART για πρόγραμμα που αφορά την ενίσχυση της απασχόλησης της νεολαίας.

Ο Δήμος Αιγάλεω ανέλαβε τη συνέχιση λειτουργία Τοπικού Γραφείου Επαγγελματικής Υποστήριξης Νέων.

4. HORIZON για Άτομα με Ειδικές Ανάγκες

Ο Δήμος Αιγάλεω σε συνεργασία με τη Δημ. Επιχείρηση Ζωγράφου, την Γ.Γ. Νέας Γενιάς, τους Δήμους Αγ.Ι. Ρέντη, το Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) ΗΡΙΑΝΟΣ, τον Ραδιοφωνικό Σταθμό "ΜΕΛΩΔΙΑ ", το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και τον ΟΑΕΔ κατέθεσαν αίτηση στα πλαίσια της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας " Απασχόληση " - Άξονας HORIZON για πρόγραμμα που αφορά την ενίσχυση της απασχόλησης των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ).

Μέσω του προγράμματος ο Δήμος Αιγάλεω ανέλαβε τη λειτουργία Τοπικού Γραφείου Σταδιοδρομίας ΑΜΕΑ και τη δημιουργία σταθμού τηλεδιάσκεψης.

Κοινοτική Πρωτοβουλία ADAPT – Πρόγραμμα " ASTRAbis "

Ο Δήμος Αιγάλεω σε συνεργασία με τον ΑΣΔΑ, Δήμους της Δυτικής Αθήνας, τη Γ.Γ. Λαϊκής Επιμόρφωσης, το ΕΚΚΕ, Ενώσεις και Σωματεία Βιοτεχνών και Μικρομεσαίες επιχειρήσεις της Δυτικής Αθήνας κατέθεσαν αίτηση στα πλαίσια της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας ADAPT για πρόγραμμα που αφορά την ενίσχυση των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων της Δυτικής Αθήνας.

Μέσω του προγράμματος ο Δήμος Αιγάλεω ανέλαβε τη λειτουργία Τοπικού Γραφείου Ενημέρωσης Εργαζομένων και τη δημιουργία σελίδας στο Internet.

Πρόγραμμα « ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΗΤΙ »

Ο Δήμος Αιγάλεω και η ΔΕΑΔΑ σε συνεργασία με το ΚΑΠΗ Αιγάλεω υλοποιεί το πρόγραμμα «ΒΟΗΘΕΙΑ στο ΣΠΗΤΙ» που συγχρηματοδοτείται από το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α.).

Γενικός σκοπός του προγράμματος είναι η παραμονή των ηλικιωμένων στο φυσικό και κοινωνικό τους περιβάλλον, η διατήρηση της συνοχής της οικογένειας του ηλικιωμένου, η ελαχιστοποίηση χρήσης ιδρυματικής φροντίδας και η βελτίωση και εξασφάλιση της ποιότητας ζωής τους.

Πρόγραμμα «Απόκτησης Εργασιακής Εμπειρίας στη φύλαξη σχολικών κτιρίων»

Ο Δήμος Αιγάλεω και η ΔΕΑΔΑ υλοποιούν το Επιδοτούμενο Πρόγραμμα Απόκτησης Εργασιακής Εμπειρίας στη φύλαξη σχολικών κτιρίων, διάρκειας έντεκα μηνών. Στο πρόγραμμα απασχολούνται 20 φύλακες.

Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης Δυτικής Αθήνας (1999-2001)

Στα πλαίσια των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης Δυτικής Αθήνας, στο οποίο συμμετέχει ο Δήμος Αιγάλεω, η Δημοτική Επιχείρηση Ανάπτυξης Δήμου Αιγάλεω (ΔΕΑΔΑ) ανέλαβε την υλοποίηση δράσεων / ενεργειών που στοχεύουν στην ανάπτυξη της απασχόλησης.

Για τη λειτουργία αυτών των δραστηριοτήτων, η ΔΕΑΔΑ προσέλαβε μέσω του Τοπικού Συμφώνου Απασχόλησης 37 άτομα διαφόρων ειδικοτήτων με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου πλήρους απασχόλησης σύμφωνα με την Γενική και Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Συγκεκριμένα οι δράσεις /ενέργειες που υλοποιεί ο δήμος Αιγάλεω είναι:

Ολοκληρωμένη Φροντίδα Παιδιού και Σχολείου

Ο Δήμος μας με τη βοήθεια της ΔΕΑΔΑ ανέλαβε την διαμόρφωση και τη πιλοτική λειτουργία κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών Δημοτικών Σχολείων (12^ο – 18^ο Δημοτικό Σχολείο περιοχή Νταμαράκια και 5^ο – 6^ο περιοχή Λιούμη).

Στα κέντρα αυτά, λειτουργούν τμήματα Ζωγραφικής, Χορού, Ρυθμικής, Ενισχυτικής διδασκαλίας και Λογοτεχνίας, Θεατρικού παιχνιδιού και Μουσικής μετά το ωράριο λειτουργίας των σχολείων.

Η ανταπόκριση της σχολικής κοινότητας ήταν πολύ θετική και ήδη στα τμήματα έχουν εγγραφεί περίπου 500 μαθητές διαφόρων ηλικιών.

Παράλληλα δημιουργήθηκε ομάδα Ψυχολόγων και Ειδικών Παιδαγωγών που σε συνεργασία με το Συμβουλευτικό Κέντρο του Δήμου, αναπτύσσει δραστηριότητες για

την ατομική και οικογενειακή συμβουλευτική και ψυχοκοινωνική υποστήριξη τόσο των παιδιών όσο και των γονιών, τις ειδικές μαθησιακές δυσκολίες παιδιών, διαταραχές σχολικών δεξιοτήτων κ.λ.π.

Φροντίδα Ηλικιωμένων και μέσα στο σπίτι

Το συγκεκριμένο πρόγραμμα στηρίχθηκε από τη Κοινωνική Υπηρεσία του Δήμου Αιγιάλεω.

Το πρόγραμμα «Φροντίδα Ηλικιωμένων και Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες στο Σπίτι» περιλαμβάνει δύο φάσεις υλοποίησης.

Η πρώτη που αφορά την καταγραφή του πληθυσμού που χρίζει βοήθειας, έχει ήδη ολοκληρωθεί και κατεγράφησαν 184 νοικοκυριά. Με επισκέψεις των Κοινωνικών Λειτουργών και των Νοσηλευτριών στα σπίτια των ενδιαφερομένων, διαπιστώθηκε η αναγκαιότητα για βοήθεια που χρίζει κάθε περίπτωση καθώς και το είδος της υπηρεσίας που πρέπει να προσφερθεί. Μετά από την αξιολόγηση της αναγκαιότητας για βοήθεια, 111 περιστατικά εντάχθηκαν στο πρόγραμμα. Για την ένταξη των περιστατικών στο πρόγραμμα ελήφθησαν οι εξής παράγοντες :

- Οικονομική κατάσταση,
- Κατάσταση υγείας,
- Βαθμός αυτοεξυπηρέτησης,
- Οικογενειακό περιβάλλον και
- Διανοητική – ψυχική κατάσταση

Η δεύτερη φάση υλοποίησης του προγράμματος, αφορά την κατ' οίκον εξυπηρέτηση των ενδιαφερομένων από το δίκτυο Κοινωνικών λειτουργών, Νοσηλευτών, Φυσιοθεραπευτών και Οικιακών βοηθών.

Στα 111 αυτά περιστατικά παρέχονται υπηρεσίες οικογενειακή βοήθεια, κοινωνική εργασία και νοσηλευτική φροντίδα σε τακτική βάση ανά 15νθήμερο. Όπου κρίνεται αναγκαία έκτακτη υποστήριξης αυτό πραγματοποιείται άμεσα. Όπου ο όγκος των περιστατικών είναι ηλικιωμένοι, ενώ περίπου 20 περιστατικά είναι ΑΜΕΑ.

Τέλος μέσω του προγράμματος παρέχονται φυσιοθεραπείες κατ' οίκον και στα ΚΑΠΗ σε 31 άτομα.

Προϊόντα και Υπηρεσίες για Εμπορικά Καταστήματα

Στα πλαίσια του προγράμματος «Προϊόντα και υπηρεσίες για εμπορικά καταστήματα», κατεγράφησαν οι επιχειρήσεις που έχουν έδρα την πόλη μας. Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί 2.000 επιχειρήσεις όλων των κατηγοριών.

Στόχος του Δήμου μας είναι η δημιουργία ενός κέντρου πληροφόρησης των επιχειρήσεων για χρηματοδοτικά προγράμματα, δραστηριότητες και πληροφορίες που συλλέγονται από το INTERNET και από τον έντυπο τύπο.

Προς αυτή την κατεύθυνση ο Δήμος από τις αρχές του 2001, καθιέρωσε Δελτίο Ενημέρωσης των επιχειρήσεων το οποίο αποστέλλεται ταχυδρομικά και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις επιχειρήσεις της πόλης μας.

Στα πρώτα Δελτία Ενημέρωσης που απεστάλησαν, περίπου 110 επιχειρήσεις ζήτησαν περισσότερες πληροφορίες και επιπλέον πληροφορίες και επεξηγήσεις.

II Προγράμματα καταπολέμησης του ρατσισμού και τις ξενοφοβίας

Ανάπτυξη και εφαρμογή Πιλοτικού Σχεδίου ενίσχυσης προσφύγων (1995-2000)

Ο Δήμος Αιγάλεω από το 1995 υποστηρίζει τις δράσεις που αναπτύσσει το Ίδρυμα Κοινωνικής Εργασίας και η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ με στόχο να δώσει λύσεις στα προβλήματα των προσφύγων που ζουν στη πόλη μας. Για το σκοπό αυτό ο Δήμος έχοντας επαφή και σχέση συνεργασίας με τους τοπικούς συλλόγους προσφύγων ενθάρρυνε την συμμετοχή των μελών στις δράσεις του Ιδρύματος Κοινωνικής Εργασίας. Ταυτόχρονα στηρίζει την προσπάθεια αυτή, με την παραχώρηση γραφείων στο Συμβουλευτικό Κέντρο του Δήμου για ολοκληρωμένη στήριξη στα πολύπλευρα και αλληλουχούμενα μεταξύ τους, προβλήματα ένταξης.

Budget Heading B3 –4133

Ο Δήμος Αιγάλεω το 1997 κατέθεσε αίτηση για οικονομική ενίσχυση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Budget Heading B3 –4133) για την υλοποίηση προγράμματος με τίτλο «Ανάπτυξη και εφαρμογή Πιλοτικού Σχεδίου ενίσχυσης προσφύγων». Το πρόγραμμα είχε διάρκεια 1 έτος και αφορούσε τους πρόσφυγες που διαμένουν στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Αθήνας. Περιελάμβανε δράσεις όπως:

- Καταγραφή προσφύγων με συμμετοχή μελών της ομάδας στόχου,
- Εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας και νοοτροπίας σε 150 πρόσφυγες,

- Λειτουργία γραφείου στήριξης προσφύγων κλπ.

Στα πλαίσια του ίδιου Budget Heading B3 –4133 συνεργάστηκε με τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό για την ανάπτυξη ενός Διαπολιτισμικού δικτύου Κοινωνικής Ένταξης Προσφύγων στην ευρύτερη περιοχή, μέσω της συμμετοχής μελών της κοινότητας σε δράσεις πολιτισμού, αθλητισμού και κοινωνικής ευαισθησίας. Η συγκεκριμένη πρόταση εγκρίθηκε από τη 5^η Διεύθυνση της Ε.Ε. και υλοποιήθηκε το 2000. Οι δράσεις που έχει αναλάβει ο Δήμος Αιγάλεω αφορούν κυρίως την ενθάρρυνση της συμμετοχής των μελών της κοινότητας, σε δραστηριότητες αθλητισμού και πολιτισμού.

III. Προγράμματα Προστασίας Περιβάλλοντος και Οικιστικής Ανάπτυξης

Πρόγραμμα «THERMIE» (1997)

Ενταχθήκαμε στον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης "Energies Cites" (Ενεργείς Πόλεις) και υλοποιήσαμε ως μέλη δικτύου οκτώ πόλεων απ' όλη την Ευρώπη δράσεις του προγράμματος "Thermie" με αντικείμενο ολοκληρωμένα συστήματα αστικών μεταφορών – χρήση καινοτόμων τεχνολογιών στα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» (1997)

Υπήρχε με τα σχολεία του δήμου για την περιβαλλοντική εκπαίδευση συμμετέχοντας σε ημερίδες και διαθέτοντας εκπαιδευτικό υλικό με ενέργειες του Δήμου το 3^ο Λύκειο εντάχθηκε στο διεθνούς εμβέλειας περιβαλλοντικό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας "Αλέξανδρος".

Πρόγραμμα «ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ» (1997)

Στηρίζουμε την πιλοτική εφαρμογή σε τέσσερα σχολεία του Δήμου (1^ο Δημοτικό, 4^ο Δημοτικό, 11^ο Δημοτικό, 15^ο Δημοτικό) του περιβαλλοντικού προγράμματος « Σχολικοί Κήποι» με σκοπό την προέκταση της χρήσης του σχολικού αύλειου χώρου σε χώρο εφαρμογής οικολογικών πρακτικών, ώστε τα παιδιά να έρθουν σε γνωριμία με τη φύση.

Αστικό Πιλοτικό Πρόγραμμα SWANS (1999 - 2000)

Στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Αστικού Πιλοτικού Προγράμματος ο Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Δυτικής Αθήνας (ΑΣΔΑ) συμμετείχαμε ενεργά στις δράσεις ανάπτυξης Διαδημοτικής συγκοινωνίας και εξοικονόμησης ενέργειας.

Ολοκληρωμένο Τοπικό Πρόγραμμα για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη σε εφαρμογή της HABITAT AGENDA

Ο Δήμος Αιγάλεω και η ΔΕΑΔΑ πρόκειται να υλοποιήσουν (β' εξάμηνο 2001 – 2002) πρόγραμμα για τη βιώσιμη ανάπτυξη σε εφαρμογή της HABITAT AGENDA. Το πρόγραμμα έχει εγκριθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ και η χρηματοδότησή του είναι ύψους 130.000.000 δρχ.

B3. ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Πρόγραμμα ECOS / Overture – Δημιουργία Διεθνούς Δικτύου Κέντρων υποστήριξης Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων για την προώθηση της τεχνολογικής συνεργασίας (1994).

Το σχέδιο έχει ως αντικείμενο τη δημιουργία σε 5 περιφέρειες της Ευρώπης δικτύου υποστήριξης των ΜΜΕ και ιδιαίτερα στον τομέα των Νέων Τεχνολογιών. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν εκτός του Δήμου Αιγάλεω, ο Δήμος και το Πανεπιστήμιο του Kingston (Μεγ. Βρετανία), δύο Δήμοι από τη Σουηδία, Οργανισμός με ανάλογη δραστηριότητα στην Βουδαπέστη (Ουγγαρία). Το πρόγραμμα προβλέπει, μέσω των γραφείων στήριξης των ΜΜΕ που θα δημιουργηθούν στους φορείς, την τεχνολογική συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων που εδρεύουν στις περιοχές των εταιρών του προγράμματος, την ανάδειξη των επιχειρήσεων και την ανταλλαγή πληροφοριών σε επιχειρηματικά θέματα.

Πρόγραμμα "YOUTH AND EUROPE" (1995)

Στο πλαίσιο της συμμετοχής του Δήμου στο πρόγραμμα "YOUTH AND EUROPE" και της ανταλλαγής εμπειριών, το καλοκαίρι του 1995 18 νέοι και νέες από το Αιγάλεω επισκέφθηκαν 8 ημέρες την Σουηδική πόλη CRISTIANSTAND.

Στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο "Υγιείς Πόλεις" (1996)

Ο Δήμος μας υιοθετώντας τις αρχές της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας εντάχθηκε το 1996 στο Εθνικό Δίκτυο "Υγιείς Πόλεις" και κατ' επέκταση στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο "Υγιείς Πόλεις 2000".

Η ένταξη αυτή μας δίνει τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε προγράμματα και να αναπτύξουμε τέτοιες δραστηριότητες που θα συντελέσουν στην προστασία του περιβάλλοντος και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής με τελικό στόχο την προαγωγή της σωματικής και ψυχικής υγείας των κατοίκων.

Πρόγραμμα URB-AL – Δημιουργία Δικτύων μεταξύ πόλεων της Ε.Ε. και της Λατινικής Αμερικής (1999-2000)

Ο Δήμος και η ΔΕΑΔΑ συμμετέχουν σε πρόγραμμα για τη δημιουργία δικτύων μεταξύ πόλεων της Ε.Ε. και της Λατινικής Αμερικής. Τα δίκτυα αυτά έχουν στόχο τη μεταφορά εμπειριών και τεχνογνωσίας σε ζητήματα τοπική και οικονομικής ανάπτυξης.

Κέντρο Προώθησης και Υποστήριξης της Απασχόλησης / Αποτελέσματα Λειτουργίας

Όπως αναφέρθηκε ήδη ο Δήμος Αιγάλεω και η ΔΕΑΔΑ, στα πλαίσια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης αλλά και με την δική του πλέον χρηματοδότηση, έχει αναπτύξει δράσεις και προγράμματα τα οποία στοχεύουν στην ανάπτυξη της απασχόλησης.

Η προοπτική ανάπτυξης της πόλης με κοινωνική συνοχή, χωρίς αντιμετώπιση του προβλήματος της απασχόλησης δεν είναι δυνατή. Πιστεύουμε ότι η δράση αυτή του Δήμου πρέπει να συνεχιστεί, αντιμετωπίζοντας το μεγάλο αυτό πρόβλημα, διότι τα ποσοστά ανεργίας στη περιοχή είναι υψηλότερα από το μέσο όρο του Λεκανοπεδίου.

Η Δημοτική Αρχή εφαρμόζει σε συνεργασία με άλλους διαδημοτικούς, εθνικούς και ευρωπαϊκούς φορείς, προγράμματα στα πλαίσια διαφόρων Κοινοτικών Πρωτοβουλιών, με αποδέκτες κατηγορίες πολιτών με ιδιαίτερες ανάγκες.

Το Κέντρο Προώθησης και Υποστήριξης της Απασχόλησης, αποτέλεσμα όλων αυτών των προγραμμάτων, στεγάζεται στο Συμβουλευτικό Κέντρο του Δήμου. Στα πλαίσια του λειτουργούν:

- Γραφεία Επαγγελματικής και Κοινωνικής Υποστήριξης ευπαθών ομάδων (Γυναίκες, νέοι, παλιννοστούντες, ΑΜΕΑ, πρόσφυγες κλπ),
- πληροφόρηση για τις επιδοτήσεις του ΟΑΕΔ (προσλήψεις ανέργων, επιδοτήσεις για νέους ελεύθερους επιχειρηματίες κλπ),
- πληροφόρηση για το Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης,
- υπηρεσίες Νομικής Υποστήριξης,
- υπηρεσίες Ψυχολογικής και Κοινωνικής Στήριξης.

Στην προσπάθεια δημιουργίας ενός τοπικού δικτύου πληροφόρησης και συνεργασίας ανάμεσα στις επιχειρήσεις της περιοχής και στις δομές στήριξης της απασχόλησης του Δήμου, γίνονται επαφές και συναντήσεις με τους υπεύθυνους προσωπικού. Σε πολλές περιπτώσεις είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε για ορισμένες

επιχειρήσεις την προοπτική πρόσληψη προσωπικού, είτε εποχικού είτε μόνιμου και έχουμε τη δυνατότητα να παραπέμπουμε τους ενδιαφερόμενους. Παράλληλα έχουμε συνεργασία με την Τοπική Υπηρεσία του ΟΑΕΔ, με σκοπό τη καλύτερη πληροφόρηση σε θέματα απασχόλησης, θέσεων εργασίας καθώς και προϋποθέσεων επιδότησης νέων θέσεων.

Συνοπτικά από το 1997, οι υπηρεσίες του Κέντρου έχουν δεχθεί 2.552 άτομα και συγκεκριμένα:

ΝΕΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ (Κάτω των 22)	432
ΑΝΔΡΕΣ ΑΝΕΡΓΟΙ (Άνω των 22)	581
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΕΡΓΕΣ (Άνω των 22)	806
ΠΑΛΛΙΝΟΣΤΟΥΝΤΕΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ	461
ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	81
ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ / ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ	191

Οι υπηρεσίες και τα αποτελέσματα που προέκυψαν από τη λειτουργία του Κέντρου έχουν ως εξής:

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ	731
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ	555
ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΞΕΥΡΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ	566
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ, ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ, ΝΟΜΙΜΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ	185
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΓΙΑ ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	472
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ	43

7.5. Οργανόγραμμα Δήμου Αγιάλεω

Στο ισόγειο του Δημαρχείου λειτουργούν τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Προσωπικού
- Ληξιαρχείο
- Τμήμα Δημοτολογικής κατάστασης
- Πρωτόκολλο
- Γραφείο Πρόνοιας
- Τμήμα Εξυπηρέτησης Αλλοδαπών

Στο Α΄ όροφο συναντάμε τα:

- Γραφείο Δ/ντριας Οικονομικών Υπηρεσιών
- Τμήμα Λογιστικών
- Τμήμα Προμηθειών και Αποθήκης
- Τμήμα Δημοτικών Προσόδων
- Ταμείο
- Τμήμα Μισθοδοσίας
- Γραφείο Προστασίας Κοινωνικού Περιβάλλοντος
- Δημοτικός Αθλητικός Οργανισμός (Δ.Α.Ο.)
- Γραφείο Ποιότητας Ζωής

Στο Β΄ όροφο βρίσκονται τα:

- Γραφείο Δ/ντριας Διοικητικών Υπηρεσιών
- Τμήμα Διοικητικό
- Γραφείο Παιδείας
- Γραφείο Δημοτικών Συμβούλων
- Φωτοτυπικό
- Γραφομηχανές
- Γραφείο Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών
- Τμήμα Οδοποιίας Υδρευσης Έργων
- Τμήμα Πολεοδομικών Εφαρμογών
- Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικού

- Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικού και Πληροφορικής
- Τμήμα Αρχιτεκτονικών Έργων

Στο Γ' όροφο απαντά κανείς στα :

- Γραφείο Δημάρχου
- Πρόεδρος Δ.Σ.
- Νομική Υπηρεσία
- Γραφείο Αντιδημάρχου
- Δημοτική Επιχείρηση Δήμων και Κοινοτήτων (ΔΕΑΔΑ)
- Δημοτικός Πολιτιστικός Οργανισμός (Δ.Π.Ο.)

Εκτός του κτιρίου που βρίσκεται το Δημαρχείο, στην Ιερά Οδό και Κάλβου υπάρχουν και άλλα τμήματα τα οποία στεγάζονται σε κτίρια που βρίσκονται μέσα στο Αιγάλεω.

- Τεχνικά Συνεργεία
- Τμήμα Κήπων και Δεντροστοιχιών
- Τμήμα Καθαριότητας
- Τμήμα Αποθήκης και Συνεργείων
- Δημοτικά Ιατρεία
- Δημόσιο Ταμείο
- Δημοτικό Θέατρο
- Φιλαρμονική
- Βιβλιοθήκη
- Συμβουλευτικό Κέντρο
- Παιδικοί Σταθμοί
- Εθνικό Γυμναστήριο
- 1^ο ,2^ο ,3^ο ΚΑΠΗ
- Κολυμβητήριο
- Πατινάζ

7.6. Οργάνωση Δημοτικών Υπηρεσιών

Έχοντας υπόψη:

- Τις διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 1188/81, περί κυρώσεως του Κώδικα καταστάσεως προσωπικού ΟΤΑ και τις όμοιες του Ν. 141/84 «Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων της Δημοτική και Κοινοτικής νομοθεσίας, για την ενίσχυση της αποκέντρωσης και την ενδυνάμωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.
- Το άρθρο 26 του Ν. 1832/89.
- Τις διατάξεις του Ν. 1476/84 και τις όμοιες του Ν. 1586/86.
- Το αριθμ. 1/5/12.2.90 πρακτικό του Υπηρεσιακού Συμβουλίου της Νομαρχίας, στο οποίο διατυπώνει τη σύμφωνη γνώμη του, επί της αριθμ. 378/89 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αιγιάλεω Αττικής, περί τροποποιήσεως, προσαρμογής και κωδικοποιήσεως του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας (Ο.Ε.Υ.) του δήμου αυτού, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουν την αριθμ. 378/89 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αιγιάλεω, περί τροποποιήσεως, προσαρμογής και κωδικοποιήσεως του Ο.Ε.Υ. του δήμου, ως εξής:

Οι δραστηριότητες των υπηρεσιών του Δήμου κατανέμονται στις εξής διοικητικές ενότητες:

1. Το Γραφείο Δημάρχου
2. Η Γενική Γραμματεία
3. Η Δ/ση Διοικητικών Υπηρεσιών
4. Η Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών
5. Η Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών
6. Η Δ/ση Καθαριότητας
7. Η Δ/ση Κήπων – Δενδροστοιχιών – Παιδικών Χαρών

Οι παραπάνω υπηρεσιακές μονάδες, διαρθρώνονται ως εξής:

Α' Το γραφείο Δημάρχου συγκροτείται από τα εξής τμήματα:

- Ιδιαίτερο Γραφείο Δημάρχου
- Γραφείο Αντιδημάρχων
- Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων
- Γραφείο Προγραμματισμού και Μελετών
- Γραφείο Ποιότητας Ζωής

- Γραφείο Προστασίας Κοινωνικού Περιβάλλοντος
- Γραφείο Ειδικών Συμβούλων ή Επιστημονικών Συνεργατών και Ειδικού Συνεργάτη
- Ειδική Υπηρεσία δήμων και Κοινοτήτων του Ν. 1080/80 όπου ανάγονται ο έλεγχος και η τήρηση των διατάξεων, που αφορούν: για την καθαριότητα, την κυκλοφορία και την στάθμευση των οχημάτων, την οικοδόμηση την αποχέτευση και τέλος την μόλυνση του περιβάλλοντος.
- Γραφείο Δικηγόρων του δήμου

Β' Η Γενική Γραμματεία αποτελείται από το γραφείο του Γενικού γραμματέα.

Το γραφείο αυτό διεξάγει κάθε υπηρεσία που αφορά τις αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέα ή που αναθέτει στο Γραφείο αυτό και η οποία δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των υπολοίπων υπηρεσιακών μονάδων του Δήμου.

Γ' Η Δ/ση Διοικητικών Υπηρεσιών αποτελείται από τα παρακάτω τμήματα και γραφεία

- Ιδιαίτερο γραφείο του Διευθυντή
- Τμήμα Διοικητικό το οποίο αποτελείται από τα παρακάτω γραφεία
 1. Γραφείο Διοικητικό
 2. Γραφείο Κοινωνικής Μέριμνας – Δημοτικής Εξοχής
 3. Γραφείο Δημοτικού Συμβουλίου – Δημαρχιακής επιτροπής και Επιτροπής Διεξαγωγής Δημοπρασιών.
 4. Συνουκιακών Συμβουλίων.
 5. Γραφείο Κλητήρων Θυρών – Φυλάκων Δημοτικών κτιρίων και εγκαταστάσεων – Διεκπεραίωσης – Αρχείου
 6. Γραφείο Παιδείας
 7. Γραφείο Αθλητισμού (Δημοτικός Αθλητικός Οργανισμός)
 8. Γραφείο Ν.Π.Δ.Δ. το οποίο ενημερώνει τη Δημοτική Αρχή για την ανάπτυξη και ανανέωση της θητείας των Ν.Π. όπως και κάθε Ιδρύματος που συμμετέχει ο δήμος με εκπροσώπους του.
- Τμήμα Προσωπικού το οποίο αποτελείται από το
 1. Γραφείο Προσωπικού με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου
 2. Γραφείο Προσωπικού με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου

3. Γραφείο Προσωπικού με σχέση Ιδιωτικού Δικαίου, έργων αυτεπιστασίας
- Τμήμα Μισθοδοσίας το οποίο αποτελείται από το
 1. Γραφείο Μισθοδοσίας προσωπικού Δημοσίου Δικαίου
 2. Γραφείο Μισθοδοσίας προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου
 3. Γραφείο Μισθοδοσίας προσωπικού έργων αυτεπιστασίας
 4. Γραφείο Παρακολούθησης και ενημέρωσης ασφαλιστικών βιβλιαρίων ΙΚΑ και λοιπών Ταμείων
 - Τμήμα Δημοτικής Κατάστασης
 1. Γραφείο Μητρώων και Στρατολογίας
 2. Γραφείο Δημοτολογίων και έκδοσης πιστοποιητικών
 3. Γραφείο Εκλογικό
 4. Γραφείο Ληξιαρχείου

Δ' Η Δ/ση Οικονομικών Υπηρεσιών αποτελείται από τα παρακάτω τμήματα και γραφεία

- Γραφείο Διευθυντού
- Τμήμα Λογιστικό το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Λογιστηρίου και Προϋπολογισμού
 2. Γραφείο Εκκαθαρίσεως Δαπανών
- Τμήμα Προμηθειών το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Αγορών
 2. Γραφείο Διαγωνισμών
 3. Γραφείο Αποθήκης υλικού
- Τμήμα Δημοτικών Προσόδων το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Φορολογικών Διαφόρων και αμφισβητήσεων και παρακολούθησης κρατικών επιχορηγήσεων
 2. Γραφείο Ανταποδοτικών τελών, φόρου ηλεκτροδοτημένων χώρων και αποχέτευσης
 3. Γραφείο φόρων, εισφορών δικαιωμάτων και λοιπών τελών πλην ανταποδοτικών
 4. Γραφείο παρανόμων σταθμεύσεων παραβάσεως ΚΟΚ και οίκοθεν εισπράξεων
 5. Γραφείο ελέγχου φορολογητέας ύλης και κοινοποιήσεων

6. Γραφείο Δημοτικών Επιχειρήσεων.

7. Γραφείο Δημοτικής περιουσίας – Κτηματολογίου

Ε' Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών

- Γραφείο Διευθυντή
- Τμήμα Οδοποιίας και Υδραυλικών έργων το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία
 1. Γραφείο Οδοποιίας
 2. Γραφείο Υδραυλικών έργων
 3. Γραφείο Μελετών Προμηθειών
- Τμήμα Αρχιτεκτονικών Έργων το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Κτιριακών έργων
 2. Γραφείο Αναπλάσεων και Διαμορφώσεων Κοινοχρήστων χώρων
- Τμήμα Πολεοδομικών Εφαρμογών το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Σχεδίου πόλεως και Οικιστικής Ανάπτυξης
 2. Γραφείο Τοπογραφίσεων
 3. Γραφείο έκδοσης αδειών και ελέγχου οικοδομικών εργασιών
- Τμήμα Τεχνικών Συνεργείων το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Οικοδομικών εργασιών και διαμορφώσεων
 2. Γραφείο Έργων Οδοποιίας και Υδραυλικών
- Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών και Πληροφορικής το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Ηλεκτρολογικού – Μηχανολογικού
 2. Γραφείο Μηχανογράφησης – Μηχανοργάνωσης

ΣΤ' Δ/ση Καθαριότητας

- Γραφείο Διευθυντού
- Τμήμα καθαριότητας το οποίο αποτελείται από:
 1. Γραφείο Προγραμματισμού και Κίνησης
 2. Γραφείο Περισυλλογής και απόρριψης απορριμμάτων
- Τμήμα Αποθήκης και Συνεργείου το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Αποθήκης και Διαχείρισης
 2. Γραφείο Επισκευής και Συντήρησης

Ζ' Δ/ση Κήπων και Δεντροστοιχιών – Παιδικών Χαρών

- Γραφείο Διευθυντού

- Τμήμα Κηποτεχνίας
 1. Γραφείο Συντήρησης και επέκτασης πρασίνου
 2. Γραφείο καταπολέμησης ασθενειών και απολυμάνσεων
 3. Γραφείο Συντήρησης και επισκευής μηχανικού εξοπλισμού κήπων
- Τμήμα Παιδικών Χαρών - Αλσών – Αθλητικών Κέντρων το οποίο αποτελείται από τα εξής γραφεία:
 1. Γραφείο Παιδικών Χαρών – Αθλητικών Κέντρων
 2. Γραφείο Αλσών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΙΓΑΛΕΩ

8.1. Δ.Α.Ο. Αιγάλεω

Ο Δημοτικός Αθλητικός Οργανισμός Αιγάλεω είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, έχει έδρα το Αιγάλεω και ιδρύθηκε για να οργανώσει και να αναπτύξει την αθλητική δραστηριότητα του Δήμου Αιγάλεω. Σε συνεργασία με τα συνοικιακά συμβούλια, τους αθλητικούς συλλόγους και τις ομοσπονδίες αθλημάτων προσπαθεί να πετύχει το στόχο του με όσο το δυνατόν καλύτερα αποτελέσματα.

Ο Δ.Α.Ο. χρηματοδοτείται από τον Δήμο Αιγάλεω και συγκεκριμένα για το 1999- 2000 από την Γ.Γ.Α. με το ποσό των 4.000.000 για την πληρωμή Γυμναστών στα προγράμματα Μαζικού Λαϊκού Αθλητισμού.

Οι ετήσιες δαπάνες για τον αθλητισμό ανέρχονται στα 30.000.000 από διάφορες χορηγήσεις και από την επιχορήγηση του Δήμου.

8.2. Προγράμματα και αθλητικές δραστηριότητες για παιδιά & ενήλικες

Στα προγράμματα για παιδιά περιλαμβάνονται κολύμβηση, τένις, ποδόσφαιρο, στίβος, ρυθμική, ενόργανη, τμήμα με ειδικές ανάγκες καθώς επίσης και άθληση στους Βρεφονηπιακούς Δημοτικούς & Κρατικούς Σταθμούς του Δήμου Αιγάλεω.

Στα προγράμματα για ενήλικες περιλαμβάνονται κολύμβηση, τένις, γυμναστική για Γυναίκες και άθληση στα ΚΑΠΗ.

Επίσης συμμετέχει στην συνδιοργάνωση αγώνων & Ημερίδων με Σωματεία του Αιγάλεω, εκδηλώσεις τιμητικού χαρακτήρα, κοπή πίτας των τμημάτων του Δ.Α.Ο. σε χιονοδρομικά κέντρα, χορός των τμημάτων Γυναίκα και αθλητισμός αφιερωμένος στην Ημέρα της Γυναίκας.

Σε ετήσια βάση ο Δ.Α.Ο. διοργανώνει τον γύρο του Αιγάλεω, Τουρνουά Ποδοσφαίρου Δημοτικών Σχολείων και ανεξαρτήτων Σωματείων, Ημερίδα Στίβου τα Παναγαλιώτικα, Ημερίδα Στίβου σε συνεργασία με το Ειδικό Σχολείο για παιδιά με ειδικές ανάγκες και Τουρνουά Βόλεϊ Δημοτικών Σχολείων.

Επίσης ο Δ.Α.Ο. συνεργάζεται με άλλους Δήμους, καθώς και με άλλους δημόσιους φορείς. Συμμετέχει στην Κολυμβητική Ημερίδα με τον Δ.Α.Ο. Χαϊδαρίου, Συμμετέχει στα φεστιβάλ Γυμναστικής στον Δήμο Περιστερίου και της Αγίας Βαρβάρας. Παράλληλα συμμετέχει με την πολιτιστική διαδρομή σε συνεργασία με την Νομαρχία Αθηνών και συμμετοχή ως Ιδρυτικό μέλος στο Δίκτυο Δημοτικών Αθλητικών Οργανισμών.

Τέλος ο Δήμος Αιγάλεω συμμετείχε το 1997 στο πρόγραμμα Εύραθλον της Ε.Ε., ενώ έχει ήδη υποβληθεί πρόταση για Δημερίδα Παιδιά με Ειδικές Ανάγκες.

8.3. Προτάσεις δήμου Αιγάλεω προς τον ΑΣΔΑ

Ο Δ.Α.Ο. έθεσε τις προτάσεις του προς τον ΑΣΔΑ για την επίλυση προβλημάτων του αθλητισμού στον δήμο Αιγάλεω. Μερικές από τις προτάσεις είναι οι παρακάτω:

- Δημιουργία Αθλητικού κέντρου στο χώρο του 6^{ου} Γενικού Λυκείου (πρώην Πολυκλαδικό), υπάρχει ήδη εγγραφή μελέτης στο πρόγραμμα του ΑΣΔΑ.
- Έλλειψη γηπέδων Ποδοσφαίρου για ταερασιτεχνικά Σωματεία του Αιγάλεω.
- Έλλειψη Κλειστού Γυμναστηρίου.
- Πρόβλημα ολοκλήρωσης των αιθουσών κάτω από τις εξέδρες του Γηπέδου.
- Τέλος βασικό αίτημα η διεκδίκηση απόκτησης και αξιοποίησης κοινοχρήστων χώρων στον Ελαιώνα για την δημιουργία ελαφρών αθλητικών υποδομών για την ευρύτερη περιοχή.

8.4. Αθλητικές υποδομές του δήμου Αιγάλεω

Στο Δήμο Αιγάλεω στεγάζονται οκτώ αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες αναφέρονται παρακάτω:

Το Δημοτικό Γήπεδο Σταύρος Μαυροθαλασσίτης, το οποίο χρησιμοποιείται για τις προπονήσεις της ποδοσφαιρικής ομάδας του Αιγάλεω καθώς επίσης διεξάγονται και ποδοσφαιρικοί αγώνες. Το γήπεδο απασχολεί 3 άτομα ως μόνιμο προσωπικό.

Το Δημοτικό Γήπεδο Εδέσσης (Λιούμη), το οποίο διεξάγονται μικροί ποδοσφαιρικοί αγώνες.

Το Δημοτικό Γήπεδο Μπάσκετ Λοιμωδών το οποίο αθλεί και ψυχαγωγεί κυρίως τους νέους της περιοχής. Το γήπεδο απασχολεί 1 άτομο.

Το Δημοτικό Αθλητικό Κέντρο Ευαγγελιστρίας το οποίο αθλεί και ψυχαγωγεί κυρίως τους νέους της περιοχής. Το γήπεδο απασχολεί 1 άτομο.

Η αίθουσα Γυμναστικής στο Γήπεδο Θηβών, που απασχολεί 1 άτομο.

Το Εθνικό Αθλητικό Κέντρο (ΕΑΚ) της Γ.Γ.Α. το οποίο αθλεί και ψυχαγωγεί κυρίως τους νέους της περιοχής. Το γήπεδο απασχολεί 1 άτομο.

Τέλος το κλειστό γυμναστήριο και κολυμβητήριο της Γ.Γ.Α., όπου εκτός από τις ώρες κοινού προπονούνται αθλητές και αθλήτριες διαφόρων σωματείων. Υπάρχει ειδική πισίνα για παιδιά που πρωτοξεκινούν κολύμβηση.

Τέλος υπάρχει η κλειστή αίθουσα του 6^{ου} Γενικού Λυκείου

Ο ΔΑΟ συνεργάζεται με 18 καθηγητές Φυσικής Αγωγής και με 3 καθηγητές από το πρόγραμμα της Γ.Γ.Α.

Στον παρακάτω πίνακα βλέπουμε πως κατανέμεται η λαϊκή συμμετοχή στις διάφορες αθλητικές δραστηριότητες του δήμου, καθώς επίσης και ποια αθλήματα έχουν τη μεγαλύτερη ζήτηση στην πόλη Αιγάλεω.

Τμήμα κολύμβησης για παιδιά	200 παιδιά
Τμήμα κολύμβησης ενηλίκων	150 ενήλικες
Τμήμα Ποδοσφαίρου	80 παιδιά
Τμήμα τένις για παιδιά	35 παιδιά
Τμήμα τένις ενηλίκων	25 ενήλικες
Τμήμα ενόργανης	30 παιδιά
Τμήμα Ρυθμικής	35 παιδιά
Γυναίκα και Αθλητισμός	150 γυναίκες
Παιδί με Ειδικές ανάγκες	25 παιδιά
Τμήμα Στίβου	15 παιδιά
Σύνολο	745 παιδιά

Στους βρεφονηπιακούς και Παιδικούς σταθμούς (Δημοτικούς και Κρατικούς) τα προγράμματα παρακολουθούν 800 περίπου παιδιά.

Το πρόγραμμα στα ΚΑΠΗ παρακολουθούν 100 περίπου άτομα.

Τέλος ο ΔΑΟ συνεργάζεται με όλα τα Σωματεία της περιοχής (σωματεία Ποδοσφαίρου, μπάσκετ, κολύμβησης, Ξιφασκίας και Στίβου) διοργανώνοντας τουρνουά, Ημερίδες κ.λ.π. Ο Δήμος Αιγάλεω επιχορηγεί τα Σωματεία κάθε χρόνο.

8.5. Οικονομικά Χαρακτηριστικά του Δ.Α.Ο.

1) Με την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου με αριθμό 145/ 88, που εγκρίθηκε με την αριθμ. 6943/ 88 όμοια της Νομαρχίας Δυτικής αττικής και δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. 257 / τ.Β' / 2-5-88 ιδρύθηκε Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ (Δ.Α.Ο. ΑΙΓΑΛΕΩ) με έδρα το Αιγάλεω.

2) Σκοπός του Νομικού Προσώπου είναι η οργάνωση και ανάπτυξη αθλητικών δραστηριοτήτων στο δήμο Αιγάλεω, με την οργάνωση και λειτουργία αθλητικών Κέντρων και Γυμναστηρίων, χώρων αθλοπαιδιών και γυμναστικής για την καλλιέργεια των σωματικών και πνευματικών ικανοτήτων των κατοίκων της περιοχής μέσα στα πλαίσια των σύγχρονων ιδανικών της ειρήνης, της δημοκρατίας και της ευγενής άμιλλας. Προώθηση των αθλητικών δραστηριοτήτων σε όλο το Αιγάλεω σε συνεργασία με τα Συνοικιακά Συμβούλια, τους Αθλητικούς Συλλόγους και τις Ομοσπονδίες Αθλημάτων.

Η δημιουργία αθλητικών τμημάτων όπως ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλει, ενόργανης γυμναστικής, κολύμβησης, στίβου και άλλων για την εκγύμναση των νέων του Δήμου μας.

Συμμετοχή σε αγώνες, (πρωταθλήματα, ημερίδες κ.λ.π.)

Για τις παραπάνω δραστηριότητες απαιτούνται οικονομικοί πόροι τους οποίους ο Δ.Α.Ο. Αιγάλεω βρίσκει από :

1. Την ετήσια επιχορήγηση του Δήμου, δραχμών 2.000.000 τουλάχιστον.
2. Επιχορήγηση και κάθε άλλη παροχή του Κράτους είτε απ' ευθείας προς τον Δ.Α.Ο. Αιγάλεω είτε προς το Δήμο Αιγάλεω για το Δ.Α.Ο. Αιγάλεω.
3. Κάθε είδους συνδρομές, εισφορές, δωρεές, κληρονομίες και κληροδοσίες.
4. Έσοδα από τη συμβολική χρηματική συμμετοχή των αθλούμενων, στις εγκαταστάσεις του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω.

5. Εισπράξεις από το αντίτιμο πραγμάτων ή υπηρεσιών που παρέχονται από το Δ.Α.Ο. Αιγάλεω.
6. Πρόσοδοι από την ίδια αυτού περιουσία και
7. Κάθε άλλη νόμιμη πρόσοδο.

8.6. Διοίκηση του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω

Ο Δ.Α.Ο. Αιγάλεω διοικείται από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο που αποτελείται από:

- Τον Δήμαρχο ή Αντιδήμαρχο ως Πρόεδρο
- Τέσσερις Δημοτικούς Συμβούλους
- Έναν εκπρόσωπο των αθλουμένων ή των γονέων αυτών, όταν οι αθλητές είναι κάτω των 16 ετών
- Τρεις πολίτες που θέλουν και μπορούν να έχουν δραστήρια ενασχόληση με τα αθλητικά ζητήματα
- Ορίζονται σύμφωνα με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγει Αντιπρόεδρο, Γραμματέα και Έφορο από τα μέλη του.

Η θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου είναι διετής και ακολουθεί κάθε φορά τη διαδικασία και τη χρονική διάρκεια του Δημοτικού Συμβουλίου.

Ο Δ.Α.Ο. Αιγάλεω εκπροσωπείται στα δικαστήρια και σε κάθε αρχή από τον Πρόεδρό του και όταν αυτός απουσιάζει ή καλύπτεται, από τον Αντιπρόεδρο.

8.6.1. Σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο, αφού συνέλθει σε σώμα μέσα σε δέκα μέρες από την κοινοποίηση του διορισμού του, εκλέγει τον Αντιπρόεδρο, τον Γραμματέα και τον Έφορο.

8.6.2. Σύγκληση του Διοικητικού Συμβουλίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει υποχρεωτικά μία φορά το μήνα, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου που κοινοποιείται στα μέλη τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση. Στην πρόσκληση αναγράφονται και τα θέματα που θα συζητηθούν και ο τόπος συνεδριάσεως.

Έκτακτες συνεδριάσεις πραγματοποιούνται κάθε φορά που κρίνεται σκόπιμο από τον Πρόεδρο ή το ζητήσουν τουλάχιστον το 1/3 των μελών του Δ.Σ. με θέματα καθορισμένα.

Για εξαιρετικές και επείγουσες περιπτώσεις το Δ.Σ. του Οργανισμού μπορεί να συνεδριάσει την ίδια μέρα που κοινοποιείται η πρόσκληση στην οποία όμως θα αναφέρεται και ο λόγος που η συνεδρίαση γίνεται επειγόντως.

8.6.3. Λειτουργία Διοικητικού Συμβουλίου

Η λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου γίνεται ως εξής:

Πρώτον το Συμβούλιο συνεδριάζει εφ' όσον υπάρχει απαρτία. Απαρτία υπάρχει όταν από το σύνολο των μελών του Δ.Σ. οι παρόντες είναι οι μισοί και ένας συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου ή Αντιπροέδρου.

Αν μετά από δύο συνεχείς προσκλήσεις στο Συμβούλιο δεν έχει απαρτία αυτό συνεδριάζει ύστερα από τρίτη πρόσκληση και αποφασίζει μόνο για όσα θέματα υπήρχαν στην αρχική πρόσκληση, εφ' όσον παρίσταται τουλάχιστον το ¼ του συνολικού αριθμού των μελών του Συμβουλίου.

Δεύτερον το Συμβούλιο παίρνει τις αποφάσεις του με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων, αν δεν υπάρχει άλλη διάταξη που να ορίζει διαφορετικά.

Απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων είναι ο αμέσως μεγαλύτερος ακέραιος αριθμός από το μισό του αριθμού των παρόντων.

Σύμβουλος που παρίσταται στην αρχή της συνεδρίασης και υπήρχε νόμιμη απαρτία, όταν αποχωρεί στη συνέχεια με σκοπό τη ματαίωση λήψης απόφασης, από μη ύπαρξη απαρτίας ή όταν αποχωρεί από κόπωση ή άλλους προσωπικούς λόγους, θεωρείται παρών.

Η αποχώρηση αυτή δεν ασκεί επίδραση στη νομιμότητα λαμβανομένης απόφασης, μετά την αποχώρησή του, έστω αν δεν υπάρχει απαρτία.

Στην περίπτωση αυτή οι αποχωρούντες θεωρούνται ως παρόντες σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης που άρχισε νόμιμα και διατηρείται απαραίτητος για την απαρτία αριθμός.

Και τρίτον αν κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ. απουσιάζει αδικαιολόγητα τρεις (3) συνεχείς τακτικές συνεδριάσεις, το Δ.Σ. εισηγείται στο Δημοτικό Συμβούλιο την αντικατάστασή του.

Επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο αποφασίζει για κάθε θέμα του Δ.Α.Ο. μεριμνά για την επιτυχία των σκοπών του, διαχειρίζεται την περιουσία του και ασκεί εποπτεία στη λειτουργία του.

Ειδικότερα αποφασίζει :

1. Για την οργάνωση και λειτουργία αθλητικών Κέντρων και γυμναστηρίων, χώρων αθλοπαιδιών και γυμναστικής και γενικά χώρων αθλητικής δραστηριότητας καθώς και τη συντήρησή τους.
2. Για την αγορά ή μίσθωση των απαραίτητων εγκαταστάσεων, χώρων και μέσων για την εξασφάλιση της λειτουργίας των παραπάνω δραστηριοτήτων καθώς και την προμήθεια μηχανών, οργάνων, επίπλων, σχημάτων και λοιπού εξοπλισμού που είναι απαραίτητα για τις λειτουργίες αυτές.
3. Για τον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό του Δ.Α.Ο., καθώς και για την τροποποίηση του προϋπολογισμού.
4. Για την οργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων, συναντήσεων, την οργάνωση σεμιναρίων, ομιλιών, συζητήσεων, προβολών κ.λ.π. στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και κάθε άλλη ενέργεια που έχει σχέση με τη δημιουργία αθλητικής κίνησης στην πόλη.
5. Ψηφίζει τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δ.Α.Ο. καθώς και τους ειδικούς κανονισμούς λειτουργίας των επί μέρους δημιουργημένων αθλητικών τμημάτων και χώρων άθλησης.
6. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να δημιουργήσει Επιτροπές Αθλητών που σε κάθε περίπτωση θα συνεργάζονται με το Διοικητικό Συμβούλιο θα εφαρμόζουν τις αποφάσεις του, θα είναι δε μετακλητές σε κάθε στιγμή από το Διοικητικό Συμβούλιο.

8.6.4. Αρμοδιότητες Προέδρου

Οι αρμοδιότητες του προέδρου είναι οι ακόλουθες:

1. Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί τον Αθλητικό Οργανισμό στα δικαστήρια και σε κάθε δημόσια αρχή και δίνει όρκους.
2. Εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.
3. Είναι προϊστάμενος των Υπηρεσιών του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω, τις διευθύνει, καθώς και του εν γένει προσωπικού.
4. Αποφασίζει για την πρόσληψη και την απόλυση του προσωπικού και για κάθε πράξη που είναι αναγκαία για το σκοπό αυτό καθώς και για κάθε μεταβολή της υπηρεσιακής του κατάστασης. Ασκεί τον πειθαρχικό έλεγχο εφαρμόζοντας ανάλογα τις σχετικές διατάξεις που ισχύουν για το τακτικό ή με σύμβαση προσωπικού των Ο.Τ.Α.
5. Υπογράφει τα χρηματικά εντάλματα πληρωμής μέσα στα πλαίσια των πιστώσεων του προϋπολογισμού μετά από προηγούμενο έλεγχο των δικαιολογητικών των δαπανών από τον υπεύθυνο υπάλληλο της υπηρεσίας.
6. Εκδίδει και υπογράφει πιστοποιητικά, βεβαιώσεις κ.λ.π. καθώς και τις διάφορες συμβάσεις που συνάπτει ο αθλητικός οργανισμός.
7. Ενεργεί προμήθειες και αναθέσεις έργων ή εργασιών κ.λ.π. σύμφωνα με το άρθρο 236 Π.Δ. 76/ 1985

Γενικά κάθε φορά θα εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα.

8.6.5. Καθήκοντα και Αρμοδιότητες του Αντιπροέδρου του Δ.Σ.

Ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. αναπληρώνει τον Πρόεδρο σε όλα τα καθήκοντά του κάθε φορά που απουσιάζει ή κωλύεται.

8.6.6. Καθήκοντα και Αρμοδιότητες του Γραμματέα του Δ.Σ.

Τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες του Γραμματέα του Δ.Σ. είναι τα εξής:

1. Έχει την μέριμνα και την ευθύνη για τη σωστή λειτουργία του πρωτοκόλλου και της Γραμματείας του Δ.Α.Ο.
2. Κυρώνει με την υπογραφή του τα αντίγραφα των αποφοίτων του Δ.Σ. και των πρωτότυπων επισήμων εγγράφων του αρχείου του Δ.Σ.
3. Ελέγχει την εισερχόμενη στο Δ.Α.Ο. Αιγάλεω αλληλογραφία και προωθεί στον Πρόεδρο τα έγγραφα για τα οποία πρέπει να λάβει γνώση.
4. Θέτει έγκαιρα υπόψη του Προέδρου του Δ.Σ. τα θέματα και με εντολή του καταρτίζει την ημερήσια διάταξη κάθε συνεδρίασης.
5. Μεριμνά για την έγκαιρη αποστολή στα μέλη του Δ.Σ. τη πρόσκληση σε τακτική και έκτακτη συνεδρίαση.
6. Μεριμνά και ευθύνεται για την εγγραφή των πρακτικών στο βιβλίο πρακτικών και την υπογραφή τους από τον Πρόεδρο και τα παρόντα κατά τη συνεδρίαση μέλη του Δ.Σ.
7. Μεριμνά και ευθύνεται για την προώθηση της αλληλογραφίας του Δ.Α.Ο.
8. Συνυπογράφει με τον Πρόεδρο την εξερχόμενη αλληλογραφία.
9. Συνυπογράφει με τον Πρόεδρο τα εντάλματα πληρωμής.
10. Συνυπογράφει με τον Πρόεδρο το σχέδιο του ετήσιου προϋπολογισμού.
11. Συνυπογράφει με τον Πρόεδρο τον ετήσιο απολογισμό.

8.6.7. Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Εφόρου.

Τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες του Εφόρου είναι οι παρακάτω:

1. Εποπτεύει για τη σωστή λειτουργία των εγκαταστάσεων του Ν.Π.Δ.Δ.
2. Επιμελείται για τη διατήρηση των εγκαταστάσεων, των μέσων και του υλικού του Ν.Π.Δ.Δ.
3. Επιμελείται την επισκευή των εγκαταστάσεων, των μέσων και του υλικού του Ν.Π.Δ.Δ.
4. Επιμελείται την αντικατάσταση μέσων και υλικών που κρίνονται ακατάλληλα και μη επισκευάσιμα σε συνεργασία με τον Πρόεδρο, Γραμματέα.

8.7. Οικονομική Διοίκηση

Οι διατάξεις της Δημοτικής Κοινοτικής Νομοθεσίας περί διεξαγωγής της Ταμειακής Υπηρεσίας των Δήμων οικονομικού έτους και οικονομικής χρήσεως, ψηφίσεως Δημοσίου Προϋπολογισμού, αποδόσεως και ελέγχου Δημ. Απολογισμού Δημοσίων Έργων και προμηθειών, συνάψεως Δανείου κ.λ.π. εφαρμόζονται κατ' αναλογία και από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ν.Π.Δ.Δ.

8.8. Ανάλυση Προσωπικού

Το προσωπικό του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω καθορίζεται ως εξής:

1. Ένας Διευθυντής πτυχιούχος Σωματικής Αγωγής, με αθλητική προϋπηρεσία.
2. Δύο Γυμναστές πτυχιούχοι Σωματικής Αγωγής με πλήρη απασχόληση, ένας υπεύθυνος για τον κλασικό Αθλητισμό και ένας υπεύθυνος για αθλοπαιδιές, ποδόσφαιρο κ.λ.π. αθλήματα.
3. Τέσσερις βοηθοί ή και περισσότεροι το ανώτερο δώδεκα ανάλογα με τις ανάγκες λειτουργίας του Ν.Π.Δ.Δ., γυμναστές ωρομίσθιους, πτυχιούχους Σωματικής Αγωγής ή με δίπλωμα από την αρμόδια Ομοσπονδία του αθλήματος για την ενόργανη γυμναστική, τον κλασικό αθλητισμό και τις Αθλοπαιδιές – Ποδόσφαιρο κ.λ.π. αθλήματα.
4. Δύο Διοικητικοί και Οικονομικοί Υπάλληλοι
5. Δύο Υπάλληλοι Γραμματείς.
6. Ως υγειονομικό προσωπικό, με ειδικότητα ανάλογη με τις ανάγκες του Ν.Π.Δ.Δ., τρεις (3) φυσικοθεραπευτές και ένα Γιατρό.
7. Δεκαπέντε άτομα βοηθητικό προσωπικό, ήτοι : α) Τέσσερις φύλακες – θυρωρούς – συντηρητές αγωνιστικών χώρων για όλα το εικοσιτετράωρο, β) Τρεις συντηρητές εγκαταστάσεων (έναν υδραυλικό, ένα ηλεκτρολόγον και έναν κηπουρό), γ) Τέσσερις καθαρίστριες, δ) Τέσσερις εργάτες καθαριότητας, ε) Ένας εκ των φυλάκων να εκτελεί και χρέη αποθηκαρίου με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

8. Μέχρι προσλήψεως Τακτικών Διοικητικών Υπαλλήλων καθήκοντα Γραμματέα του Νομικού Προσώπου θα ανατίθενται σε Τακτικό υπάλληλο του Δήμου Αιγάλεω με απόφαση του Δημάρχου.
9. Ο οριζόμενος υπάλληλος θα εργάζεται υπερωριακά και θα αμείβεται σύμφωνα με τον Νόμο.
10. Μέχρι προσλήψεως του παραπάνω προσωπικού, ο Πρόεδρος του Δ.Σ. θα μπορεί με απόφασή του να προσλαμβάνει το προσωπικό αυτό με ημερομίσθιο ή ωρομίσθιο ή και με σύμβαση έργου.

8.8.1. Πρόσληψη Προσωπικού

Το προσωπικό του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω θα προσλαμβάνεται με σύμβαση Ιδιωτικού Δικαίου και κατά την ισχύουσα Νομοθεσία ως επίσης θα απολύεται σύμφωνα μ' αυτήν ύστερα από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

8.8.2. Καθήκοντα και Αρμοδιότητες του Διευθυντή

Ο Διευθυντής κατευθύνει και ελέγχει όλες τις Υπηρεσίες του Ν.Π.Δ.Δ. και συνεργάζεται μαζί τους για την σύντομη και εύρυθμη λειτουργία τους.

Ειδικότερα ο Διευθυντής του Ν.Π.Δ.Δ. :

1. Μερμινά για την έγκαιρη και σωστή υλοποίηση των αποφάσεων του Δ.Σ.
2. Κατευθύνει και ελέγχει το προσωπικό του Ν.Π.Δ.Δ. για τη σωστή και αποδοτική λειτουργία.
3. Ευθύνεται για την πιστή εφαρμογή του κανονισμού λειτουργίας των εγκαταστάσεων του Ν.Π.Δ.Δ.
4. Ευθύνεται γενικά για την ομαλή λειτουργία, τάξη και καθαριότητα των εγκαταστάσεων του Ν.Π.Δ.Δ.
5. Εισηγείται στο Δ.Σ. κάθε μέτρο που κρίνει κατάλληλο για την βελτίωση της ποιότητας παρεχομένων υπηρεσιών σε συνδυασμό με τους οικονομικούς πόρους του Ν.Π.Δ.Δ.
6. Εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο τις αναγκαίες προσλήψεις προσωπικού ανάλογα με τα προσόντα του, την σύμβαση εργασίας και τις ανάγκες του Δ.Α.Ο.

7. Ασκεί κάθε αρμοδιότητα ή ενέργεια που του ανατίθεται από Δ.Σ. του Ν.Π.Δ.Δ. και με απόφασή του μπορεί ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσει.
8. Καταρτίζει σε συνεργασία με το Δ.Σ. το ετήσιο πρόγραμμα λειτουργίας των εγκαταστάσεων του Ν.Π.Δ.Δ.
9. Ειδικώς επιβλέπει και κατευθύνει τους Γυμναστές για σωστή υγιεινή και ψυχαγωγική άθληση των αθλουμένων στο Ν.Π.Δ.Δ.
10. Μερμινά και εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο για την έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων σχετικά με την άθληση και την αθλητική αγωγή.
11. Εισηγείται για την διάδοση και καλλιέργεια του αγνού φίλαθλοι ελληνικού πνεύματος με διαλέξεις προς τους αθλούμενους καθώς και με επιδείξεις , αγώνες κ.λ.π. μετά από σύμφωνη γνώμη και απόφαση προς τούτο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ν.Π.Δ.Δ.
12. Τηρεί ημερολόγιο κινήσεως των αθλητικών εγκαταστάσεων του Ν.Π.Δ.Δ. και κάθε μήνα υποβάλλει έκθεση προς το Διοικητικό Συμβούλιο για την κίνηση γενικά του Δ.Α.Ο. Ατγάλεω και τις επιδόσεις των αθλουμένων, υποδεικνύοντας μαζί και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά την κρίση του για την προαγωγή του Αθλητισμού στο Δήμο.
13. Τηρεί το Μητρώο των αθλουμένων με πλήρη στοιχεία αυτών (ονοματεπώνυμο, όνομα πατρός, τόπο και έτος γέννησης, επάγγελμα, διεύθυνση κατοικίας, ημερομηνία εγγραφής, γραμματικές γνώσεις, το τμήμα άθλησης, καθώς και ιατρική εξέταση με τις παρατηρήσεις). Μαζικός Λαϊκός Αθλητισμός.
14. Εισηγείται στο Διοικητικό Συμβούλιο κάθε θέμα της αρμοδιότητάς του και μετέχει στις συνεδριάσεις του χωρίς ψήφο.

8.8.3. Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Γυμναστών

Τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες των Γυμναστών είναι τα εξής :

1. Είναι υπεύθυνοι για τη σωστή υγιεινή και ψυχαγωγική άθληση των αθλουμένων στα τμήματά τους (ενόργανη γυμναστική, κλασικός αθλητισμός κ.λ.π.).
2. Εισηγούνται μέτρα και προγράμματα που συμβάλλουν στην καλλιέργεια του αθλητικού πνεύματος και την ευγενή άμιλλα.

3. Εκπονούν και υλοποιούν με έγκριση του Δ.Σ. προγράμματα που έχουν σκοπό την βελτίωση της αθλητικής αγωγής, φυσικής κατάστασης και ψυχαγωγίας των αθλουμένων.
4. Μερμινούν και εισηγούνται στο Δ.Σ. τα κατάλληλα μέτρα για την άθληση προβληματικών ατόμων.
5. Οργανώνουν μαζί με τον Διευθυντή σεμινάρια επιμόρφωσης των αθλουμένων.
6. Μερμινούν για την αξιοποίηση και κατάλληλη διάθεση των αθλητικών εγκαταστάσεων και του υλικού.
7. Ευθύνονται για την εφαρμογή κανονισμών διεξαγωγής των διαφόρων αθλημάτων της αρμοδιότητά τους.
8. Μερμινούν και συνεργάζονται με το Δ.Σ. και τον Διευθυντή για την οργάνωση και διεξαγωγή αγώνων και μαζικών εκδηλώσεων.
9. Μερμινούν και την αποφυγή στοιχημάτων κατά την ώρα της άθλησης των αθλουμένων στα τμήματά τους.
10. Τηρούν ατομικές καρτέλες των αθλουμένων και σημειώνουν τις εκδόσεις τους και γενικά την συμπεριφορά τους.

8.8.4. Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Βοηθών – Γυμναστών

Βοηθούν και αναπληρώνουν, όταν χρειαστεί, τους Γυμναστές, συνεργάζονται δε μαζί τους για τη σωστή εκπλήρωση των καθηκόντων και γενικότερα για την επιτυχία των σκοπών του Ν.Π.Δ.Δ.

8.8.5 Καθήκοντα και Αρμοδιότητες Γραμματέα του Ν.Π.Δ.Δ.

Ο Γραμματέας του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω μερμινά και ευθύνεται σύμφωνα με τις οδηγίες του Προέδρου και του Γραμματέα του Δ.Σ. όπως προβλέπει ο Κώδικας.

8.8.6. Καθήκοντα Βοηθητικού Προσωπικού

Το Υγειονομικό Προσωπικό παρέχει άμεση υγειονομική περίθαλψη στους ευρισκομένους στους χώρους του Ν.Π.Δ.Δ., σε περίπτωση στοιχήματος ή υγειονομικού επεισοδίου και ενδιαφέρονται όταν χρειαστεί για την άμεση μεταφορά τους στο Νοσοκομείο.

Εκτός του Υγειονομικού Προσωπικού υπάρχει και άλλο βοηθητικό προσωπικό όπου συμβάλλει και αυτό με τη σειρά του στην καθαριότητα, στη φύλαξη και στη συντήρηση των αθλητικών εγκαταστάσεων.

Αυτό το βοηθητικό προσωπικό είναι το ακόλουθο:

- Φύλακες – Θυρωροί – Συντηρητές, αθλητικών χώρων οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη ασφάλεια των εγκαταστάσεων και υλικών που βρίσκονται μέσα στο χώρο του Ν.Π.Δ.Δ. και συντήρηση αυτών.
- Καθαρίστριες που είναι υπεύθυνες, για την καθαριότητα όλων των εσωτερικών χώρων του Ν.Π.Δ.Δ.
- Ηλεκτρολόγος και Υδραυλικός οι οποίοι συντηρούν τις υδραυλικές και ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις και είναι υπεύθυνοι για την καλή λειτουργία τους.
- Κηπουρός ο οποίος είναι υπεύθυνος για την συντήρηση του πρασίνου όλων των αθλητικών εγκαταστάσεων του Δ.Α.Ο. Αιγάλεω.
- Τέσσερις εργάτες καθαριότητας που θα καθαρίζουν τους βοηθητικούς χώρους των εγκαταστάσεων το Ν.Π.Δ.Δ.
- Καθήκοντα αποθηκαρίου όπου διαφυλάττει όλα τα αντικείμενα του αθλητισμού που υπάρχουν στις εγκαταστάσεις του Ν.Π.Δ.Δ. και τηρεί το βιβλίο υλικών.

8.9. Σφραγίδα Δ.Α.Ο.

Ο Δ.Α.Ο. Αιγάλεω έχει σφραγίδα στρογγυλή γύρω δε και στο άκρο αυτής αναγράφονται οι λέξεις *ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ Ν.Π.Δ.Δ.* και στο κέντρο Δ.Α.Ο. ΑΙΓΑΛΕΩ.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο αθλητισμός στις μέρες μας έχει χάσει την ταυτότητά και το νόημά του. Από δικαίωμα του καθενός και μέσο ανάπτυξης της προσωπικότητας έχει μετατραπεί σε μέσο βίαιης εκτόνωσης και δικαίωμα όσων στοχεύουν στον πρωταθλητισμό. Η βία που μάζιζε τα γήπεδα έχει επεκταθεί σ' όλα τα είδη αθλημάτων καθώς και διάφορα παιχνίδια που έχουν επινοηθεί βασίζονται αποκλειστικά στη βία, όπως η πάλη δυο ατόμων που δεν υποχρεούνται να υπακούσουν σε κανένα κανονισμό και τα χτυπήματα είναι ανεξέλεγκτα. Απ' την άλλη πλευρά οι διακρίσεις που πέτυχε η χώρα μας στους προηγούμενους ολυμπιακούς έφερε στο προσκήνιο τη μόδα του πρωταθλητισμού. Έτσι όλοι αθλούνται όχι για να νοιώσουν ευχαρίστηση και να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους μέσα απ' τα ομαδικά παιχνίδια, αλλά εξαντλούνται και για να αντέξουν τις σκληρές συνθήκες του πρωταθλητισμού απομακρύνονται απ' το σχολείο και άλλες πνευματικές δραστηριότητες που είχαν. Συχνά μάλιστα καταλήγουν στην πρόσληψη επικίνδυνων σκευασμάτων που υπόσχονται να τους αυξήσουν τις σωματικές τους ικανότητες και δεν είναι λίγες οι φορές που αγωνίζονται ντοπαρισμένοι.

Για να αποφευχθούν αυτά τα περιστατικά ο αθλητισμός έχει κάποια θεσμική υπόσταση. Απ' τη μια πλευρά η κρατική εξουσία ρυθμίζει με νόμους τις αθλητικές δραστηριότητες άμεσα ή έμμεσα μέσα απ' τα διάφορα σωματεία. Απ' την άλλη πλευρά όπου ο νόμος το επιτρέπει οι ρυθμίσεις γίνονται απ' τις ομοσπονδίες. Γενικά η ίδρυση αθλητικών σωματείων και ομοσπονδιών παρέχουν μια θεσμική αυτονομία στον αθλητισμό που είναι πολύ σημαντική για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας και της αθλητικής δράσης σε κοινωνικό επίπεδο. Για να αποφευχθούν οι αυθαιρεσίες που πιθανόν προκύψουν απ' τα σωματεία και τις ομοσπονδίες επιβάλλεται απ' το Σύνταγμα ο έλεγχος στην αθλητική δραστηριότητα.

Με βάση το Σύνταγμα ο αθλητισμός είναι δικαίωμα όλων των πολιτών. Κατά καιρούς γίνονται διάφορες προσπάθειες προώθησης του αθλητισμού για όλους. Η αρχή έγινε απ' το Υπουργείο Παιδείας που έκανε τη γυμναστική μέρος της Εκπαίδευσης. Ακολούθησαν άλλες πρωτοβουλίες όπως κατασκηνώσεις, η Χριστιανική Αδελφότητα των νέων Θεσσαλονίκης, το κέντρο νεότητας του Δήμου Αθηναίων, το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων κ.α.. Ο ΑγΟ υλοποιείται στη χώρα μας από διάφορους οργανισμούς, οι πιο

δραστήριοι απ' αυτούς είναι η Γ.Γ.Α. και οι ΟΤΑ. Παρόλη την οργάνωση και τη συνεργασία των φορέων μεταξύ τους παρατηρείται μειωμένη προσέλευση, ειδικά ατόμων μεγαλύτερων σε ηλικία και ατόμων με ειδικές ανάγκες. Αλλά και τα διάφορα προγράμματα σε τοπικό και εθνικό επίπεδο δεν διαφημίζονται με τρόπο που να γίνονται γνωστά στο ευρύ κοινό. Αντίθετα αυτός που ενδιαφέρεται πρέπει να ψάξει μόνος του να βρει αυτό που τον ενδιαφέρει. Μεγαλύτερες και αμεσότερες πληροφορίες παίρνει κανείς απ' τους ΟΤΑ, οι οποίοι έχουν τη σχετική αυτονομία να καταναείμουν τις επιδοτήσεις του κράτους και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανάλογα με τις ανάγκες του Δήμου τους. Είναι υπεύθυνοι για την ανέγερση αθλητικών εγκαταστάσεων και την εκπόνηση προγραμμάτων για όλους τους πολίτες. Ακόμα και ο ΕΟΤ προσπαθεί να προωθήσει τον ΑγΟ. Έτσι σε οργανωμένες παραλίες συναντά κανείς εγκαταστάσεις για σπορ αναψυχής, παιδικές χαρές ή νεροτσουλίθρες.

Απ' την άλλη το Υπουργείο Γεωργίας προσφέρει τοπία που παρουσιάζουν ενδιαφέρον από πλευράς χλωρίδας και πανίδας, εθνικούς δρυμούς, αισθητικά δάση και δάση αναψυχής. Τα δάση αναψυχής τις περισσότερες φορές μένουν αχρησιμοποίητα και απεριποίητα τη στιγμή που θα έπρεπε να αποτελούν πόλους έλξης της νεολαίας μια που θα έπρεπε να προσφέρουν αθλοπαιδιές, παιδικές χαρές και άλλους τρόπους άθλησης και αναψυχής.

Η Ε.Ε. αναγνωρίζοντας την αξία του αθλητισμού προσπαθεί να τον προωθήσει στα κράτη μέλη της γι' αυτό και υπάρχουν πολλές επιδοτήσεις για την ανέγερση και ανακαίνιση αθλητικών εγκαταστάσεων. Προσπαθεί επίσης να προωθήσει μια κοινή αθλητική πολιτική που θα ισχύει για όλα τα μέλη της. Για το σκοπό αυτό έχουν ιδρυθεί Ευρωπαϊκές Ομοσπονδίες που ζητούν τη συνεργασία των Εθνικών Ομοσπονδιών για θέματα οργάνωσής τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κατά καιρούς έχουν γίνει πολλές διασκέψεις Ευρωπαίων Υπουργών Υπεύθυνων του Αθλητισμού που οδήγησαν στη σύνταξη του Ευρωπαϊκού Αθλητικού Χάρτη που ασχολείται με θέματα αθλητισμού για όλους.

Στα πλαίσια της Ε.Ε. προσπαθεί να κινηθεί και η Ελληνική Νομοθεσία, θέτοντας τα όρια δράσεις των αθλητικών φορέων και ομοσπονδιών και ορίζοντας τον αθλητισμό ως δικαίωμα όλων των πολιτών. Καθορίζει επίσης τις οικονομικές παροχές και ενισχύσεις της διοίκησης και θέτει νόμους για την αντιμετώπιση της βίας στους αθλητικούς χώρους.

Καλύτερα αποτελέσματα θα είχαμε εάν ο ρόλος των ΟΤΑ ήταν περισσότερο ενισχυμένος. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση γνωρίζει καλύτερα τις ανάγκες της περιοχής της

και μπορεί να εκπονήσει αποδοτικότερα προγράμματα για όλους τους πολίτες και όλες τις ηλικίες. Γι' αυτό θα έπρεπε να ενισχυθεί ο ρόλος του και να αποκτήσει μεγαλύτερη αυτονομία και να μην εξαρτάται τόσο από την κεντρική εξουσία.

Ο Δήμος Αιγάλεω παρόλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, τα σημαντικότερα εκ' των οποίων είναι το χαμηλό βιοτικό επίπεδο των δημοτών και το μεγάλο ποσοστό μεταναστών έχει κάνει σημαντική πρόοδο στον τομέα του αθλητισμού. Επίσης διαθέτει αρκετές αθλητικές εγκαταστάσεις και καλύπτει μεγάλη γκάμα αθλημάτων. Διαθέτει διαφορετικά προγράμματα για τους νέους, τους ηλικιωμένους τα άτομα με ειδικές ανάγκες τα οποία επιβλέπονται από εξειδικευμένο προσωπικό (γυμναστές). Ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα του Δήμου είναι η ανάπλαση του άλσους σε χώρο αναψυχής με παγκάκια, αναψυκτήρια και αθλητικές εγκαταστάσεις. Αυτό δίνει την ευκαιρία στους αθλούμενους να βρίσκονται μέσα στο φυσικό περιβάλλον και όχι στην τσιμεντούπολη.

Ο Δήμος Αιγάλεω στην προσπάθειά του να προσελκύσει το ενδιαφέρον των δημοτών του στον αθλητισμό έχει δημιουργήσει ετήσιους σχολικούς διαγωνισμούς, όπου οι σχολικές ομάδες των κάθε σχολείων διαγωνίζονται σε ομαδικά (μπάσκετ, βόλεϊ, ποδόσφαιρο) ή ατομικά (στίβος) αθλήματα και βραβεύεται το καλύτερο σχολείο. Επίσης κάθε χρόνο γίνεται ο γύρος του Αιγάλεω στον οποίο μπορούν να πάρουν μέρος όσοι δημότες επιθυμούν ανεξαρτήτως ηλικίας. Άλλη μια προσπάθεια που προωθείται είναι η μεγαλύτερη χρήση ποδηλάτου με την καθιέρωση της ημέρας ποδηλάτου, όπου απαγορεύεται αυστηρά η χρήση άλλων μέσων μεταφοράς.

Τέλος για να συνεχιστεί αυτή η θετική προσπάθεια πρέπει να αυξηθεί το ποσό των επιδοτήσεων και χορηγήσεων από το κράτος προς το Δήμο, γιατί δεν είναι σημαντικό μόνο η ύπαρξη αθλητικών χώρων αλλά και η διατήρησή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1. Επετηρίδα Αθλητικού Δικαίου : Το δικαίωμα στον αθλητισμό (επιμέλεια Δ. Παναγιωτόπουλου) 1994**
- 2. Κλαμάρης Ν. : Βασικές διατάξεις αθλητικής νομοθεσίας**
- 3. Νάσκου – Λερράκη Π. – Παναγιωτόπουλος Δ: Αθλητισμός και φυσική Αγωγή Σακ. 1993**
- 4. Παναγιωτόπουλος Δ: Αθλητική Δικαιοδοσία (1997)**
- 5. Παναγιωτόπουλος Δ: Αθλητικός Κώδικας**
- 6. Παναγιωτόπουλος Δ: Ολυμπιακό Δίκαιο**
- 7. Παναγιωτόπουλος Δ: Φίλαθλη Ιδιότητα**
- 8. Παναγιωτόπουλος : Διεθνές συνέδριο Αθλητικού Δικαίου**
- 9. Υλικό από το Δήμο Αιγάλεω**
- 10. Υλικό από τον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο Δυτικής Αττικής**
- 11. Υλικό από τον Δημοτικό Πολιτιστικό Οργανισμό**
- 12. Υλικό από Δημοτική Επιχείρηση Δήμου Αιγάλεω**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 1975/86

α) Φυσική Αγωγή Άρθρο 16 παρ. 2

Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

β) Αθλητισμός Άρθρο 16 παρ 9

Ο Αθλητισμός τελεί υπό την προστασία και την ανώτατη εποπτεία του κράτους.

Άρθρο 5 του Συντάγματος

Καθένας έχει το δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη.

Θέλει δηλαδή ο Συνταγματικός νομοθέτης δια της Φ.Α. στην εκπαίδευση, (έναντι του Αθλητισμού, ο οποίος ενδιαφέρεται για την αθλητική απόδοση και τους άλλους κοινωνικούς στόχους), την ανάπτυξη της ηθικής και πνευματικής διάπλασης των νέων, που συνοψίζεται στον αδαμάντινο ψυχικό χαρακτήρα, το πρόσωπο με κύρος, στη χαλυβδωμένη θέληση και στην ανάπτυξη της πρωτοβουλίας, κατά τον οποίον είναι εκείνα που συντείνουν στην μεταβολή του προσώπου σε προσωπικότητα – πολίτης, θεμελιώδης δημιουργική μονάδα στο "κοινων".

Ο κοινός νομοθέτης όμως στο πλαίσιο της Συνταγματικής αυτής επιταγής, επιτρέπει την παραγωγή υποδεέστερων κανόνων με τους οποίους δηλώνει σύγχυση διαμορφώνοντας πλαίσιο αθλητικής δραστηριότητας, εντός του σχολείου, λαμβάνοντας υπόψη μόνο θεωρητικά τουλάχιστον την Ελληνική παράδοση στο θέμα αυτό, ενώ ταυτόχρονα δηλώνει άγχος να εντάξει στους σκοπούς της εκπαίδευσης υπό την ωφελμιστική ιδέα αθλητικές και άλλες γυμναστικές δραστηριότητες, στην αναζήτηση των τρόπων δημιουργίας πλαισίου ανάπτυξης του αθλητισμού δια της εκπαίδευσης.

Ν. 1566/85 – ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

α) Ν. 1566/85

“ Σκοπός της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι να συμβάλλει στην ολόπλευρη αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των διανοητικών και ψυχοσωματικών δυνάμεων των μαθητών, ώστε, ανεξάρτητα από φύλο και καταγωγή, να έχουν τη δυνατότητα να εξελιχθούν σε ολοκληρωμένες προσωπικότητες και να ζήσουν δημιουργικά ”.

β) Π.Δ. Υπ. Αριθμ. (Φ.Ε.Κ. 5 Α΄)

“ Η Φ.Α. στο γυμνάσιο (και λύκειο) αποσκοπεί με τις γυμναστικές αθλητικές και άλλες κινητικές δραστηριότητες να αναπτύξει ισόρροπα κι αρμονικά τις σωματικές, ψυχικές και πνευματικές δυνάμεις των μαθητών και να τους καταστήσει ικανούς να ενταχθούν αρμονικά και ωφέλιμα στο κοινωνικό σύνολο ”.

γ) Π.Δ. Υπ. Αριθμ. 373 (Φ.Ε.Κ. 168/ 1988)

Στόχοι της Φ.Α. για το Γυμνάσιο και Λύκειο

- Κινητικός εκφραστικός
- Βιολογικός υγιεινός
- Κοινωνικός ηθικός
- Πνευματικός γνωστικός
- Βιωματικός

Σ’ αυτήν την περίπτωση εντάσσεται και η πρόβλεψη με ειδική κανονιστική πράξη των Ειδικών Αθλητικών Τάξεων ή Τ.Α.Δ.

Τμήματα Αθλητικής Διευκόλυνσης

Οι Ειδικές Αθλητικές Τάξεις και όπως μετονομάστηκαν Τμήματα Αθλητικής Διευκόλυνσης, ιδρύθηκαν το 1988 και αφορούν σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Ν. 1894/ 1990

“ Ίδρυση Ειδικών Αθλητικών Τάξεων σε σχολεία Πρωτοβάθμιας (Π.Ε.) και Δευτεροβάθμιας (Δ.Ε.) Εκπαίδευσης.

Με το παραπάνω νόμο κυρώθηκε και έχει ισχύ νόμου αφ’ ότου άρχισε η Υπ. Αριθμ. Υπουργική Απόφαση

Γ4/902/ 29-9-1988, ΦΕΚ 21/ Β΄ 17-1-1990

Όπως αναφέρεται σε έγγραφο της Γ.Γ.Α. (Γραφείο Αθλητικού Προσανατολισμού), ο θεσμός των Τ.Α.Δ. ξεκίνησε πειραματικά και βιαστικά για διάφορους λόγους την Άνοιξη του 1989, αντί 1987 που προβλέπετο αρχικά, ενώ δεν είχε καταλήξει ακόμα στον προσδιορισμό της φιλοσοφίας των Τ.Α.Δ., δηλαδή αν θα ήταν διευκόλυνση φτιασμένων αθλητών ή ανάπτυξη νεαρών και ταλαντούχων.

Καθ' ότι αθλητές υψηλού επιπέδου στην ηλικία 12 – 15 υπάρχουν μόνο στην Αγωνιστική κυρίως Γυμναστική και στην κολύμβηση, ενώ σε όλα τα άλλα αγωνίσματα έχουμε υπό εκκώλαψη αθλητές.

Με τις αθλητικές τάξεις επιχειρείται μία καινοτομία στη Δημόσια Εκπαίδευση χάριν του αθλητισμού υπό την σύγχρονη έννοια, αυτή των επιδόσεων. Η καινοτομία αυτή επιδιώκει να αποσπάσει ελάχιστους μαθητές σε σχέση με το σύνολο εντός του πλαισίου της εκπαιδευτικής διαδικασίας και να τους εκπαιδεύσει ειδικά "κατά τις κλίσεις τους", που σαφώς εννοείται το αγώνισμα της επιλογής τους.

Κατά συνέπεια είναι υπαρκτός ο κίνδυνος, οι αθλητικές δραστηριότητες με στόχο τις επιδόσεις να γίνουν μέσο όχι παιδείας, αλλά βιολογικής διαφοροποίησης και απόδοσης ενώ το πρότυπο, ο άνθρωπος και η εξέλιξή του για την οποία ενδιαφέρεται κυρίως η παιδεία να γίνει δευτερευούσης και τριτευούσης σημασίας.

Κατά τον νομοθέτη σκοπός των Τ.Α.Δ. είναι:

Τ.Α.Δ. – ΣΚΟΠΟΣ

α) "ενίσχυση του σχολικού αθλητισμού με την απελευθέρωση των ιδιαίτερων κλίσεων των μαθητών, καθώς και την ευρύτερη καλλιέργειά τους, με την βοήθεια συγκεκριμένων προγραμμάτων άθλησης".

β) "Στις Ειδικές Αθλητικές Τάξεις εγγράφονται και φοιτούν μαθητές με κριτήρια επιλογής, τα οποία ορίζονται από την Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή. Στα τμήματα αυτά μπορούν να φοιτούν για παιδαγωγικούς λόγους εκτός των παραπάνω μαθητών και μαθητές που δεν έχουν επιλεγεί, σ' αναλογία όχι μεγαλύτερη του ¼ του συνολικού αριθμού των μαθητών κάθε τμήματος.

Από την ίδρυση μέχρι σήμερα διαπιστώνεται στο πρόγραμμα των Τ.Α.Δ. μία αυξητική πορεία συμμετοχής, αθλουμένων – καθηγητών.

Η τάση και η αντίληψη αυτή, διακρίνει κανείς ότι, γίνεται κυρίαρχη με αποτέλεσμα το σχολείο κάποτε να μετατραπεί μόνο σε φυτώριο της αθλητικής επιδίωξης.

Τεκμήριο στη παραπάνω θέση αποτελεί η επίσημη θέση της διοίκησης, ότι οι δοκιμασίες – τεστ για επιλογή στα Τ.Α.Δ. των μαθητών σωματομετρικών και

αθλητικών εκδόσεων "εκφράζουν τις βασικές ανθρώπινες ικανότητες όπως τα ανθρωπομετρικά μεγέθη, η ταχύτητα, η εκρηκτική ικανότητα και η γενική αντοχή".

Παιδεία δια της Φ. Αγωγής ή Αθλητισμός δια της Εκπαίδευσης

Η Φ. Αγωγή υπό το πρίσμα της παιδείας

Η Γυμναστική και η Παιδεία κατά την Ελληνική σκέψη είναι κυρίως το μέσον αγωγής και όχι τόσο η αγωνιστική.

Επειδή η πρώτη προσιδιάζει στο "μέτρο" το Ελληνικό ιδεώδες ως παιδεία του σώματος και δια της ευεξίας αυτού τη χρηστή διάνοια του νέου, με στόχο την αποβολή κάθε κακής συνήθειας και κάθε φόβου, την γενική συγκρότηση του ανθρώπινου όντως, τη μεταβολή του, από πρόσωπο σε προσωπικότητα, με τα χαρακτηριστικά της πιο τέλει μορφής, που είναι αλήθεια του εαυτού του, το φως αυτής της αλήθειας η οποία ταυτίζεται με τον θείον.

Κατά τον Αριστοτέλη το "μέτρο" για την παιδεία του σώματος περνά από την θεωρία της μεσότητας του μέσου, η οποία οδηγεί όχι στα "θηριώδη" αλλά στα "Λεοντώδη ήθη".

Γυμναστική – Αθλητισμός

Η Γυμναστική και ο αθλητισμός είναι δύο διαφορετικές μορφές ανθρώπινης δράσης με αποκλίνουσα πορεία τον 10^ο αιώνα και διαφορετικούς στόχους επίτευξης.

Η μεν γυμναστική, η Φ. Αγωγή με παιδαγωγικό χαρακτήρα στην διαδικασία της εκπαίδευσης, ο δε αθλητισμός με πολιτισμικό – κοινωνικό νόημα.

Η πορεία αυτή, των δύο γυμναστικών μορφών δράσης πιστοποιείται με το Ελληνικό Σύνταγμα.

Διεθνώς η Φ. Αγωγή καταγράφεται ως θεμελιώδης δικαίωμα για την τέλεια ανάπτυξη της προσωπικότητας, υπό την κατοχύρωσή της στο εκπαιδευτικό σύστημα, η υπό θεραπευτική, προληπτική και υγιεινή τροφή, ενώ ο Αθλητισμός ως δραστηριότητα κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής του ανθρώπου.

Η Ελληνική Διοίκηση

Η Ελληνική Διοίκηση τελεί υπό σύγχυση. Δεν γνωρίζει ή αδιαφορεί και τούτο διότι αν και το Σύνταγμα καθορίζει με τον όρο Παιδεία τι εννοεί για τη Φ. Αγωγή στην εκπαίδευση, συνδυάζοντας τη σωματική καλλιέργεια των νέων, ώστε να συμβάλλει στην πνευματική και εν γένει ολοκλήρωση της προσωπικότητας του νέου στο σχολείο, ως ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών, εν τούτοις η ίδια προωθεί λύσεις αθλητικές.

Λύσεις κατ' αντίθεση και του Συντάγματος και των νόμων εισάγοντας θεσμούς, όπως οι Αθλητικές Τάξεις, οι οποίες έχουν διάφορο της Παιδείας σκοπό.

“ Επειδή είναι παγκόσμια αποδεκτό, ότι η ορθολογικά προγραμματισμένη μαζικοποίηση του αθλητισμού και η ενιαία προπονητική αντίληψη στις αναπτυξιακές φάσεις του ατόμου με την ενεργό συμμετοχή της αθλητικής επιστήμης οδηγούν στην ποσοτική και ποιοτική αθλητική ανάπτυξη, ιδρύονται τάξεις αθλητικής διευκόλυνσης συνδέοντας σχολικό και αγωνιστικό αθλητισμό. Μέσα απ' αυτό το πρόγραμμα στοχεύετε η επάξια εκπροσώπηση της χώρας μας ενώ παράλληλα οι νεαροί μαθητές – αθλητές παρακολουθούν όλο το πρόγραμμα μαθημάτων στην Δευτεροβάθμια εκπαίδευση”.

Αποτέλεσμα αυτού είναι να τελούν σε σύγχυση περί του πρακτέου όχι μόνο οι καθηγ. Φυσικής Αγωγής στις βαθμίδες της Εκπαίδευσης, αλλά και πολλοί επιστήμονες σε βαθμό που να νομίζει κανείς ότι όταν μιλούν για αθλητισμό, να συμπεριλαμβάνουν και τις γυμναστικές δραστηριότητες στο Σχολείο, αλλά και ότι από αυτό θα βγουν τα αθλητικά ταλέντα.